

เทศบาลเมืองบ้านไผ่

Banphai Municipality

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เทศบาลเมืองบ้านไผ่ (พ.ศ. 2558-2562)

เทศบาลเมืองบ้านไผ่
อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น

จัดทำโดย

กองวิชาการและแผนงาน

ฝ่ายแผนงานและงบประมาณ

งานนโยบายและแผน

คำนำ

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ กำหนดให้การจัดทำแผนพัฒนาสามปีต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับจังหวัด และยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น นั้น

คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นจังหวัดขอนแก่นได้กำหนดกรอบยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับจังหวัดขึ้น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาและแผนพัฒนาสามปีของตนเอง ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย สอดคล้องตามระเบียบว่าด้วยการจัดทำแผนดังกล่าวข้างต้น จึงได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่ (พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๒) ขึ้น

เทศบาลเมืองบ้านไผ่ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับนี้ จะเป็นกรอบแนวทางการบริหารงานท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าและสนองตอบต่อปัญหาความต้องการของประชาชนได้อย่างเหมาะสมเป็นอย่างดียิ่ง

คณะผู้บริหารเทศบาลเมืองบ้านไผ่

สารบัญ

		หน้า
บทที่ ๑	บทนำ	๑-๑
	๑.๑ ลักษณะของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑-๒
	๑.๒ วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑-๑๐
	๑.๓ ขั้นตอนในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑-๑๐
	๑.๔ ประโยชน์ของการวางแผน	๑-๑๑
บทที่ ๒	สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลเมืองบ้านไผ่	๒-๑
	๒.๑ สภาพทั่วไปของเทศบาลเมืองบ้านไผ่	๒-๑
	๒.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพของเทศบาลเมืองบ้านไผ่	๒-๔
	๒.๓ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ของเทศบาลเมืองบ้านไผ่	๒-๑๒
บทที่ ๓	แผนยุทธศาสตร์ของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๒	๓-๑
	การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น	
	๓.๑ กรอบแนวคิดในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น	๓-๑
	-แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙)	๓-๑
	-แผนยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (กลุ่มจังหวัดร้อยเอ็ด-ขอนแก่น-มหาสารคาม-กาฬสินธุ์)	๓-๓
	-แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ๔ ปี (พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๑)	๓-๕
	-กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดขอนแก่น ประจำปี ๒๕๕๘-๒๕๖๐	๓-๘
	-นโยบายผู้บริหารท้องถิ่น	๓-๑๐
	๓.๒ ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา	๓-๑๕
	-ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในเขต เทศบาลเมืองบ้านไผ่	๓-๑๕
	-ศักยภาพการพัฒนาของเทศบาลเมืองบ้านไผ่	๓-๑๙
	-สภาพการณ์ปัจจุบัน	๓-๒๖
	-สรุปประเมินสภาพการณ์	๓-๒๖
	-การประเมินศักยภาพในการพัฒนา	๓-๒๗
	วิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	๓-๒๘
	๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนา	๓-๒๙
	๓.๔ แผนที่ยุทธศาสตร์	๓-๓๐
บทที่ ๔	รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา	๔-๑
	-ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่	๔-๑
	-แนวทางการพัฒนา	๔-๑
	-รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์ ของเทศบาลเมืองบ้านไผ่	๔-๓
	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่สู่ความเป็นเมืองน่าอยู่	๔-๓
	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาระบบบริหารจัดการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล	๔-๑๐
	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาระบบบริการให้มีประสิทธิภาพเพื่อการ บริการประทับใจ	๔-๑๒
	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ ส่งเสริม พัฒนา เข้าสู่อาเซียน	๔-๑๕

บทที่ ๑

บทนำ

บทที่ ๑ บทนำ

นับแต่ได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เป็นต้นมาบทบาทอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างมาก จวบจนมาถึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ฉบับปัจจุบันให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง โดยกำหนดกรอบความเป็นอิสระในการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนและความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหารจัดการ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ

นอกจากนี้ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้บัญญัติให้มืองค์กรรับผิดชอบในการจัดทำกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกำหนดหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการให้บริการสาธารณะที่จำเป็นแก่ท้องถิ่น ตลอดจนรายได้ของท้องถิ่นที่เพิ่มขึ้น และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดรูปแบบการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นที่มีความเป็นอิสระมากขึ้น

นอกจากกฎหมายทั้งสองฉบับแล้ว ยังมีกฎหมายอื่นอีกหลายฉบับที่เกี่ยวข้อง เช่น

- พระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒
- พระราชบัญญัติว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือ ผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒
- พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒

ทำให้เห็นได้ว่า มีการกำหนดตัวบทกฎหมายและกลไกทางกฎหมายเพื่อให้การกระจายอำนาจเป็นไปอย่างโปร่งใส และสามารถถูกตรวจสอบจากประชาชนและองค์กรต่าง ๆ ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้

ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยุคหลังรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันประกาศใช้ จึงมีบทบาทอำนาจหน้าที่อย่างกว้างขวาง โดยมีเพียงพที่จะมีหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะพื้นฐานแก่ประชาชนในท้องถิ่นเท่านั้น แต่ยิ่งขยายบทบาท หน้าที่ออกไปรวมถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นด้วย และเป็นองค์กรที่เปิดให้ประชาคมท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารและการตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้น

แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๐(๔) และแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ข้อ ๕๒ กำหนดให้รัฐต้องจัดสรรงบประมาณ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ของรายได้ของรัฐทั้งหมดภายในปี ๒๕๔๔ และไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๕ ของรายได้ของรัฐทั้งหมดภายในปี ๒๕๔๙ จึงมีความจำเป็นในการใช้ทรัพยากรรายได้ ทั้งที่ท้องถิ่นจัดเก็บเอง และรายได้ที่รัฐบาลจัดสรรที่มีอยู่จำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดและมีความโปร่งใสมากที่สุด การวางแผนถือเป็นกลไกสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าว โดยใช้ยุทธศาสตร์ที่เหมาะสม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องวางแผนการใช้ทรัพยากรเหล่านั้นให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนทั้งในปัจจุบันและอนาคตมีการปฏิบัติตามแผนงานโครงการที่จะกำหนดให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในช่วงเวลาที่กำหนด มีการควบคุมติดตามวัดและประเมินผล โดยการบริหารจัดการตามแผน แผนงาน โครงการนั้น จะต้องเป็นการบริการจัดการที่ดี มีความโปร่งใส และพร้อมที่จะให้มีการตรวจสอบทั้งโดยหน่วยงานของรัฐและประชาชน

๑.๑ ลักษณะของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ความหมายของการวางแผน

การวางแผนเป็นการพิจารณาและกำหนดแนวทางปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายที่ปรารถนา เปรียบเสมือนเป็นสะพานเชื่อมโยงระหว่างปัจจุบันและอนาคต (Where we are to where we want to go) เป็นการคาดการณ์สิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น ฉะนั้นการวางแผนจึงเป็นกระบวนการทางสติปัญญาที่พิจารณา กำหนดแนวทางปฏิบัติงาน มีรากฐานการตัดสินใจตามวัตถุประสงค์ ความรู้และการคาดคะเนอย่างใช้ดุลพินิจ

การวางแผนจึงมีความเกี่ยวข้องกับการคาดการณ์ต่าง ๆ ในอนาคตและตัดสินใจเลือกแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุด โดยผ่านขบวนการคิดก่อนทำ ฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่า การวางแผน คือ ความพยายามที่เป็นระบบ (Systematic attempt) เพื่อตัดสินใจเลือกแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับอนาคตเพื่อให้องค์กรบรรลุผลที่ปรารถนา

ความสำคัญของการวางแผน (Significance of Planning)

๑) เป็นการลดความไม่แน่นอนและปัญหาความยุ่งยากซับซ้อนที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งนี้เพราะการวางแผนเป็นการจัดโอกาสทางด้านการจัดการให้ผู้วางแผนมีสายตาวางไกล มองเหตุการณ์ต่าง ๆ ในอนาคตที่อาจเกิดขึ้น เช่น การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี ปัญหา ความต้องการของประชาชนในสังคมนั้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้ อาจส่งผลกระทบต่อเป้าหมายขององค์กร ดังนั้นองค์กรจึงจำเป็นต้องเตรียมตัวและเผชิญกับสิ่งที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากความผันผวนของสิ่งแวดล้อมอันได้แก่สภาพเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง เป็นต้น

๒) ทำให้เกิดการยอมรับแนวความคิดใหม่ ๆ เข้ามาในองค์กร ทั้งนี้เนื่องจากปรัชญาของการวางแผนยึดถือและยอมรับเรื่องการเปลี่ยนแปลง ไม่มีสิ่งใดอยู่อย่างนิรันดร์จึงทำให้มีการยอมรับแนวความคิดเชิงระบบ (System approach) เข้ามาใช้ในองค์กรปัจจุบัน

๓) ทำให้การดำเนินการขององค์กรบรรลุถึงเป้าหมายที่ปรารถนาทั้งนี้เพราะการวางแผนเป็นงานที่ต้องกระทำเป็นจุดเริ่มแรกของทุกฝ่ายในองค์กร ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักประกันการดำเนินการเป็นไปด้วยความมั่นคง และมีความเจริญเติบโต

๔) เป็นการลดความสูญเปล่าของหน่วยงานที่ซ้ำซ้อนเพราะการวางแผนทำให้มองเห็นภาพรวมขององค์กรที่ชัดเจนและยังเป็นการอำนวยความสะดวกในการจัดระเบียบขององค์กรให้มีความเหมาะสมกับลักษณะงานมากยิ่งขึ้น เป็นการจำแนกงานแต่แผนกไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนกัน

๕) ทำให้เกิดความแจ่มชัดในการดำเนินงานเนื่องจากการวางแผนเป็นการกระทำโดยอาศัยทฤษฎีหลักการ และงานวิจัยต่าง ๆ (a rational approach) มาเป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายและแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนในอนาคตอย่างเหมาะสมกับสภาพองค์กรที่ดำเนินอยู่

กล่าวโดยสรุปว่า ไม่มีองค์กรใดที่ประสบความสำเร็จได้ โดยปราศจากการวางแผน ดังนั้น การวางแผนจึงเป็นภารกิจอันดับแรกที่มีความสำคัญของกระบวนการจัดการที่ดี

ข้อจำกัดในการวางแผน

อย่างไรก็ตามการวางแผนบางครั้งอาจประสบความล้มเหลว หรือขาดประสิทธิภาพขึ้นได้ ดังนั้น ข้อความต่อไปนี้จะช่วยให้นำนำไปพิจารณาประกอบในการวางแผน เพื่อให้การวางแผนไม่ประสบความล้มเหลว

๑) การขาดข้อมูลที่เชื่อถือได้ ในการวางแผนจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลต่าง ๆ เพื่อนำมาพิจารณา กำหนดจุดมุ่งหมายและกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะดำเนินงาน แต่ถ้าขณะที่มีการวางแผนนั้น กลุ่มทำงานได้ข้อมูลที่มาจากแหล่งที่เชื่อถือไม่ได้ จะทำให้การวางแผนนั้นเกิดการผิดพลาด ฉะนั้นข้อมูลนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญ

ในการกำหนดแผนงานเป็นอย่างยิ่ง การวางแผนเป็นกระบวนการมองไปข้างหน้า ถ้าผู้บริหารมีแนวโน้มที่จะทำงานในเชิงรับมากกว่าเชิงรุก เขาจะไม่สามารถทำการวางแผนที่ดีได้เลย ฉะนั้นผู้วางแผนจะต้องเป็นบุคคลที่มีความคิดริเริ่มและเป็นคนที่มีความกระตือรือร้นจะจะสามารถมองหามาตรการประเมินและติดตาม แผนที่วางไว้ได้อย่างเหมาะสมและเข้าใจการดำเนินงานตามแผนอย่างถูกต้อง

๒) การวางแผนเป็นกระบวนการที่ต้องใช้เวลาและสิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย การวางแผนอาจจะทำให้การปฏิบัติการบางกรณีล่าช้าไปได้ แต่ก็ก็เป็นความจริงว่าถ้าเราไม่ใช้เวลาในการวางแผนอย่างพอเพียงแล้ว แผนที่กำหนดขึ้นอาจจะเป็นแผนที่ใช้ไม่ได้ จึงกล่าวได้ว่าการวางแผนเกี่ยวข้องกับการใช้เวลาและค่าใช้จ่ายในการรวบรวมการวิเคราะห์ สารสนเทศและการประเมินทางเลือกต่าง ๆ ดังนั้น ถ้าการจัดการไม่จัดงบประมาณค่าใช้จ่ายอย่างเพียงพอในการวางแผน ไม่ยอมใช้เวลาให้พอเพียงคิดเพียงว่าเสียเวลาสิ้นเปลืองแล้วผลของแผนที่จะออกมาดีนั้น ย่อมเป็นไปได้ไม่ได้

๓) การดำเนินการภายในองค์กรที่เข้มงวดเกินไปในเรื่องต่าง ๆ จะเป็นอุปสรรคในการนำความคิดริเริ่มและแนวความคิดใหม่ ๆ เข้ามาสู่องค์กร ฉะนั้นผู้วางแผนจำเป็นต้องมีการยืดหยุ่นการดำเนินการในบางกรณีบ้าง ซึ่งจะนำผลดีมาสู่องค์กร

๔) การต่อต้านการเปลี่ยนแปลงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่เป็นข้อจำกัดในการวางแผนบางครั้งเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในองค์กรธุรกิจต่าง ๆ ทั่วโลกเป็นผลกระทบอย่างต่อเนื่องมาจากความผันผวนทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ฉะนั้นผู้วางแผนไม่สามารถยอมรับเรื่องราวต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ อาจจะนำไปสู่การต่อต้านจากกลุ่มคนงานและทัศนคติเช่นนี้จะส่งผลต่อกระบวนการวางแผนที่เกิดขึ้นขาดประสิทธิภาพ

๕) ประสิทธิภาพในการวางแผนอาจมีข้อจำกัดมาจากปัจจัยภายนอกที่ไม่สามารถควบคุมได้เพราะปัจจัยภายนอกบางอย่างยากแก่การทำนายและคาดการณ์ เช่น การเกิดสงคราม การควบคุมของรัฐบาล หรือภัยธรรมชาติต่าง ๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ผู้วางแผนไม่สามารถควบคุมได้ก็อาจทำให้การดำเนินงานตามแผนประสบปัญหายุ่งยากได้

หลักการพื้นฐานในการวางแผน

การวางแผนประกอบด้วยหลักการพื้นฐาน ๔ ประการด้วยกัน คือ

๑. การวางแผนจะต้องสนับสนุนเป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์กร (Contribution to Purpose and Objectives) ในการวางแผน ผู้วางแผนจะต้องตระหนักถึงความสำคัญว่าเป้าหมายของแผนทุกแผนที่กำหนดขึ้นนั้นจะต้องเกื้อหนุนและอำนวยความสะดวกให้เป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์กรสัมฤทธิ์ผล หลักการนี้เกิดขึ้นจากธรรมชาติขององค์กรธุรกิจต่าง ๆ ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้วัตถุประสงค์ของกลุ่มบุคคลที่ร่วมกันในองค์กรบรรลุตามเป้าหมายหรือประสบความสำเร็จได้ด้วยความร่วมมือร่วมใจของสมาชิกอย่างจริงจัง

๒. การวางแผนเป็นงานอันดับแรกของกระบวนการจัดการ (Primacy of Planning) ซึ่งกระบวนการจัดการประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การบริหารงานบุคคล (Staffing) การสั่งการ (Leading) และการควบคุม (Controlling) การวางแผนเป็นงานเริ่มต้นก่อนขั้นตอนอื่น ทั้งนี้เพราะการวางแผนจะเป็นตัวสนับสนุนให้งานด้านอื่น ๆ ดำเนินไปด้วยความสอดคล้อง

๓. การวางแผนเป็นหน้าที่ของผู้บริหารทุกคน (Pervasiveness of Planning) การวางแผนเป็นงานของผู้บริหารทุกระดับที่จะต้องทำแล้วแต่ขอบเขตของอำนาจหน้าที่ที่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะผู้บริหารในระดับที่ต่างกันต่างก็มีความรับผิดชอบควบคุมให้งานที่ตนกระทำอยู่ให้ประสบความสำเร็จให้แก่สมาชิกในองค์กร

๔. ประสิทธิภาพของแผนงาน (Efficiency of Plans) ในการวางแผนนั้นผู้วางแผนจะต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพของการวางแผน ซึ่งสามารถพิจารณาจากการ บรรลุวัตถุประสงค์ด้วยการลงทุนอย่างประหยัดคุ้มค่า เช่น การใช้เวลา เงิน เครื่องมือ แรงงาน และการบริหารที่ดีสร้างความพึงพอใจให้แก่สมาชิกในองค์กร

หลักการพื้นฐาน ๔ ประการนี้มีส่วนสำคัญในการปูพื้นฐานของความคิดในด้านการวางแผนให้องค์การประสบความสำเร็จก้าวหน้า

ลักษณะของแผนที่ดี (Requirement of a Good Plan)

แผนที่ดีควรมีลักษณะ ดังนี้

๑. แผนควรจะมีลักษณะชี้เฉพาะมากกว่ามีลักษณะกว้างหรือกล่าวทั่ว ๆ ไป (It should be specific rather than general) การชี้เฉพาะถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งจะก่อให้เกิดความ ชัดเจน และโอกาสที่จะเกิดความเข้าใจผิดหรือนำไปใช้ผิด ๆ นั้นน้อยมาก ฉะนั้นการจัดการทำแผนจะต้องมีลักษณะเฉพาะเพื่อให้การดำเนินงานตามแผนเป็นไปอย่างถูกต้อง ไม่ต้องตีความกันในเรื่องลักษณะต่างๆ และบางครั้งการตีความ นั้นอาจก่อให้เกิดการตีความที่ผิดทิศทางไปก็เป็นได้

๒. แผนควรจะจำแนกความแตกต่างระหว่างสิ่งที่รู้แล้วและยังไม่มีรู้ให้ชัดเจน (A plan should distinguish between the known and the unknown) ทั้งนี้เพราะการวางแผนเป็นการคาดการณ์เหตุการณ์ ในอนาคต ฉะนั้นการจำแนกความแตกต่าง ระหว่างสิ่งที่รู้และยังไม่รู้ให้เด่นชัด จะทำให้ผู้ใช้แผนคำนึงถึงและพิจารณาสิ่งที่ยังไม่รู้ให้รอบคอบ

๓. แผนควรจะมีเหตุผลอย่างมีเหตุผลและสามารถนำไปปฏิบัติได้ (A plan should be logical and practical) ซึ่งเรื่องนี้มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ที่ผู้วางแผนจะต้องใช้การคิดวิเคราะห์ การคิด วิเคราะห์อย่างเป็นระบบในการพิจารณาข้อมูลต่าง ๆ อย่างมีเหตุผลและตัดสินใจเลือกแนวทางดำเนินการที่สามารถนำไปปฏิบัติได้

๔. แผนจะต้องมีลักษณะยืดหยุ่นและสามารถปรับพัฒนาได้ (The plan must be flexible and capable of being practical) แผนที่น่าไปใช้จะต้องเหมาะสมกับสภาพการณ์ การเปลี่ยนแปลง เป็นสิ่งที่สามารถ เกิดได้ทุกขณะ นอกจากนั้นการดำเนินการต่าง ๆ มักจะมีตัวแปรต่าง ๆ จำนวนมาก ที่มีผลกระทบต่อแผน ฉะนั้น แผนที่ดีจะต้องมีลักษณะยืดหยุ่นและปรับให้เข้ากับสถานการณ์ที่แปรเปลี่ยนไป

๕. แผนจะได้รับการยอมรับจากกระบวนการที่เกี่ยวข้อง (The plan must be acceptable to the persons who adopt it and to the persons who are affected) ทั้งนี้เนื่องจากการยอมรับ จะนำมาซึ่งความตั้งใจและความร่วมมือเป็นอย่างดีในการนำแผนไปปฏิบัติ ถ้าแผนที่วางนั้นได้รับการยอมรับ จากผู้เกี่ยวข้องย่อมเป็นผลดีแก่การดำเนินงานขององค์กรธุรกิจเป็นอย่างยิ่ง

ประเภทของการวางแผน (Type of Planning)

การวางแผนสามารถจำแนกออกเป็นประเภทต่าง ๆ ตามลักษณะแนวทางคิดพื้นฐานได้ดังนี้

๑. จำแนกตามระดับการจัดการ

๑.๑ การวางแผนกลยุทธ์ (Strategic Planning) เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของฝ่ายบริหาร ระดับสูง (Top management) เป็นการวางแผนในลักษณะการพิจารณาภาพรวมทั้งหมด (Overall planning) ด้วยการกำหนดวัตถุประสงค์อย่างกว้าง ๆ และขั้นตอนต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินงาน สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ตามกำลังของทรัพยากรที่มีอยู่ในปัจจุบันและที่คาดการณ์ว่าจะมีในอนาคต

๑.๒ การวางแผนบริหาร (Administrative planning) เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารระดับกลาง (Middle-level management) เป็นการวางแผนเพื่อกำหนดกรอบและทิศทางไว้สำหรับแผนปฏิบัติการ (operative plans)

๑.๓ การวางแผนปฏิบัติการ (Operational Planning) เป็นแผนที่ผู้บริหารระดับต้น (lower level managers) นำแผนบริหาร (administrative plans) ไปดำเนินการในภาคปฏิบัติ

๒. จำแนกตามลักษณะการปฏิบัติ

๒.๑ การวางแผนดำเนินงาน (Standing Planning) เป็นการวางแผนที่มีลักษณะเป็นแผนถาวร บอกลักษณะความคิด หลักการหรือแนวทางปฏิบัติในการทำกิจกรรมที่เกิดขึ้นบ่อย ในองค์กรหรือใช้เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นประจำ แผนชนิดนี้จะรวมไปถึงนโยบาย วิธีปฏิบัติงาน กฎ และมาตรฐาน การวางแผนใช้ประจำมีประโยชน์ต่อผู้บริหารเป็นอย่างยิ่งที่สามารถตรวจสอบการทำงานของพนักงานและสามารถประสานงานระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ทำให้การทำงานเป็นไปอย่างมีเอกภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ อย่างไรก็ตามการวางแผนชนิดนี้อาจมีจุดอ่อนบ้าง คือเมื่อสถานการณ์บางอย่างเปลี่ยนแปลงไปแผนประเภทนี้จำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในลักษณะแผนใช้เฉพาะครั้ง

๒.๒ การวางแผนใช้เฉพาะครั้ง (Ad hoc Single Planning) เป็นการวางแผนเพื่อปรับและเสริมการวางแผนดำเนินงานประจำทั้งนี้เนื่องจากแผนดำเนินงานประจำไม่อาจตอบสนองความเหมาะสมในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ แผนใช้เฉพาะครั้งจึงเกิดขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน เฉพาะสถานการณ์ แผนประเภทนี้ใช้ครั้งเดียวแล้วจะไม่นำมาใช้อีก บางครั้งจึงมีการเรียกแผนชนิดนี้ว่า แผนใช้ครั้งเดียว แผนประเภทนี้ได้แก่ แผนงาน โครงการ งบประมาณ และตารางการทำงานแผนใช้เฉพาะครั้งมีประโยชน์ต่อองค์กรทำให้ลดความเสี่ยงและเป็นการใช้เพื่อความเหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เกิดขึ้น

๓. จำแนกตามระยะเวลา

๓.๑ การวางแผนระยะยาว (Long-range Planning) เป็นการวางแผนที่กำหนดระยะเวลาดำเนินการตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไป แต่จากการศึกษาของ The American Management Association พบว่าแผนระยะยาวนี้ควรมีระยะ ๕ ปี เหมาะสมที่สุดที่จะสามารถคาดการณ์อนาคตได้อย่างมีเหตุผลการวางแผนระยะปานกลาง (Medium-range Planning) เป็นการวางแผนที่มีระยะเวลาดำเนินการระหว่าง ๓ ถึง ๕ ปี

๓.๒ การวางแผนระยะสั้น (Short-range Planning) มีระยะเวลาที่กำหนดไว้ระยะ ๑ ถึง ๓ ปี การวางแผนระยะสั้นเป็นการกำหนดกิจกรรมสั้น ๆ เพื่อให้วัตถุประสงค์ในแผนระยะยาวประสบความสำเร็จ แผนระยะสั้นจะต้องมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับแผนระยะยาว องค์กรจึงจะดำเนินการ ไปถึงจุดหมายปลายทางอย่างราบรื่น

อย่างไรก็ตามในปัจจุบันการวางแผนตามระยะเวลามิว่าจะเป็นการวางแผนระยะสั้นและระยะยาวอาจไม่ได้กำหนดเวลาที่กล่าวในตอนต้น เพราะสภาพขององค์กรในยุคปัจจุบันต้องมีการเปลี่ยนแปลงให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของประเทศและระหว่างประเทศ

๔. จำแนกตามลักษณะคุณค่าการใช้งาน การวางแผนกายภาพ

(Physical Planning) เป็นการวางแผนด้านทำเลที่ตั้ง การใช้ประโยชน์ที่ดิน และการจัดหาเครื่องมือต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการพัฒนาในช่วงระยะเวลาต่าง ๆ

๕. การจำแนกตามขอบข่ายลักษณะของแผน แบ่งออกได้ดังนี้

- วัตถุประสงค์ (Objectives)
- นโยบาย (Policies)
- วิธีการปฏิบัติงาน (Procedures)
- วิธีการ (Method)
- มาตรฐาน (Standard)
- งบประมาณ (Budget)
- แผนงาน (Program)

การวางแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวางแผนเป็นการมองไปข้างหน้าอาจเป็นช่วงสั้นระยะปานกลาง หรือระยะยาว และเป็นกระบวนการกำหนดการใช้ทรัพยากรขององค์กร โดยกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ไว้ล่วงหน้าให้บรรลุภารกิจ วัตถุประสงค์ นโยบาย เป้าหมาย และเป้าหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะเกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของประชาชนท้องถิ่นในอนาคต

การที่ท้องถิ่นจะพัฒนาไปทิศทางใด จำเป็นต้องมีการกำหนด วิสัยทัศน์ หรือภาพในอนาคตและแปลงมาสู่การปฏิบัติ ดังนั้น ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ จึงได้กำหนดประเภทของแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ ๒ ประเภท คือ

๑. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เป็นแผนพัฒนาระยะยาว
๒. แผนพัฒนาสามปี เป็นแผนพัฒนาแบบหมุนเวียน (Rolling Plan) ที่ต้องการทบทวนและจัดทำทุกปี ซึ่งจะนำไปสู่กระบวนการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย

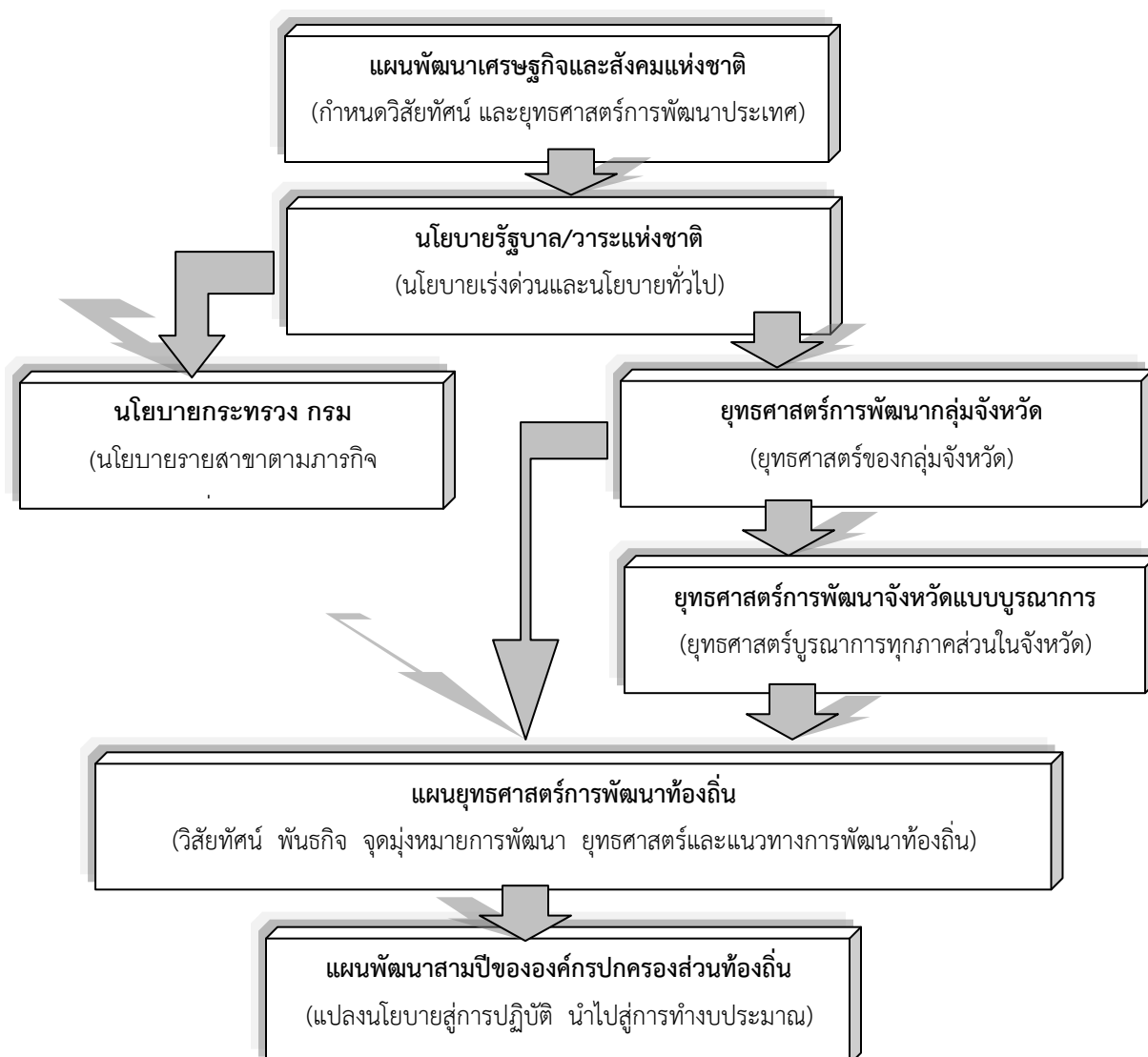
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๖ บัญญัติให้เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รูปพิเศษที่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งนอกจากจะมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองแล้วยังมีอำนาจหน้าที่ในการประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนดอีกด้วย

เนื่องจากการวางแผนทั้งในระยะสั้นและระยะยาวเกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลังและการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีความเป็นอิสระในฐานะเป็น “รัฐอิสระ” แต่เป็นการมอบอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะบางส่วนให้ และยังคงอยู่ในการ กำกับดูแล หรือตรวจสอบ โดยรัฐบาลและประชาชนอีกด้วย

ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องตระหนักว่าแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ ได้แก่แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาล แผนกระทรวง แผนกรม และรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ซึ่งเป็นแผนระดับชาติ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาจังหวัดในระดับจังหวัด ตลอดจนยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอและแผนพัฒนาอำเภอในระดับอำเภอ (แผนภาพที่ ๑) ซึ่งในการกำหนดยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาระดับจังหวัดและอำเภอนั้น ทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนจะมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ด้วย

แผนภาพที่ ๑ ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ กับแผนพัฒนาท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น และแผนพัฒนาสามปีผู้ที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องตระหนักถึงขั้นตอน และกำหนดเวลาของการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาของทั้งระดับจังหวัด และระดับอำเภอด้วย

ประเภทของแผนพัฒนาท้องถิ่น

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ กำหนดประเภทของแผนพัฒนาท้องถิ่นไว้ ๓ ประเภท ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

“**แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา**” หมายความว่า แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจและจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด อำเภอและแผนชุมชน

“แผนพัฒนาสามปี ” หมายความว่า แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้า ครอบคลุมระยะเวลาสามปีโดยมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงเป็นประจำทุกปี

ซึ่งการจัดทำแผนพัฒนาสามปี จะมีความเชื่อมโยงกับการจัดทำงบประมาณประจำปีอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดทำงบประมาณในระบบมุ่งเน้นผลงาน

“แผนการดำเนินงาน ” หมายความว่า แผนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่แสดงถึงรายละเอียดผลงาน โครงการพัฒนาและกิจกรรมที่ดำเนินการจริงทั้งหมด ในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประจำปีงบประมาณนั้น

องค์กรในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ได้กำหนดองค์กรในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นไว้ สรุปได้ดังนี้

๑) คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น เป็นองค์กรที่มีหน้าที่กำหนดแนวทางการพัฒนาของท้องถิ่น โดยพิจารณาจากอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภารกิจถ่ายโอนตามกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด กรอบนโยบาย ทิศทาง แนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด รวมไปถึงนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่นที่แถลงต่อสภาท้องถิ่น และแผนชุมชน ร่วมจัดทำร่างแผนพัฒนา เสนอแนะแนวทางการพัฒนา และการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการจัดทำร่างแผนพัฒนา,พิจารณาร่างแผนพัฒนาและร่างแผนการดำเนินงาน, พิจารณาให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา, แต่งตั้งที่ปรึกษา คณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานอื่นเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร

๒) คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นองค์กรที่มีหน้าที่จัดการทำร่างแผนพัฒนาให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนา ที่คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นกำหนด จัดทำร่างแผนการดำเนินงาน และจัดทำร่างข้อกำหนดขอบข่ายและรายละเอียดของงาน

แนวคิดหลักในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

จากแนวคิดในการวางแผน และหลักการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นในเชิงยุทธศาสตร์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีแนวคิดในการจัดทำแผนพัฒนาอย่างน้อย ๔ แนวคิด ดังนี้

แนวคิดที่ ๑ : กระบวนการแก้ไขปัญหา

เริ่มด้วยการตอบคำถามอย่างเป็นขั้นตอนดังนี้

? ปัญหาคืออะไร

? ปัญหามีสาเหตุมาจากอะไร

? จุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ในการแก้ไขปัญหาคืออะไร

? วิธีการหรือแนวทางแก้ไขปัญหาคืออะไร

ในการตอบปัญหาที่สี่ ต้องใช้ความสามารถในการคาดการณ์ และความรู้ทางวิชาการทั้งที่เป็นทฤษฎีและปรัญาจากผู้มีประสบการณ์

แนวคิดที่ ๒ : กระบวนและเนื้อหาของวิธีการ

- ? จะไปทำไม
- ? จะทำอะไร
- ? จะทำที่ไหน
- ? จะทำเมื่อไร
- ? จะทำโดยใคร
- ? จะทำเพื่อใคร+
- ? จะทำอย่างไร
- ? จะใช้จ่ายเท่าไร

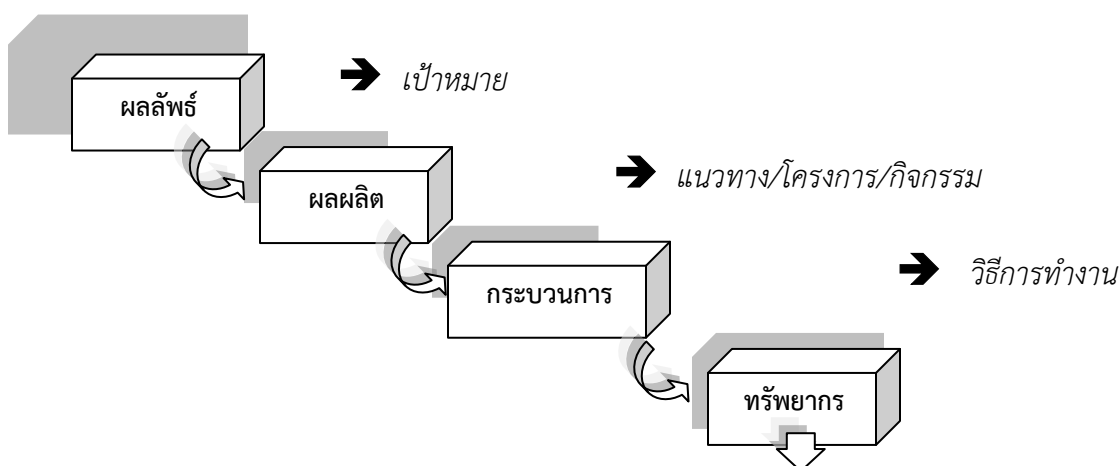
แนวคิดที่ ๓ : ความคิดสร้างสรรค์เป็นการมองอนาคตที่ต้องอาศัยความรู้ที่เกิดจาก

- ✓ สัญชาตญาณ หรือการเรียนรู้จากประสบการณ์
- ✓ องค์การแห่งการเรียนรู้ หรือเรียนจากข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น
- ✓ เรียนรู้จากอื่น โดยอาจศึกษาเปรียบเทียบจากบทเรียนแห่งความสำเร็จ (Benchmark) ของหน่วยงานอื่น รวมทั้งการศึกษาองค์ความรู้ งานวิจัยต่าง ๆ
- ✓ การวิเคราะห์สถานการณ์ซึ่งเป็นการประเมินสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก

แนวคิดที่ ๔ : การตัดสินใจ

ต้องตัดสินใจด้วยการวิเคราะห์ข้อมูล และผสมผสานหลักการตัดสินใจแบบมีเหตุผล (Rationalism) กับหลักการตัดสินใจแบบเพิ่มขึ้น (Incrementalism) แต่ทั้งนี้ ต้องมุ่งการบรรลุวัตถุประสงค์ของการพัฒนาและประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ

โดยสรุป การวางแผนพัฒนาท้องถิ่นต้องปรับกระบวนการคิดโดยมุ่งเน้นผลที่จะเกิด (ผลลัพธ์) เป็นตัวตั้ง แล้วนำมาคิดหางานที่จะทำ (ผลผลิต) รวมทั้งวิธีการที่จะทำงานนั้นให้สำเร็จและมีประสิทธิภาพ (กระบวนการ) ซึ่งจะนำไปสู่การพิจารณาจัดสรรทรัพยากรการบริหารเพื่อดำเนินการได้อย่างเหมาะสม

คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ การจัดการ

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. เป็นการลดความไม่แน่นอนและปัญหาความยุ่งยากซับซ้อนที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งนี้เพราะการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เป็นการจัดโอกาสทางการจัดการให้ผู้วางแผนมีสายตาว้างไกลมองเหตุการณ์ต่างๆ ในอนาคตที่อาจเกิดขึ้น เช่น การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี ปัญหา ความต้องการของประชาชนในสังคมนั้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจส่งผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายขององค์กร ดังนั้น องค์กรจำเป็นต้องเตรียมตัวและเผชิญกับสิ่งที่เกิดขึ้น อันเนื่องมาจากความผันผวนของสิ่งแวดล้อม ได้แก่ สภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง เป็นต้น

๒. ทำให้เกิดการยอมรับแนวความคิดใหม่ๆ เข้ามาในองค์กร ทั้งนี้เนื่องจากปรัชญาของการวางแผนยึดถือและยอมรับเรื่องการเปลี่ยนแปลง ไม่มีสิ่งใดอยู่อย่างนิรันดร์จึงทำให้มีการยอมรับแนวความคิดเชิงระบบเข้ามาใช้ในองค์กรยุคปัจจุบัน

๓. ทำให้การดำเนินการขององค์กรบรรลุถึงเป้าหมายที่ปรารถนา ทั้งนี้เพราะการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นงานที่ต้องกระทำเป็นจุดเริ่มแรกของทุกฝ่ายในองค์กร ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักประกันการดำเนินการเป็นไปด้วยความมั่นคงและมีความเจริญเติบโต

๔. เป็นการลดความสูญเปล่าของหน่วยงานที่เข้าซ้อนเพราะการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาทำให้มองเห็นภาพรวมขององค์กรที่ชัดเจนและยังเป็นการอำนวยความสะดวกในการจัดระเบียบขององค์กรให้มีความเหมาะสมกับลักษณะงานมากยิ่งขึ้น เป็นการจำแนกงานแต่ละงานแต่ละฝ่ายไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อน

๕. ทำให้เกิดความชัดเจนในการดำเนินงานเนื่องจากการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นการกระทำโดยอาศัยทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยต่างๆ มาเป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายและแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนในอนาคตอย่างเหมาะสมกับสภาพองค์กรที่ดำเนินอยู่

กล่าวโดยสรุปว่า ไม่มีองค์กรใดที่ประสบความสำเร็จได้ โดยปราศจากการวางแผน ดังนั้นการวางแผนจึงเป็นภารกิจอันดับแรกที่มีความสำคัญของกระบวนการจัดการที่ดี

๑.๓ ขั้นตอนในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

การดำเนินงานใด ๆ ก็ตามควรจะมีลำดับและขั้นตอน ทั้งนี้เพื่อให้งานนั้นมีประสิทธิภาพ การวางแผนก็เช่นกันจำเป็นต้องทำต่อเนื่องเป็นกระบวนการลำดับขั้นในการวางแผนประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

๑. การกำหนดวัตถุประสงค์ (Setting Objectives) เป็นงานอันดับแรกที้งวางแผนจะดำเนินการ ทั้งนี้เพื่อให้รู้ทิศทางที่จะก้าวเดินต่อไปข้างหน้า เพราะการวางแผนเป็นเรื่องของอนาคตที่ได้กล่าวมาแล้ว และเป็นพื้นฐานที่จะเป็นแนวทางในการดำเนินกิจกรรมอื่น ๆ ในองค์กร สิ่งสำคัญที่จะต้องตระหนักในการวางแผนคือแผนที่วางจะต้องมีความชัดเจน ทั้งนี้เพื่อให้สมาชิกในองค์กรเกิดความเข้าใจในทิศทางเดียวกันอันจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงาน และมีการประสานงานกัน

๒. พัฒนาข้อตกลงที่เป็นตัวกำหนดขอบเขตในการวางแผน (Developing the Planning Premises) ผู้วางแผนจะต้องกำหนดข้อตกลงต่าง ๆ ที่จะป็นขอบเขตในการวางแผน เพื่อสามารถคาดการณ์เหตุการณ์ต่าง ๆ ในอนาคตได้ถูกต้องใกล้เคียง การกำหนดข้อตกลงเบื้องต้นจะนำมาเป็นพื้นฐานในการวางแผนขอบเขตและข้อตกลงต่าง ๆ ที่เป็นผลมาจากข้อมูลและปัจจัยภายนอก เช่น การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วด้านเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม เศรษฐกิจและการเมืองความรู้สึกรักของประชาชน นอกจากปัจจัยภายนอกแล้ว การวางแผนจะต้องตระหนักถึงข้อมูลและปัจจัยภายในองค์กรด้วย จึงจะทำให้ข้อตกลงที่กำหนดขึ้นมาจากข้อมูลรอบตัวอันเป็นผลทำให้ข้อมูลที่น่ามาใช้เป็นกรอบในการวางแผนมีความเชื่อถือได้มากขึ้น

๓. พิจารณาข้อจำกัดต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นในการวางแผน (Reviewing all Possible Limitations on planning) ข้อจำกัดต่าง ๆ มักเกิดขึ้นเสมอในการทำงานใด ๆ ฉะนั้นถ้าผู้วางแผนได้มีการพิจารณาและคำนึงสิ่งเหล่านี้แล้วก็สามารถจัดข้อจำกัดต่าง ๆ ให้เหลือน้อยลง สิ่งที่ควรนำมาพิจารณาคาดการณ์ในการวางแผน ได้แก่ ขอบเขต อำนาจหน้าที่ วัสดุอุปกรณ์ สภาพทางการเงิน ตลอดจนบุคคลากรต่าง ๆ ในองค์กร เป็นต้น ซึ่งเหล่านี้จะมีน้ำหนักสำคัญในการกำหนดแผนงานที่จะดำเนินการต่อไป

๔. พัฒนาทางเลือก (Developing Alternatives) ในการวางแผนควรได้แสวงหาทางเลือกต่าง ๆ ที่จะเป็นแนวทางในการดำเนินการตามแผนนั้น เพราะบางครั้งการดำเนินการตามแผนหนึ่ง ๆ ไม่มีแนวทางการปฏิบัติแนวเดียวที่จะบรรลุความสำเร็จของแผนนั้น แต่อาจมีแนวปฏิบัติหลาย ๆ แนวที่สามารถไปถึงบรรลุวัตถุประสงค์ของแผนนั้น แต่อาจมีแนวปฏิบัติหลาย ๆ แนวมากำหนดกิจกรรมในการวางแผน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการพัฒนาความคิดของผู้วางแผนให้มีความหลากหลายตามข้อมูลต่าง ๆ

๕. ประเมินทางเลือก (Evaluating the Alternatives) การประเมินทางเลือกนี้ต้องการหลังจากได้มีการพัฒนาทางเลือกต่าง ๆ แล้ว ผู้วางแผนจำเป็นต้องศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ของทางเลือกแต่ละแนวประกอบว่าเป็นไปได้มากน้อยแค่ไหนที่ทางเลือกเหล่านี้จะทำให้องค์กรดำเนินไปได้แล้วจึงตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เป็นไปได้สูงสุด (the most feasible alternatives) สิ่งที่เป็นข้อคิดสำหรับผู้วางแผนในการประเมินทางเลือกนั้นก็คือไม่มีวิธีใดที่ให้ผลสูงสุดเพียงวิธีเดียว ฉะนั้นผู้วางแผนควรตัดสินใจเลือกทางเลือกสองแนวทางหรือมากกว่า และนำทางเลือกที่เลือกแล้วมาหลอมรวมกันเพื่อเป็นแผนที่เป็นไปได้มากที่สุด (the most feasible plan) ในการปฏิบัติ

๖. เปลี่ยนแปลงแผนสู่การปฏิบัติ (Converting Plans into Actions) ผู้วางแผนต้องทำการเปลี่ยนแปลงแผนสู่การปฏิบัติ ซึ่งจะออกมาในรูปการกำหนดเป็นนโยบาย (Policies) ตารางการทำงาน (schedules) และงบประมาณ (budgets) การเปลี่ยนแปลงในลักษณะที่กล่าวนี้จะช่วยเป็นแนวทางในการดำเนินการปฏิบัติที่ชัดเจน

๑.๔ ประโยชน์ของการวางแผน (Advantages of Planning)

การวางแผนที่ดีย่อมส่งผลให้เกิดประโยชน์ดังต่อไปนี้

๑) บรรลุจุดมุ่งหมาย (Attention of Objectives) การวางแผนทุกครั้งจะมีจุดมุ่งหมายปลายทางเพื่อให้องค์กรบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดให้ การกำหนดจุดมุ่งหมายจึงเป็นงานขั้นแรกของการวางแผนถ้าจุดมุ่งหมายที่กำหนดมีความแจ่มชัดก็จะช่วยให้การบริหารแผนมีทิศทางมุ่งตรงไปยังจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างสะดวกและเกิดผลดี

๒) ประหยัด (Economical Operation) การวางแผนเกี่ยวข้องกับการใช้สติปัญญาเพื่อคิดวิธีการให้องค์กรบรรลุถึงประสิทธิภาพ เป็นการให้งานในฝ่ายต่าง ๆ มีการประสานงานกันดี กิจกรรมที่ดำเนินมีความต่อเนื่อง ก่อให้เกิดความเป็นระเบียบในงานต่าง ๆ ที่ทำ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรต่าง ๆ อย่างคุ้มค่านับว่าเป็นการลดต้นทุนที่ดี ก่อให้เกิดการประหยัดแก่องค์กร

๓) ลดความไม่แน่นอน (Reduction of Uncertainty) การวางแผนเป็นการลดความไม่แน่นอนในอนาคตลงเพราะการวางแผนเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการคาดการณ์เหตุการณ์ในอนาคตการวางแผนที่มีประสิทธิภาพเป็นผลมาจากการวิเคราะห์พื้นฐานของข้อเท็จจริงที่ปรากฏขึ้นแล้ว ทำการคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคตและได้หาแนวทางพิจารณาป้องกันเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นไว้แล้ว

๔) เป็นเกณฑ์ในการควบคุม (Basis of control) การวางแผนช่วยให้ผู้บริหารได้กำหนดหน้าที่การควบคุมขึ้น ทั้งนี้เพราะการวางแผนและการควบคุมเป็นสิ่งที่แยกกันไม่ออกเป็นกิจกรรมที่ดำเนินการคู่กันอาศัยซึ่งกันและกัน กล่าวคือถ้าไม่มีการวางแผนก็ไม่สามารถมีการควบคุม กล่าวได้ว่าแผนกำหนดจุดมุ่งหมายและมาตรฐานการปฏิบัติงานในหน้าที่การควบคุม

๕) ส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรมและการสร้างสรรค์ (Encourages innovation and Creativity) การวางแผนเป็นพื้นฐานด้านการตัดสินใจ และเป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดแนวความคิดใหม่ๆ (นวัตกรรม) และความคิดสร้างสรรค์ทั้งนี้เนื่องจากขณะที่ฝ่ายจัดการมีการวางแผนกันนั้นจะเป็นการระดมปัญญาของคณะผู้ทำงานด้านการวางแผนทำให้เกิดความคิดใหม่ ๆ และความคิดสร้างสรรค์ นำมาใช้ประโยชน์แก่องค์กรและยังเป็นการสร้างทัศนคติการมองอนาคตระหว่างคณะผู้บริหาร

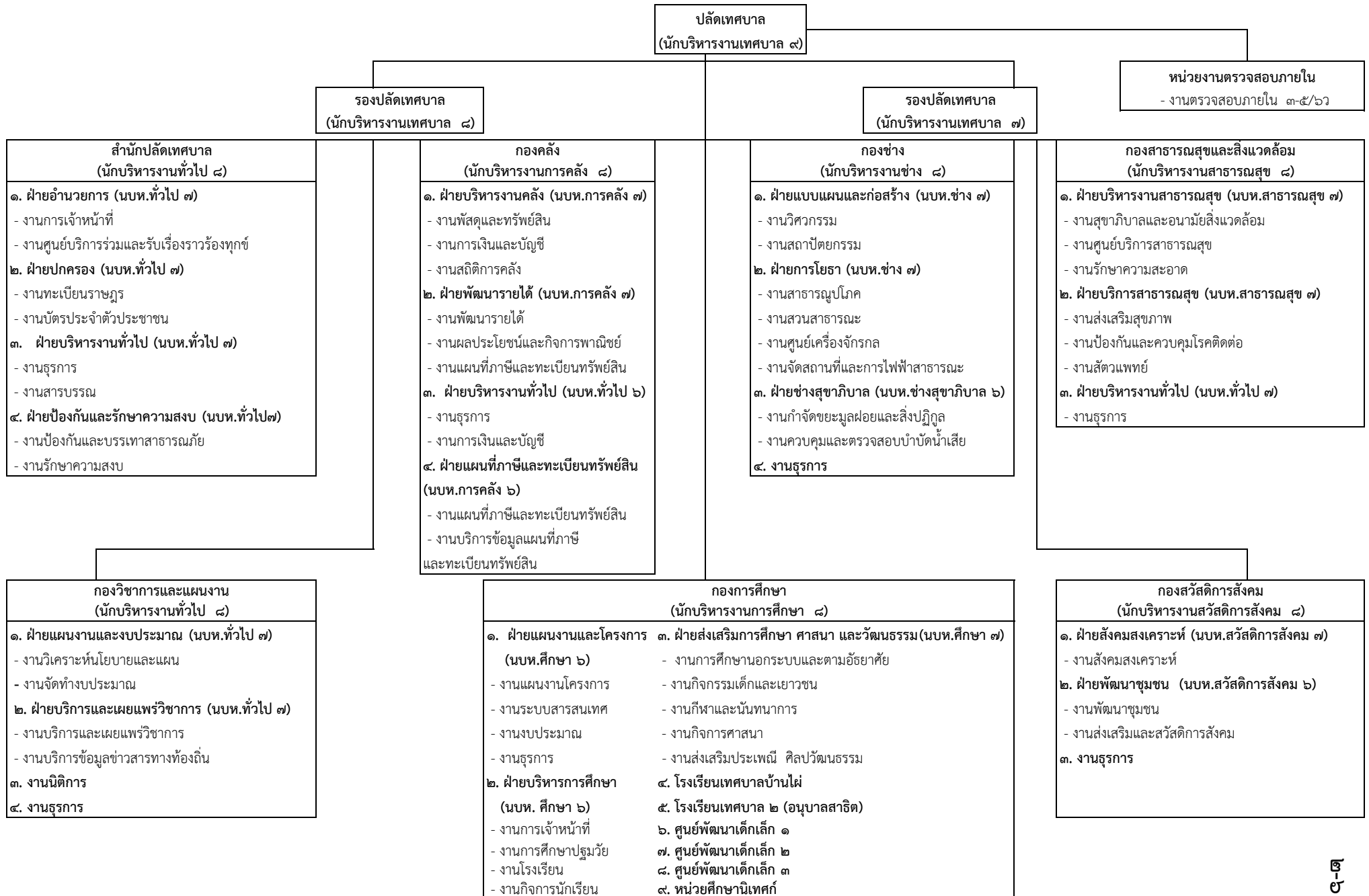
๖) พัฒนาแรงจูงใจ (Improves Motivation) ระบบการวางแผนที่ดีจะเป็นการบ่งชี้ให้เห็นถึงความร่วมแรงร่วมใจในการทำงานของผู้บริหาร และยังเป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นในกลุ่มคนงานด้วยเพราะเขารู้อย่างชัดเจนว่าองค์การคาดหวังอะไรจากเขาบ้าง นอกจากนั้น การวางแผนยังเป็นเครื่องมือฝึกและพัฒนาแรงจูงใจที่ดีสำหรับผู้บริหารในอนาคต

๗) พัฒนาการแข่งขัน (Improves Competitive Strength) การวางแผนที่มีประสิทธิภาพทำให้องค์การมีการแข่งขันกันมากกว่าองค์การที่ไม่มีการวางแผนหรือมีการวางแผนที่ขาดประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะการวางแผนจะเกี่ยวข้องกับการขยายขอบข่ายการทำงาน เปลี่ยนแปลงวิธีการทำงาน ปรับปรุงสิ่งต่าง ๆ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

๘) ทำให้เกิดการประสานงานที่ดี (Better Coordination) การวางแผนได้สร้างความมั่นใจในเรื่องเอกภาพที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายขององค์การ ทำให้กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดวางไว้มุ่งไปที่จุดมุ่งหมายเดียวกัน มีการจัดประสานงานฝ่ายต่าง ๆ ขององค์การเพื่อหลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อนในงานแต่ละฝ่ายขององค์การ

แผนภูมิโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการตามแผนอัตรากำลัง ๓ ปี (๒๕๕๖-๒๕๕๘)

โครงสร้างส่วนราชการของเทศบาลเมืองบ้านไผ่

บทที่ ๒

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของ
เทศบาลเมืองบ้านไผ่

บทที่ ๒

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลเมืองบ้านไผ่

ประวัติความเป็นมาของเทศบาลเมืองบ้านไผ่

เทศบาลเมืองบ้านไผ่ ได้ยกฐานะจากสุขาภิบาลบ้านไผ่ เป็นเทศบาลตำบลบ้านไผ่ เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๒๔ และในปัจจุบันยกฐานะเป็นเทศบาลเมืองบ้านไผ่ เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๔๘ โดยที่ขณะนั้นสุขาภิบาลบ้านไผ่ได้เจริญก้าวหน้าขึ้นเป็นลำดับ มีการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง การศึกษา และจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงขึ้น การดำรงชีวิตและความเป็นอยู่ของประชากรที่ดีขึ้น ทำให้ประชาชนมีความพร้อมที่จะยกฐานะสุขาภิบาลของตนขึ้นเป็น “เทศบาล” เนื่องจากมีศักยภาพด้านต่าง ๆ ขึ้น ประกอบกับสุขาภิบาลบ้านไผ่มีรายได้สูงพอ ที่จะดำเนินการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบของเทศบาลได้

ดังนั้น อำเภอบ้านไผ่ โดยนายอิทธิพล โตมรศักดิ์ นายอำเภอบ้านไผ่ ในขณะนั้นได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูล มติความต้องการของประชาชนที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาจังหวัดขอนแก่นแล้ว รายงานเสนอกระทรวงมหาดไทยถึงความพร้อมที่จะยกฐานะสุขาภิบาลบ้านไผ่ขึ้นเป็นเทศบาล ซึ่งต่อมาเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๒๔ ได้มีพระราชกฤษฎีกายกฐานะสุขาภิบาลอำเภอบ้านไผ่และจัดเป็น “เทศบาลตำบลบ้านไผ่” อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่มที่ ๙๘ ตอนที่ ๑๐๑ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๒๔ และเมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๔๘ ได้ยกฐานะจากเทศบาลตำบล เป็นเทศบาลเมือง โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ.๒๕๔๖ ซึ่งมีพื้นที่รับผิดชอบภายในเขตเทศบาล รวม ๑๖.๒๐ ตารางกิโลเมตร

เทศบาลเมืองบ้านไผ่ แต่ก่อนได้อาศัยหอประชุมอำเภอลำเลียงเก่าเป็นอาคารสำนักงานเทศบาล ซึ่งมีนายเจริญ ติบุญมี ณ ชุมแพ (นายอำเภอบ้านไผ่ขณะนั้นเป็นนายกเทศมนตรีคนแรก ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๒๙ เทศบาลเมืองบ้านไผ่ ได้ดำเนินการวางศิลาฤกษ์ ก่อสร้างอาคารสำนักงานเทศบาลเมืองบ้านไผ่หลังใหม่ โดยนายบุญช่วย ศรีสารคาม ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น บนพื้นที่ดินเนื้อที่ ๑๐ ไร่ - งาน ๓๕ ตารางวา ถนนเจนจบทิศ ห่างจากที่ว่าการอำเภอบ้านไผ่ ไปทางทิศเหนือประมาณ ๑ กิโลเมตร ซึ่งได้ใช้เป็นสำนักงานเทศบาลเมืองบ้านไผ่ จนถึงปัจจุบัน

๒.๑ สภาพทั่วไปของเทศบาลเมืองบ้านไผ่

(๑) ที่ตั้งและอาณาเขต

ก. ที่ตั้งขนาดพื้นที่

เทศบาลเมืองบ้านไผ่ อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตั้งอยู่ที่ค่าพิกัดระบบ UTM ประมาณ ๒๕๓,๐๐๐ ถึง ๒๖๒,๐๐๐ ตะวันออก ค่าพิกัด ประมาณ ๑,๗๗๓,๐๐๐ ถึง ๑,๗๘๐,๐๐๐ ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลในเมือง อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น มีพื้นที่เขตเทศบาล ๑๖.๒๐ ตารางกิโลเมตร มีระยะทางห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ ๔๐๘ กิโลเมตร ห่างจากจังหวัดขอนแก่น ประมาณ ๔๔ กิโลเมตร เทศบาลเมืองบ้านไผ่อยู่ในเขตการปกครองของอำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ประกอบขึ้นด้วยพื้นที่ในเขตการปกครองของตำบล ๓ ตำบล ประกอบด้วย ตำบลในเมือง ตำบลบ้านไผ่ และตำบลแคนเหนือ มีพื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลละ ๘.๒๐ ตารางกิโลเมตร หรือร้อยละ ๔๖.๕๙ รวมเป็นร้อยละ ๙๓.๐๘ ส่วนตำบลแคนเหนือมีพื้นที่ ๑.๒๐ ตารางกิโลเมตร หรือร้อยละ ๖.๘๒ ของพื้นที่ทั้งหมด ดังรายละเอียดในตาราง แสดงพื้นที่เขตการปกครองของเทศบาลเมืองบ้านไผ่

ลำดับที่	ตำบล	พื้นที่ (ตร.กม.)	ร้อยละ
๑	ในเมือง	๘.๒๐	๔๖.๕๙
๒	บ้านไผ่	๘.๒๐	๔๖.๕๙
๓	แคนเหนือ	๑.๒๐	๖.๘๒
รวม		๑๗.๖๐	๑๐๐

ที่มา : ผลจากการจัดทำโครงการระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ พ.ศ. ๒๕๕๖ และแผนที่แสดงเขตการปกครองเทศบาลเมืองบ้านไผ่

เทศบาลเมืองบ้านไผ่ประกอบด้วย ประชากร จำนวน ๒๘,๙๔๗ คน แยกเป็น ชาย ๑๔,๐๐๔ คน, หญิง ๑๔,๙๔๓ คน จำนวนครัวเรือน ๑๑,๙๓๘ ครัวเรือน (ณ เดือน มิถุนายน พ.ศ.๒๕๕๓) ประกอบด้วยชุมชนต่างๆ จำนวน ๒๖ ชุมชน โดยมีชุมชนกกแดงเป็นชุมชนใหญ่ที่สุดมีพื้นที่ ๑.๖๔ ตารางกิโลเมตร หรือร้อยละ ๙.๓๒ ของชุมชนทั้งหมด และมีชุมชนบ้านไผ่เก่ามีขนาดใหญ่เป็นลำดับที่ ๒ มีพื้นที่ ๑.๕๗ ตารางกิโลเมตรหรือร้อยละ ๘.๙๒ ของชุมชนทั้งหมด และมีชุมชนตลาด ๑,๒,๓ มีขนาดเล็กสุดมีพื้นที่ ๐.๑๓ ตารางกิโลเมตร หรือร้อยละ ๐.๗๔ ของชุมชนทั้งหมด ดังรายละเอียดตาม

ตารางแสดงรายละเอียดชุมชน

ลำดับ	ชื่อชุมชน	พื้นที่ (ตร.กม.)	ร้อยละ
๑	กกแดง	๑.๖๔	๙.๓๒
๒	บ้านไผ่เก่า	๑.๕๗	๘.๙๒
๓	โนนสวรรค์	๑.๓๔	๗.๖๑
๔	สุมนามัย	๑.๑๓	๖.๔๒
๕	โนนสว่าง	๑.๑๒	๖.๓๖
๖	คุ้มจัดสรร	๐.๘๕	๔.๘๓
๗	ห้วยทราย	๐.๘๒	๔.๖๖
๘	หนองลุมพุก	๐.๘๑	๔.๖๐
๙	โปปิต	๐.๗๙	๔.๔๙
๑๐	คลองชลประทาน	๐.๗๘	๔.๔๓
๑๑	โนนสะอาด	๐.๗๗	๔.๓๘
๑๒	หลักสิบสี่	๐.๗๕	๔.๒๖
๑๓	เจ้าเงาะ	๐.๗๑	๔.๐๓
๑๔	ขนมจีน ๒๐๐๐	๐.๕๕	๓.๑๓
๑๕	ซอยยิ่งยง	๐.๕๕	๓.๑๓
๑๖	สมหวัง-สังวาล	๐.๕๐	๒.๘๔
๑๗	บ้านข้าพัฒนา	๐.๔๖	๒.๖๑
๑๘	ซอยศาลเจ้า	๐.๓๖	๒.๐๕
๑๙	สมประสงค์	๐.๓๕	๑.๙๘
๒๐	แสงทอง	๐.๓๓	๑.๘๘
๒๑	ซอยประปา	๐.๓๓	๑.๘๘

ลำดับ	ชื่อชุมชน	พื้นที่ (ตร.กม.)	ร้อยละ
๒๒	พระธรรมสาร	๐.๒๗	๑.๕๓
๒๓	ศรีหมอนพัฒนา	๐.๒๖	๑.๔๘
๒๔	หมู่สี่พัฒนา	๐.๒๔	๑.๓๖
๒๕	โพธิ์สวรรค์	๐.๑๙	๑.๐๘
๒๖	ตลาดสด ๑,๒,๓	๐.๑๓	๐.๗๔
รวม		๑๗.๖	๑๐๐

ที่มา : ผลจากการสำรวจเพื่อจัดทำระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ พ.ศ. ๒๕๔๖

ลักษณะภูมิประเทศทั่วไปเป็นที่ราบสูง สภาพดินปนทราย ด้านทิศเหนือเป็นที่เนินสูง ด้านทิศใต้เป็นที่ราบลุ่ม มีลำน้ำ ๒ สายไหลผ่านคือ ลำน้ำห้วยทราย ลำน้ำห้วยจิก ซึ่งมีน้ำไหลตลอดฤดูกาล แหล่งเก็บกักน้ำประกอบด้วย อ่างเก็บน้ำหนองนาแว เป็นอ่างเก็บน้ำซึ่งกรมชลประทานสร้างขึ้น ตั้งอยู่ห่างจากที่ตั้งอำเภอบ้านไผ่ไปทางทิศใต้ ประมาณ ๒ กิโลเมตร และอ่างเก็บน้ำบ้านนาโพธิ์เป็นอ่างเก็บน้ำที่กรมชลประทานสร้างขึ้นเช่นกัน ตั้งอยู่ห่างจากที่ตั้งอำเภอบ้านไผ่ไปทางทิศตะวันออกประมาณ ๕ กิโลเมตร และอ่างเก็บน้ำ “แก่งละว้า” ตั้งอยู่ห่างจากที่ตั้งอำเภอบ้านไผ่ไปทางทิศเหนือ ประมาณ ๑๒ กิโลเมตร ซึ่งการประปาส่วนภูมิภาคได้ใช้แหล่งน้ำแห่งนี้เป็นแหล่งน้ำให้บริการประชาชนภายในเขตเทศบาลเมืองบ้านไผ่

เนื่องจากมีแหล่งน้ำอุดมสมบูรณ์ บริเวณโดยรอบของเขตเทศบาลเมืองบ้านไผ่ จึงเหมาะสำหรับที่จะทำไร่ ทำนา ซึ่งเป็นพื้นที่ส่วนใหญ่ภายในเขตเทศบาล และเป็นที่ตั้งของอาคารพาณิชย์ บ้านเรือน และโรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็กขึ้นหลายแห่ง เช่น โรงงานมันสำปะหลัง คลังสินค้าเพื่อการเกษตร โรงงานยาสูบ เป็นต้น

ข. อาณาเขตของเทศบาลเมืองบ้านไผ่

ซึ่งเป็นที่ตั้งของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลในเมือง	และตำบลบ้านไผ่
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลในเมือง	และตำบลหัวหนอง
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับตำบลในเมือง	และตำบลหนองน้ำใส
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลหัวหนอง	และตำบลบ้านไผ่

(๒) สภาพภูมิประเทศ

บริเวณแอ่งโคราชมีลักษณะเป็นที่ราบลูกฟูก เอียงลาดจากบริเวณเทือกเขาและที่สูงทางด้านทิศตะวันออก และด้านทิศเหนือ จึงทำให้พื้นที่ตรงกลางเป็นแอ่งต่ำระบายน้ำไม่ดี มีแม่น้ำชีไหลผ่านเป็นลำน้ำแบ่งเขตระหว่างอำเภอบ้านไผ่ และอำเภอชนบท เป็นที่ราบสูงโดยสูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ ๑๕๐-๓๐๐ เมตร แผ่นดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทรายไม่อุ้มน้ำ พืชพันธุ์ธรรมชาติโดยทั่วไปมีลักษณะเป็นทุ่งหญ้าและป่าโปร่งแบบป่าไม้ผลัดใบ

(๓) สภาพภูมิอากาศ แบ่งออกเป็น ๓ ฤดูกาล

ฤดูร้อน เริ่มประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ ไปจนถึงเดือนพฤษภาคม ภูมิอากาศ แห้งแล้งมาก โดยเฉพาะเดือนเมษายน มีอุณหภูมิสูงเฉลี่ย ๒๙.๙ องศาเซลเซียส

ฤดูฝน เริ่มประมาณเดือนพฤษภาคม หรือต้นเดือนมิถุนายน ไปสิ้นสุดเดือนตุลาคม ฝนที่ตกมากในพื้นที่ส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลจากพายุดีเปรสชัน ซึ่งเคลื่อนมาจากทะเลจีนใต้ทางอ่าวตังเกี๋ยผ่านเวียดนาม เข้ามาในภาคอีสาน ฝนตกมากที่สุดในเดือน กันยายน

ฤดูหนาว เริ่มประมาณเดือนตุลาคม ไปสิ้นสุดเดือนกุมภาพันธ์ โดยอุณหภูมิเฉลี่ยของเดือนที่หนาวมากที่สุด คือเดือน ธันวาคม เฉลี่ย ๒๒.๖ องศาเซลเซียส

๒.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพของเทศบาลเมืองบ้านไผ่

๑) การบริหาร

เทศบาล เป็นการจัดรูปแบบการปกครองท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ที่ต้องการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองและการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง โดยให้ราษฎรในท้องถิ่นเลือกตั้งคณะบุคคลในท้องถิ่นขึ้นมาคณะหนึ่งตามกฎหมายเพื่อเป็นตัวแทนของประชาชนในท้องถิ่นคือ สมาชิกสภาเทศบาล (ส.ท.)

องค์กรเทศบาล ประกอบด้วยคณะผู้บริหารและสภาเทศบาล

คณะผู้บริหาร ประกอบด้วย นายกเทศมนตรี และคณะผู้บริหารมีจำนวนตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติม ถึง พ.ศ.๒๕๔๖ คณะผู้บริหารท้องถิ่นชุดปัจจุบันประกอบด้วย (ข้อมูล ณ มกราคม ๒๕๕๗)

๑. ดร.นพ.เปรมศักดิ์ เพียยุระ	นายกเทศมนตรีเมืองบ้านไผ่
๒. นายจิระบุรณ์ ปัญญารัตนวงศ์	รองนายกเทศมนตรี
๓. นายนิวัฒน์ ปลั่งศิริ	รองนายกเทศมนตรี
๔. นายนิรศ อินทรกำแหง	รองนายกเทศมนตรี
๕. นายเลิศสิน จิงจรัสทรัพย์	ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี
๖. นายปรีชา มุกนำพร	ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี
๗. นางสาวปวีศา โรจน์ภัทรภาสิต	เลขานุการนายกเทศมนตรี

สภาเทศบาล ประกอบด้วยสมาชิกสภาซึ่งราษฎรเลือกตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกสภาเทศบาลมีวาระการดำรงตำแหน่ง ๔ ปี สมาชิกสภาเทศบาลเมืองบ้านไผ่มีจำนวนสมาชิก ๑๘ คน ๓ เขตเลือกตั้ง ประกอบด้วย

๑. นางพัชรา ศิริศักดิ์กมล ประธานสภาเทศบาลเมืองบ้านไผ่	
๒. นางสาวจิรวดี เจริญศิลป์ รองประธานสภาเทศบาล	
๓. นายชานล ธนระพีโชติ สมาชิกสภาเทศบาล	เขต ๑
๔. นายวัฒนาวุฒิ หอวิจิตร สมาชิกสภาเทศบาล	เขต ๑
๕. นายจำลอง ทศทิศ สมาชิกสภาเทศบาล	เขต ๑
๖. นายพิริน ตูละรัต สมาชิกสภาเทศบาล	เขต ๑
๗. นายสงค์ศักดิ์ เกียรติปกรณ์ สมาชิกสภาเทศบาล	เขต ๑
๘. นายปัญญา บัวแสง สมาชิกสภาเทศบาล	เขต ๒
๙. นางสาวสุมาลี แดสูงเนิน สมาชิกสภาเทศบาล	เขต ๒

๑๐. นายคำพันธ์ สีดอนชัย สมาชิกสภาเทศบาล	เขต ๒
๑๑. นายกำพล ชันธุ์ขวา สมาชิกสภาเทศบาล	เขต ๒
๑๒. นายเกษม ขวฤทธิ์ สมาชิกสภาเทศบาล	เขต ๒
๑๓. นายจิรนนท์ เกียรติชัยพัฒน์ สมาชิกสภาเทศบาล	เขต ๒
๑๔. นายผ่าน ไไทยรัก สมาชิกสภาเทศบาล	เขต ๓
๑๕. นางจงจิต แซ่เหี้ย สมาชิกสภาเทศบาล	เขต ๓
๑๖. นายนพดล พลภูเขียว สมาชิกสภาเทศบาล	เขต ๓
๑๗. นายบุญเหลือ เรืองลือ สมาชิกสภาเทศบาล	เขต ๓
๑๘. นายภาณุมาศ หล้ามณี สมาชิกสภาเทศบาล	เขต ๓

๒) เทศบาลเมืองบ้านไผ่ มีการแบ่งส่วนราชการบริหารงานของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ดังนี้

๑. สำนักปลัดเทศบาล
๒. กองวิชาการและแผนงาน
๓. กองคลัง
๔. กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
๕. กองการศึกษา
๖. กองช่าง
๗. กองสวัสดิการสังคม
๘. หน่วยตรวจสอบภายใน
๙. สถานธนานุบาล

มีอัตรากำลังทั้งหมด ๒๕๑ คน แยกเป็นพนักงานเทศบาล ๖๗ คน ลูกจ้างประจำ ๕๔ คน พนักงานจ้างตามภารกิจ ๔๙ คน พนักงานจ้างทั่วไป ๒๔ คน พนักงานครูเทศบาล ๕๒ คน และเจ้าหน้าที่สถานธนานุบาล ๕ คน (ข้อมูล ณ วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๗)

บทที่ ๓

แผนยุทธศาสตร์ของเทศบาลเมืองบ้านไผ่

พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๒

บทที่ ๓

แผนยุทธศาสตร์ ของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๒

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ กรอบแนวคิดในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น

- การพัฒนาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙)
- การพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ (ขอนแก่น, มหาสารคาม, ร้อยเอ็ด, กาฬสินธุ์)
- การพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์จังหวัดขอนแก่น
- การพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น
- การพัฒนาตามกรอบนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙)

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) มีแนวคิดที่ต่อเนื่องจากแนวคิดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๘-๑๐ โดยยังคงยึดหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และ “คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา” รวมทั้ง “สร้างสมดุลการพัฒนา” ในทุกมิติ แผนพัฒนาฉบับที่ ๑๑ เป็นแผนยุทธศาสตร์ที่ชี้แนะทิศทางการพัฒนาประเทศระยะกลางเพื่อมุ่งสู่วิสัยทัศน์ระยะยาว ที่ทุกภาคส่วนในสังคมไทยได้เห็นพ้องร่วมกันกำหนดเป็นวิสัยทัศน์ปี พ.ศ.๒๕๗๐ ซึ่งกำหนดไว้ว่า “คนไทยภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีมิตรไมตรีบนวิถีชีวิตแห่งความพอเพียงยึดมั่นในวัฒนธรรม ประชาธิปไตย และหลักธรรมาภิบาล การบริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐานที่ทั่วถึง มีคุณภาพ สังคมมีความปลอดภัยและมั่นคง อยู่ในสภาวะแวดล้อมที่ดี เกื้อกูล และเอื้ออาทรซึ่งกันและกันระบบการผลิตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงด้านอาหารและพลังงานอยู่บนฐานเศรษฐกิจที่พึ่งตนเองและแข่งขันได้ในเวทีโลก สามารถอยู่ในประชาคมภูมิภาคและโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี”

วิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ได้กำหนดไว้ว่า “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

ทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่าง ๆ เพื่อให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน โดยนำทุนของประเทศที่มีศักยภาพมาใช้ประโยชน์อย่างบูรณาการและเกื้อกูลกัน พร้อมทั้งเสริมสร้างให้แข็งแกร่งเพื่อเป็นรากฐานการพัฒนาประเทศที่สำคัญ ได้แก่ การเสริมสร้างทุนสังคม (ทุนมนุษย์ ทุนสังคม ทุนทางวัฒนธรรม) ให้มีความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยสู่สังคมคุณภาพ มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันตั้งแต่ระดับปัจเจกครอบครัว และชุมชน สามารถจัดการความเสี่ยง และปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลง มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม สำหรับการเสริมสร้างทุนเศรษฐกิจ (ทุนกายภาพ ทุนทางการเงิน) มุ่งพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็ง โดยใช้ภูมิปัญญา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ให้มีความสำคัญกับการปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ การผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีการเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคต่าง ๆ บนพื้นฐานการพึ่งพาซึ่งกันและกันในส่วนการเสริมสร้างทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงด้านอาหาร การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตร มุ่งสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การเตรียมความพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ รวมทั้งการสร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้า จากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการเพิ่มบทบาทไทยในเวทีประชาคมโลก โดยมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญ

๖ ยุทธศาสตร์ คือ

- (๑) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม
- (๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน
- (๓) ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน
- (๔) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน
- (๕) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและ

สังคม

(๖) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยมีกรอบแนวทางเบื้องต้นดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันตั้งแต่ระดับปัจเจกครอบครัวและชุมชน เพื่อให้เป็นสังคมที่มีคุณภาพ สามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงและบริหารจัดการความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถเข้าถึงบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่ครอบคลุมทั่วถึงและมีคุณภาพเท่าเทียมกัน มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและโครงสร้างพื้นฐานในการสร้างอาชีพและรายได้ที่มั่นคง ได้รับการคุ้มครองสิทธิผลประโยชน์และความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอย่างเท่าเทียม และสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีศักดิ์ศรี ภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส ยึดประโยชน์ส่วนรวม และเปิดโอกาสการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วนในกระบวนการพัฒนาประเทศ

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน มุ่งเตรียมคนให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัยให้มีภูมิคุ้มกันเพื่อเข้าสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาเสริมสร้างศักยภาพของคนในทุกมิติให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง มีสติปัญญาที่รอบรู้ และมีจิตใจที่สำนึกในคุณธรรม จริยธรรม มีความเพียร และรู้คุณค่าความเป็นไทย มีโอกาสและสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิตส่งเสริมการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นให้เข้มแข็งและสามารถสร้างภูมิคุ้มกันให้คนในชุมชน และเป็นพลังทางสังคมในการพัฒนาประเทศ

๓. ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน เพื่อให้เป็นฐานการผลิตอาหารและพลังงานที่มีความมั่นคง โดยการเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร รวมถึงเทคโนโลยีการเกษตรที่เหมาะสมและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร อาหารและพลังงาน บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่นและความรู้สร้างสรรค์ การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๔. ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ โดยใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์ ตลอดจนภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นพื้นฐานสำคัญในการขับเคลื่อนสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน ปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสาขาบริการที่มีศักยภาพบนพื้นฐานของนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ พัฒนาธุรกิจสร้างสรรค์และเมือง

สร้างสรรค์ เพิ่มผลิตภาพของภาคเกษตร และสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีและกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาภาคอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมฐานความรู้เชิงสร้างสรรค์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์สร้างความมั่นคงด้านพลังงาน

๕. ยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาฐานการผลิตและการลงทุนของประเทศให้เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมทั้งเชื่อมโยงกับการผลิตในประเทศ พัฒนาความร่วมมือแบบหุ้นส่วนการพัฒนาที่ยั่งยืนบนพื้นฐานของผลประโยชน์ร่วมกันทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาค และสร้างปฏิสัมพันธ์ในความร่วมมือระหว่างประเทศอย่างสร้างสรรค์ เตรียมความพร้อมประเทศไทยในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนให้มีความสำคัญกับการพัฒนากำลังคนในทุกภาคส่วนให้มีทักษะที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ควบคู่ไปกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบร่วมมืออนุภูมิภาค และเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคีการพัฒนาภายในประเทศ ตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่นให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลง

๖. ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ป่าไม้ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ยกระดับขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ควบคุมและลดมลพิษ และพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและเป็นธรรมอย่างบูรณาการ สร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมและวิกฤตภาวะโลกร้อน และเพิ่มบทบาทประเทศไทยในเวทีประชาคมโลกที่เกี่ยวข้องกับกรอบความตกลงและพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด

☐ ➡ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

(กลุ่มจังหวัดร้อยเอ็ด-ขอนแก่น-มหาสารคาม-กาฬสินธุ์)

คณะรัฐมนตรี มีมติเมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ จัดแบ่งกลุ่มจังหวัด เป็น ๑๘ กลุ่มจังหวัด โดยจังหวัดขอนแก่น จัดอยู่ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย จังหวัดขอนแก่น ร้อยเอ็ด มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ หรือเรียกว่ากลุ่ม “ร้อยแก่นสารสินธุ์” (ร้อย มาจาก ร้อยเอ็ด, แก่น มาจาก ขอนแก่น, สาร มาจาก มหาสารคาม, สินธุ์ มาจาก กาฬสินธุ์)

กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ กำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัดไว้ว่า

“ฐานการผลิตพืชเศรษฐกิจหลัก (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) ที่มีคุณภาพและมาตรฐาน อุตสาหกรรม การค้าบริการ การท่องเที่ยว และการลงทุนสู่สากล” เป้าหมายการพัฒนา เพื่อ

เป้าประสงค์ (เชิงวิสัยทัศน์)

เพื่อก้าวไปสู่วิสัยทัศน์และการพัฒนากลุ่มจังหวัดที่พึงปรารถนาในระยะยาว ๔ ปี จึงได้กำหนดเป้าหมายหลักในการพัฒนากลุ่มจังหวัดไว้ดังนี้

- ๑) เพิ่มคุณภาพการผลิตพืชเศรษฐกิจหลักให้ได้มาตรฐาน
- ๒) เพิ่มมูลค่าการค้า การลงทุน การแปรรูปพืชเศรษฐกิจ
- ๓) พัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- ๔) เตรียมความพร้อมกลุ่มจังหวัดในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตัวชี้วัด

- ๑) ร้อยละผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ที่เพิ่มขึ้น
- ๒) ร้อยละของจำนวนแปลงที่ได้รับการรับรอง GAP
- ๓) ร้อยละรายได้จากการค้า การลงทุน และการแปรรูปพืชเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้น
- ๔) ร้อยละรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดที่เพิ่มขึ้น
- ๕) ร้อยละของประชาชนในกลุ่มจังหวัดที่มีความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ประเด็นยุทธศาสตร์/กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และกลยุทธ์การพัฒนาเพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ของการพัฒนารายได้ประเด็นยุทธศาสตร์ รวม ๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพการผลิต การค้า การแปรรูปพืชเศรษฐกิจให้มีความเข้มแข็ง

๑) เป้าประสงค์

- ๑.๑) เพิ่มคุณภาพผลผลิตทางการเกษตรให้มีคุณภาพที่ดี
- ๑.๒) พัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์แปรรูปและเพิ่มช่องทางการตลาดสินค้าเกษตร

และผลิตภัณฑ์แปรรูปจากสินค้าเกษตร

๒) ตัวชี้วัด

- ๒.๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนแปลงที่ได้รับการรับรอง GAP
- ๒.๒) ร้อยละผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ที่เพิ่มขึ้น
- ๒.๓) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร

๓) กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วยกลยุทธ์ ๓ กลยุทธ์ ดังนี้

- ๓.๑) เพิ่มประสิทธิภาพและมาตรฐานการผลิต
- ๓.๒) พัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าพืชเศรษฐกิจหลัก
- ๓.๓) พัฒนาการค้า การลงทุนและแปรรูปพืชเศรษฐกิจหลัก

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการค้า การลงทุนและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๑) เป้าประสงค์

- ๑.๑) เพิ่มมูลค่าการค้าการลงทุนและรายได้กลุ่มจังหวัด
- ๑.๒) มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการลงทุน
- ๑.๓) เพิ่มคุณภาพฝีมือแรงงาน

๒) ตัวชี้วัด

- ๒.๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าของกลุ่มจังหวัด
- ๒.๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการลงทุนในกลุ่มจังหวัด
- ๒.๓) ร้อยละความสำเร็จในการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมกลุ่มจังหวัด
- ๒.๔) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของแรงงานที่ได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือ

๓) กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

- ๓.๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการลงทุน
- ๓.๒) พัฒนาคุณภาพฝีมือแรงงานและเพิ่มทักษะแก่ผู้ประกอบการเพื่อรองรับการเจริญ

ด้านอุตสาหกรรม

- ๓.๓) ส่งเสริมการวิจัยนวัตกรรมสำหรับอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร
- ๓.๔) จัดหาช่องทางการตลาดและสร้างเครือข่ายทางการค้าให้แก่ผู้ประกอบการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

๑) เป้าประสงค์

- ๑.๑) รายได้จากการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องเพิ่มขึ้น
- ๑.๒) เชื่อมโยงการบริหารจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดอย่างเป็นระบบ

๒) ตัวชี้วัด

- ๒.๑) ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยว
- ๒.๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว
- ๒.๓) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP

๓) กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา มี ๓ กลยุทธ์ ดังนี้

- ๓.๑) พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว
- ๓.๒) พัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ
- ๓.๓) ส่งเสริมกิจกรรมและช่องทางการตลาดด้านการท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเตรียมความพร้อมกลุ่มจังหวัดเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

๑) เป้าประสงค์

๑.๑) บุคลากรกลุ่มจังหวัดได้รับการพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

- ๑.๒) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานกลุ่มจังหวัดเพื่อรองรับการเข้าสู่ AEC

๒) ตัวชี้วัด

- ๒.๑) จำนวนคนที่ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้เรื่องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- ๒.๒) ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการจากสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด

⇒ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ๔ ปี (พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๑)

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดขอนแก่นกำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนา ไว้ว่า

“ขอนแก่นเมืองน่าอยู่ ศูนย์กลางเชื่อมโยงการค้า การลงทุน และการบริการของกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคตลิ่งใต้”

พันธกิจ

- ๑. เสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง พลเมืองมีความสุข
- ๒. พัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่และเป็นต้นแบบของการพัฒนาและการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ
- ๓. พัฒนาให้เป็นศูนย์กลางของอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง (GMS) ทั้งด้านเศรษฐกิจ การคมนาคม และทรัพยากรมนุษย์ เพื่อมุ่งสู่การเป็นมหานครแห่งอาเซียน

เป้าประสงค์

- ๑. อัตราการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น และมีเสถียรภาพ
- ๒. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน และสร้างความมั่นคงทางสังคม
- ๓. อนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเสริมสร้าง ความเข้มแข็งในการบริหารจัดการอย่างยั่งยืน
- ๔. ยกระดับการค้า การลงทุน และการบริการให้มีการเชื่อมโยงกับกลุ่ม ประเทศอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง และอาเซียน

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. การพัฒนาเศรษฐกิจให้มีความมั่นคงและมีความสามารถทางการแข่งขัน
๒. การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมที่มีคุณภาพ
๓. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
๔. การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๕. การเพิ่มศักยภาพของเมืองเพื่อเชื่อมโยงโอกาสจากกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงและอาเซียน
๖. การพัฒนาการบริหารภาครัฐ

⇒ ความเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์ / กลยุทธ์ / แผนงาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การพัฒนาเศรษฐกิจให้มีความมั่นคงและมีความสามารถทางการแข่งขัน

กลยุทธ์ที่ ๑ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้ภาคเกษตรภาคบริการและการท่องเที่ยว

- แผนงาน
๑. แผนงานเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและเพิ่มมูลค่าภาคการเกษตร
 ๒. แผนงานเพิ่มศักยภาพการผลิตและเพิ่มมูลค่าด้านปศุสัตว์
 ๓. แผนงานเพิ่มศักยภาพการผลิตและเพิ่มมูลค่าด้านประมง

กลยุทธ์ที่ ๒ เพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของ OTOP และ SMEs

- แผนงาน
๑. แผนงานเสริมสร้างศักยภาพของ OTOP และ SMEs

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และอุตสาหกรรมสีเขียว

- แผนงาน
๑. แผนงานส่งเสริมธุรกิจ และอุตสาหกรรมสีเขียว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมที่มีคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาระบบบริการด้านสาธารณสุข

- แผนงาน
๑. แผนงานพัฒนาคุณภาพการบริการ
 ๒. แผนงานส่งเสริมคุณภาพ เฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรค

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพการศึกษาพื้นฐานและขยายโอกาส

- แผนงาน
๑. แผนงานพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน
 ๒. แผนงานสร้างและกระจายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ ๓ สร้างความมั่นคงของชีวิตและสังคมอยู่เย็นเป็นสุข

- แผนงาน
๑. แผนงานสร้างสังคมสวัสดิการและพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน
 ๒. แผนงานสร้างสรรค์ชุมชนอยู่เย็นเป็นสุข
 ๓. แผนงานพัฒนาอาชีพและรายได้ของประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๔ อนุรักษ์ สร้างสรรค์ สืบสานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

- แผนงาน
๑. แผนงานอนุรักษ์ สืบสานและพัฒนาองค์ความรู้ด้านศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม
 ๒. แผนงานสร้างคุณค่า และมูลค่าเพิ่มจากมรดกทางวัฒนธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๑ อนุรักษ์ พื้นฟูรักษาทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่าอย่างมีส่วนร่วมและมีการใช้ประโยชน์จากป่าอย่างยั่งยืน

- แผนงาน
๑. แผนงานการบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า

กลยุทธ์ที่ ๒ อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรดินแบบมีส่วนร่วม

แผนงาน ๑ แผนงานปรับปรุงและบำรุงดินแบบมีส่วนร่วม

กลยุทธ์ที่ ๓ อนุรักษ์ ป่าไม้ และรักษาทรัพยากรน้ำโดยการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม

แผนงาน ๑ แผนงานเพิ่มประสิทธิภาพการเก็บกักน้ำต้นทุน และเพิ่มพื้นที่ชุ่มน้ำ

๒ แผนงานอนุรักษ์ รักษา และฟื้นฟูแหล่งน้ำให้มีคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ ๔ สร้างสังคม และเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

แผนงาน ๑ แผนงานส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีคุณภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การเสริมสร้างความมั่นคง และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

กลยุทธ์ที่ ๑ สร้างความปรองดอง สมานฉันท์และส่งเสริมประชาธิปไตย

แผนงาน ๑ แผนงาน ส่งเสริมประชาธิปไตยและดำรงรักษาสถาบันหลักของชาติ

๒ แผนงานบูรณาการความร่วมมือกับทุกภาคส่วนด้านระบบงานยุติธรรม

กลยุทธ์ที่ ๒ รักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยภายใน

แผนงาน ๑ แผนงานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

๒ แผนงานเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและความพร้อมเผชิญปัญหาความมั่นคง

๓ แผนงาน เสริมสร้างพลังมวลชนและแก้ปัญหาโดยสันติวิธี

กลยุทธ์ที่ ๓ ป้องกันปราบปรามและบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

แผนงาน

๑ แผนงานพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด

กลยุทธ์ที่ ๔ ป้องกันและแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุทางถนน

แผนงาน ๑ แผนงานปรับปรุงเส้นทางหลวงแผ่นดินสายรอง

๒ แผนงานขับเคลื่อนความปลอดภัย

๓ แผนงานลดอุบัติเหตุช่วงเทศกาลสำคัญ

กลยุทธ์ที่ ๕ พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการจากภัยธรรมชาติ

แผนงาน ๑ แผนงานเพิ่มประสิทธิภาพการเตือนภัย และเฝ้าระวัง

๒ แผนงานการป้องกันและบรรเทาปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง

๓ แผนงานด้านการฟื้นฟูบูรณะและเยียวยาเมื่อเกิดภัยพิบัติ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การเพิ่มศักยภาพของเมืองเพื่อเชื่อมโยงโอกาสจากกลุ่มประเทศ อนุภูมิภาค ลุ่มน้ำโขงและอาเซียน

กลยุทธ์ที่ ๑ เพิ่มศักยภาพโครงข่ายการคมนาคมขนส่งในการเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศ อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
และอาเซียน

แผนงาน ๑ แผนงานขยายโครงข่ายการคมนาคมขนส่ง

๒ แผนงานพัฒนาการขนส่งและโลจิสติกส์

กลยุทธ์ที่ ๒ เสริมสร้างความร่วมมือกับประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและนานาชาติ

แผนงาน ๑ แผนงานเพิ่มศักยภาพด้านการบริการให้มีคุณภาพมาตรฐาน

๒ แผนงานส่งเสริมการประชุมสัมมนาและการท่องเที่ยว

๓ แผนงานส่งเสริมการค้าและการลงทุน

๔ แผนงานส่งเสริมความสัมพันธ์กับต่างประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การพัฒนาการบริหารภาครัฐ

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม

- แผนงาน ๑ แผนงานพัฒนาการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ
- ๒ แผนงานเพิ่มประสิทธิภาพการจัดทำแผน การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ การติดตามและประเมินผล
- ๓ แผนงานเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการและอำนวยความสะดวก

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร

- แผนงาน ๑ แผนงานพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร

กลยุทธ์ที่ ๓ เพิ่มขีดสมรรถนะของบุคลากรให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

- แผนงาน ๑ แผนพัฒนาบุคลากรเพื่อเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงาน

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น

ประจำปี ๒๕๕๘ -๒๕๖๐

⇒ วิสัยทัศน์

“ขอนแก่นเมืองน่าอยู่ เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ และเมืองหลักเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภายใต้การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีการพัฒนาที่เหมาะสมกับระบบนิเวศอย่างสมดุล เท่าเทียม และยั่งยืน ”

⇒ พันธกิจ

- พัฒนาคนให้มีคุณภาพ มีทักษะในวิชาชีพ มีคุณธรรม และจริยธรรม
- จัดการศึกษาในและนอกระบบให้ได้มาตรฐาน และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้
- สร้างภูมิคุ้มกันให้กับคนและสังคมให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงอย่างมีเหตุผล
- สร้างเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งและแข่งขันได้ โดยเชื่อมโยงการค้า การลงทุน การบริการ และการท่องเที่ยว
- พัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่ง ระบบบริการสาธารณะ และเครือข่ายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพ และได้มาตรฐาน
- บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์ มีความสมดุล อย่างยั่งยืน
- สืบสานวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ที่ดีงามของท้องถิ่นให้คงอยู่ ส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชนที่เป็นเอกลักษณ์ท้องถิ่น

⇒ ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ ๒๕ แนวทางการพัฒนา ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม ประกอบด้วย ๘ แนวทางการพัฒนา ดังนี้

- ๑.๑ พัฒนาระบบบริการทางสังคมให้มีคุณภาพ และสามารถเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงเท่าเทียม
- ๑.๒ พัฒนา ส่งเสริม และ สนับสนุนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพในทุกระดับ

- ๑.๓ เพิ่มโอกาสทางการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
- ๑.๔ เสริมสร้างค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม จิตสาธารณะ และวัฒนธรรมที่ดั่งามแก่เด็กและเยาวชน
- ๑.๕ เสริมสร้างสุขภาวะที่ดีทั้งร่างกายและจิตใจอย่างทั่วถึง
- ๑.๖ พัฒนาความรู้และทักษะในการดูแลสุขภาพของตนเอง ครอบครัวและชุมชน
- ๑.๗ พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนการแพทย์แผนไทย การแพทย์ทางเลือก การแพทย์พื้นบ้าน และสมุนไพร
- ๑.๘ พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ และการกีฬาเพื่อออกกำลังกาย

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่ ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ๖ แนวทาง ดังนี้

- ๒.๑ พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ชุมชนเมือง และชนบท อย่างทั่วถึงและเป็นระบบ โดยมีการวางผังเมือง การป้องกันและควบคุมปัญหาสิ่งแวดล้อม
- ๒.๒ พัฒนาการคมนาคมขนส่ง และระบบการให้บริการขนส่งมวลชน
- ๒.๓ การพัฒนาพื้นที่สาธารณะและการพักผ่อนหย่อนใจ
- ๒.๔ พัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพระบบและเครือข่ายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพได้มาตรฐาน
- ๒.๕ พัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนระบบการรักษาความปลอดภัยในเขตเมืองและชุมชนแบบมีส่วนร่วม
- ๒.๖ ส่งเสริม และสนับสนุนให้หมู่บ้าน/ชุมชน ปลอดภัยเสพติด และปลอดภัยชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ๖ แนวทาง ดังนี้

- ๓.๑ พัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เพื่อการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชน
- ๓.๒ ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาคเอกชนและสถานศึกษาในการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนา นวัตกรรม และเทคโนโลยีในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้า
- ๓.๓ ส่งเสริม สนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ และการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ ในการประกอบอาชีพ
- ๓.๔ พัฒนาคนให้สามารถประกอบอาชีพได้อย่างหลากหลาย เท่าทัน สอดคล้องกับแนวโน้มการจ้างงาน และเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน
- ๓.๕ พัฒนาและส่งเสริมเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนให้เข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้
- ๓.๖ พัฒนาและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ๕ แนวทาง ดังนี้

- ๔.๑ เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน และเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นให้คงอยู่อย่างยั่งยืน
- ๔.๒ อนุรักษ์ ป่าชุมชน และเพิ่มพื้นที่ป่า ป่าชุมชน และป่าต้นน้ำลำธารให้เกิดความอุดมสมบูรณ์
- ๔.๓ พัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำแหล่งน้ำใต้ดินและการบริหารจัดการ น้ำอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ โดยประชาชนมีส่วนร่วม
- ๔.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะชุมชน สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
- ๔.๕ เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์พันธุ์กรรมพืชและสัตว์ในท้องถิ่น

นโยบายผู้บริหารท้องถิ่น

ตามที่คณะกรรมการเลือกตั้ง ได้มีมติรับรองผลการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีและสมาชิกสภาเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ตามมติคณะกรรมการการเลือกตั้ง ครั้งที่ ๙/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๕ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗ นั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๘ ทศ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และแก้ไขเพิ่มเติมจนถึง (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ บัญญัติไว้ความว่า ก่อนนายกเทศมนตรีเข้ารับหน้าที่ให้ประธานเทศบาลเรียกประชุมสภาเทศบาลเพื่อให้นายกเทศมนตรีแถลงนโยบายต่อสภาเทศบาลโดยไม่มีการลงมติ ทั้งนี้ภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันประกาศรับรองผลการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี กระผมขอขอบคุณท่านประธานเป็นอย่างสูง ที่ท่านได้เรียกประชุมสภาเทศบาลเพื่อให้นายกเทศมนตรีเมืองบ้านไผ่ ได้แถลงนโยบายต่อสภาเทศบาลเมืองบ้านไผ่แห่งนี้ก่อนเข้ารับหน้าที่ สิ่งสำคัญที่สุดในการแถลงนโยบายครั้งนี้ก็เพื่อจะแจ้งกับประธานสภาเทศบาลและสมาชิกสภาเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ตลอดจนผู้นำชุมชนและประชาชนชุมชนทุกท่านได้รับทราบว่าการเข้ามาทำหน้าที่บริหารงานของกระผมและทีมบริหารเพื่อบ้านเกิดเมืองนอน ซึ่งประกอบด้วย

๑. นายจิระบุรณ์ ปัญญารัตนวงศ์ เป็นรองนายกเทศมนตรี
๒. นายนิวัฒน์ ปลั่งศิริ เป็นรองนายกเทศมนตรี
๓. นายนริศ อินทรกำแหง เป็นรองนายกเทศมนตรี
๔. นายเลิศสิน จิงจรัสทรัพย์ เป็นที่ปรึกษานายกเทศมนตรี
๕. นายปรีชา มุกนำพร เป็นที่ปรึกษานายกเทศมนตรี
๖. นางสาวปวีศา ไรจน์ภัทรภาสิต เป็นเลขานุการนายกเทศมนตรี

การเข้ามาบริหารงานในครั้งนี้เป็นการดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีสมัยแรก กระผมอยากเห็นภาพความเปลี่ยนแปลงเทศบาลเมืองบ้านไผ่ เป็นองค์กรที่มีคุณภาพและมีความพร้อมทั้งด้านกายภาพ และด้านการบริหารงานสำหรับให้บริการประชาชน และการปฏิบัติงานของพนักงาน การปรับปรุงภูมิทัศน์ให้สวยงาม เป็นระเบียบเรียบร้อย ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคต่าง ๆ ให้มีความพร้อม กล่าวได้ว่าเป็นความภาคภูมิใจ ความตั้งใจแน่วแน่ในการพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่ให้เจริญก้าวหน้า ซึ่งในสภาวะปัจจุบันเป็นที่ทราบกันดีว่าในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ประเทศไทยจะก้าวสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asean Economic Community : AEC) อย่างเต็มรูปแบบ ซึ่งจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในหลากหลายด้าน

รัฐบาลและหน่วยงานภาครัฐทุกแห่งได้มีการปรับตัวและเตรียมความพร้อมเข้าสู่ระบบประชาคมอาเซียนดังกล่าว ดังนั้น เทศบาลในฐานะเป็นหน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับตัวให้มีความพร้อมทุกด้าน อาทิ การปรับตัวในเรื่องของการจัดการ และเปิดโอกาสทางการศึกษา การอนุรักษ์และการตระหนักในการใช้ทรัพยากร การพัฒนาทักษะอาชีพ การสร้างเครือข่ายในการส่งเสริมอาชีพ การพัฒนาสิทธิและความยุติธรรมในสังคม รวมถึงการรักษาและการเผยแพร่เอกลักษณ์ ศิลปวัฒนธรรมสู่สังคมอาเซียน ฯลฯ เป็นต้น

กระผมและคณะผู้บริหารมีความตั้งใจและหวังเป็นอย่างยิ่งว่า เทศบาลเมืองบ้านไผ่ จะมีความพร้อม และสามารถปรับตัวรับกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ และสามารถทำให้ชุมชนและประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ได้รับประโยชน์จากแนวทางการพัฒนา ให้เป็นชุมชนน่าอยู่มีสภาพแวดล้อมที่ดี ประชาชนมีความสุขทั้งกาย ใจ จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ซึ่งนโยบายและแนวทางในการพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ที่จะได้แถลงต่อสภาเทศบาลเมืองบ้านไผ่แห่งนี้ ในแต่ละด้านมีความสอดคล้องกับนโยบายที่ได้ประกาศไว้ในการรณรงค์เลือกตั้งที่ผ่านมา โดยกระผมจะยึดถือแนวทางในการพัฒนาและมีความมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติให้ได้จริงตามที่กล่าวไว้ บัดนี้ กระผมและคณะผู้บริหารพร้อมที่จะนำเสนอนโยบายต่อสภาเทศบาลเมืองบ้านไผ่ โดยผ่านทางท่านประธานสภาเทศบาลไปยังท่านสมาชิกสภาเทศบาลและผู้นำชุมชน พี่น้องชาวเทศบาลเมืองบ้านไผ่ทุกท่าน ได้รับทราบและใช้เป็นแนวทางในการติดตามตรวจสอบการทำงานของกระผมในโอกาสต่อไปตามลำดับดังนี้

๑. นโยบายด้านการเมืองและการบริหารจัดการ

นโยบายด้านการเมืองและการบริหารจัดการ จะมุ่งเน้นและให้ความสำคัญต่อกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนมากยิ่งขึ้น โดยจะเปิดโอกาสให้ประชาชน กลุ่มพลังมวลชน องค์กรภาคเอกชนและภาคีเครือข่ายต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการในด้านต่าง ๆ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อพี่น้องประชาชน

๑.๑ พัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ให้เป็นเทศบาลที่มีการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) โดยการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี ๖ ประการ ได้แก่ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่ามาประยุกต์ใช้แนวทางการปฏิบัติภายในหน่วยงานเพื่อให้บุคลากรและเทศบาลเมืองบ้านไผ่ เป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพ สามารถบริหารกิจการสาธารณะที่ก่อให้เกิดประโยชน์สุขและความพึงพอใจต่อประชาชนผู้รับบริการ ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของการสร้างระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หรือธรรมาภิบาล ให้เกิดขึ้นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑.๒ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการร่วมคิด ร่วมวางแผน และร่วมตัดสินใจ ส่งเสริมให้เข้าร่วมเป็นตัวแทนภาคประชาชน ในการเป็นคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่ทั้งในการร่วมบริหารจัดการและร่วมติดตามตรวจสอบการทำงานของเทศบาล

๑.๓ จัดให้มีการบริหารงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใสและตรวจสอบได้ โดยจะให้ความสำคัญต่อการรับฟังปัญหาความเดือดร้อนและความต้องการของประชาชน จัดสรรงบประมาณอย่างเป็นธรรม และทั่วถึงทุกชุมชน โดยการจัดลำดับความสำคัญและความเร่งด่วนของปัญหา สอดคล้องกับความต้องการและสภาพความเป็นจริงของแต่ละพื้นที่

๑.๔ นำวิชาการและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการบริการประชาชนให้ครบวงจร ทุกชุมชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของเทศบาลอย่างกว้างขวาง สะดวก รวดเร็ว

๒. นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๒.๑ พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ ถนน รางระบายน้ำ ท่อระบายน้ำให้มีมาตรฐานและมีความสะดวกปลอดภัยในการเดินทาง พัฒนาระบบสาธารณูปโภค ไฟฟ้า ประปาให้มีประสิทธิภาพ ติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะตามแนวถนนทุกสาย สนับสนุนให้มีการขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะและขยายเขตประปาภายในเขตเทศบาล

๒.๒ วางแผนบริหารจัดการปัญหาแหล่งน้ำ เพื่อการเกษตรอย่างเป็นระบบ โดยระดมความคิดเห็นและประสานความร่วมมือจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อวางแผนแก้ไขปัญหาล่วงหน้าและเตรียมความพร้อมในการรับสถานการณ์ภัยแล้ง โดยให้ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วม มีความพร้อมในการช่วยเหลือและเยียวยาผู้ประสบภัยอย่างทันท่วงที ขุดลอกคูคลอง ห้วยหนอง อ่างเก็บน้ำเพื่อไว้เก็บกักน้ำเพื่อใช้ในการเกษตร

๒.๓ ปรับปรุงและตกแต่งภูมิทัศน์เพื่อเกิดความสวยงามและเป็นระเบียบเรียบร้อยจัดระเบียบป้ายร้านค้าย่านชุมชน ปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณหน้าสถานที่ราชการ หน่วยงานเอกชน บ้านเรือนประชาชน เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาบ้านเมืองน่าอยู่ ชุมชนน่ามอง

๒.๔ ดูแลจัดการระบบเหมืองฝาย เพื่อให้เกษตรกรมีน้ำในการเกษตรตลอดฤดูกาลส่งเสริมการสร้างผลผลิตทางการเกษตรให้ได้มาตรฐาน

๓. นโยบายด้านการพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

๓.๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน ส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว ส่งเสริมความเข้มแข็งชุมชนและความสามัคคี โดยสนับสนุนการรวมกลุ่มและการดำเนินกิจกรรมของกลุ่มภาคประชาชน ได้แก่ คณะกรรมการชุมชน กลุ่มสตรีแม่บ้าน กลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุข กลุ่มอาชีพให้มีความเข้มแข็งและเชื่อมโยงกิจกรรมการทำงานเป็นเครือข่าย

๓.๒ เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน(อปพร.)โดยการสนับสนุนให้มีการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะความสามารถ สร้างขวัญกำลังใจและดูแลสวัสดิการอย่างทั่วถึง เพื่อให้คนในชุมชนได้รับและมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เพื่อเฝ้าระวังไม่ให้เกิดปัญหาสังคม อาชญากรรมและยาเสพติด

๓.๓ จัดให้มีไฟฟ้าแสงสว่าง ป้ายจราจร ป้ายเตือน ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่เพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุและอาชญากรรม

๓.๔ จัดให้มีรพพยาบาลฉุกเฉินให้บริการรับส่งผู้ป่วยและผู้ประสบภัยและผู้ป่วยตลอด ๒๔ ชั่วโมง เพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการที่สะดวกสบาย สามารถช่วยชีวิตผู้ป่วยและผู้ประสบภัยให้ถึงสถานพยาบาลและได้รับการรักษาอย่างทันท่วงที

๓.๕ พัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของผู้สูงอายุ ผู้ยากไร้ ผู้พิการ ให้ได้รับการดูแลอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม จัดให้มีสวัสดิการและให้ได้รับการดูแลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้ด้อยโอกาสสามารถพึ่งตนเองได้

๓.๖ จัดให้มีสนามกีฬาและศูนย์กีฬาสำหรับประชาชน สถานที่ออกกำลังกาย สถานที่พักผ่อนหย่อนใจและสถานที่ทำกิจกรรมร่วมของครอบครัวที่เหมาะสมสำหรับทุกเพศทุกวัย

๓.๗ จัดให้มีการบริการด้านสาธารณสุข โดยบุคลากรทางการแพทย์และบริการส่งต่อผู้ป่วยด้วยความรวดเร็ว

๔. นโยบายด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔.๑ สนับสนุนและส่งเสริมการจัดการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย กับสถานศึกษาและศูนย์การศึกษานอกระบบ โดยการสนับสนุนงบประมาณตามอำนาจหน้าที่ ส่งเสริมความร่วมมือในการจัดกิจกรรม การประสานงาน การให้ความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ด้านวิชาการ

๔.๒ ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับความรู้และข่าวสารอย่างทั่วถึง และทันต่อเหตุการณ์สามารถขอรับทราบข้อมูลข่าวสารการดำเนินงาน ติดตามตรวจสอบการทำงานของเทศบาลได้ รวมถึงเพิ่มช่องทางการติดต่อสื่อสาร การรับเรื่องราวร้องทุกข์ คำร้องต่าง ๆ ของประชาชนให้มากขึ้น

๔.๓ พัฒนาศูนย์การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนในเขตเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ให้มีการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ทั้งในด้านของบุคลากร ความพร้อมของสถานที่ อุปกรณ์การเรียนการสอน ฯลฯ สนับสนุนการจัดการศึกษาแบบบูรณาการ เชื่อมโยงระหว่างบ้าน ชุมชน โรงเรียนและเทศบาล กำหนดหลักสูตรแบบท้องถิ่นมีส่วนร่วม เสริมสร้างแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง การดูแลและรักษาสีงแวดล้อม บทบาทและการมีส่วนร่วมในชุมชน ทั้งนี้มุ่งเน้นให้เด็กเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาในการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น

๔.๔ ส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการเข้าสู่สังคมสมัยใหม่และประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asean Economic Community : AEC) โดยการสนับสนุนให้มีการสอนภาษาต่างประเทศ และการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและเหมาะสมกับการเรียนรู้ในแต่ละช่วงวัย

๔.๕ ทำนุบำรุงศาสนา วัดวาอาราม ส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนา เพื่อให้ศาสนสถานแต่ละแห่งเป็นศูนย์รวมจิตใจของชุมชน เป็นแหล่งสืบทอดสืบสานวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ความเป็นอีสาน โดยจะสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมในวันสำคัญต่าง ๆ ทางศาสนา ทำนุบำรุงโบราณสถานต่าง ๆ

๔.๖ ส่งเสริมและปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น และปรับใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยให้ทุกภาคส่วนในชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและจัดกิจกรรมเพื่อร่วมสืบสานวัฒนธรรมประเพณีสู่ลูกหลาน

๕. นโยบายด้านเศรษฐกิจ พัฒนาอาชีพและส่งเสริมการท่องเที่ยว

๕.๑ ส่งเสริมการรวมกลุ่มอาชีพและพัฒนาต่อยอดการรวมกลุ่มอาชีพ ให้มีความต่อเนื่องและเกิดความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม กล่าวคือ สมาชิกกลุ่มต้องมียาน มีรายได้จากการผลิตและจัดหาตลาดรองรับสินค้าและบริการ ส่งเสริมการฝึกอาชีพที่มุ่งเน้นอาชีพที่จะทำให้ผู้เข้ารับการอบรมสามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพและมีรายได้ ลดรายจ่าย สามารถเลี้ยงตัวเองได้

๕.๒ ส่งเสริมการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในการดำเนินชีวิต ส่งเสริมให้ประชาชนรักการออม ปลูกจิตสำนึกของความประหยัดและพอเพียงให้แก่ประชาชน สนับสนุนการดำเนินงานของกลุ่มออมทรัพย์ กองทุนต่าง ๆ ให้มีความมั่นคงแข็งแรง

๕.๓ ประสานงานและเชื่อมโยงเครือข่ายในการส่งเสริมการท่องเที่ยว ทั้งจากภาครัฐและเอกชน และกลุ่มภาคีเครือข่ายต่าง ๆ โดยมุ่งหวังที่จะพัฒนาเมืองบ้านไผ่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม

๕.๔ ประสานและเชื่อมโยงเครือข่ายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ เน้นความสัมพันธ์ที่ดีกับมิตรประเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านไผ่

๖. นโยบายด้านการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

๖.๑ พัฒนาระบบการให้บริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐานให้มีความพร้อม และมีความหลากหลายของการให้บริการมากขึ้น ได้แก่ การเสริมสร้างสุขภาพและสุขภาพที่ดี การเฝ้าระวังและการป้องกันโรค มุ่งเน้นการเสริมสร้างสุขภาพของประชาชนโดยใช้การจัดการองค์ความรู้ (Knowledge Management) ซึ่งมีอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน เป็นแกนหลักสำคัญในการขับเคลื่อนการเก็บข้อมูลตามข้อเท็จจริง และเป็นปัจจุบัน เพื่อนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์ วางแผนและดำเนินการ ทั้งนี้เป้าหมายที่สำคัญ ก็คือ ต้องการให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะในการดูแลสุขภาพของตนเองมากขึ้น ให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ

๖.๒ สนับสนุนและเพิ่มศักยภาพการทำงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน โดยการพัฒนาศักยภาพ สร้างแรงจูงใจ สนับสนุนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมให้มีการพัฒนาความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะทางในการดูแลรักษาสุขภาพเพิ่มขึ้น สนับสนุนการดำเนินงานร่วมกับสำนักงานกองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับเป็นสำคัญ

๖.๓ พัฒนาระบบรักษาความสะอาดและการจัดเก็บขยะมูลฝอย โดยปรับปรุงวิธีการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ ลดจำนวนเที่ยวในการขนถ่าย สร้างมูลค่าในการนำขยะมาใช้ให้เกิดประโยชน์ สร้างแรงจูงใจและความตระหนักในหน้าที่ของประชาชนในการมีส่วนร่วมการดูแลรักษาความสะอาดบ้านและชุมชน การชำระค่าธรรมเนียมการจัดเก็บค่าขยะมูลฝอย รวมถึงการปรับปรุงงานสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมในชุมชน

๖.๔ เพิ่มพื้นที่สีเขียวในชุมชน โดยการณรงค์ส่งเสริมการปลูกและการดูแลรักษาต้นไม้ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์รักษาทรัพยากรธรรมชาติ สร้างและปรับพื้นที่ว่างหรือพื้นที่สาธารณะให้เป็นพื้นที่สีเขียวที่เหมาะสม สำหรับออกกำลังกายและทำกิจกรรมร่วมกัน

๖.๕ พัฒนาระบบการบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วยตนเองมากขึ้น มีการใช้มาตรการแรงจูงใจและมาตรการบังคับด้วยกฎหมาย ด้วยการตราเทศบัญญัติและกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อควบคุมกิจกรรม หรือการดำเนินกิจการที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเครือข่ายในการบริหารจัดการ

๖.๖ พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนโครงการตลาดสดน้ำซื่อ ร้านอาหารปลอดภัย เพื่อเสริมสร้างสุขภาพของประชาชนและสุขภาวะที่ดี

นโยบายการบริหารราชการของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ตามที่กระผมได้แถลงมา ทั้งหมด ๖ ด้าน นั้น กระผมและคณะผู้บริหารได้วางแนวทางการพัฒนาบนพื้นฐานสภาพความเป็นจริงของปัญหาความเดือดร้อน ความต้องการของพี่น้องประชาชนเป็นหลัก โดยวิเคราะห์ถึงปัจจัยภายในและภายนอกของเทศบาลเพื่อให้ทราบถึงจุดอ่อน จุดแข็ง วิฤตและโอกาสของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ที่สามารถจะแก้ไขและพัฒนาให้เกิดความเจริญมากขึ้นจากปัจจุบัน กระผมขอให้คำมั่นว่าจะเร่งดำเนินการตามนโยบายดังกล่าว ให้เกิดผลสำเร็จโดยจะจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลให้สอดคล้องกับปัญหา ความต้องการของประชาชน จัดทำเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีให้เกิดประโยชน์สูงสุด คำนึงในการดำเนินการและเกิดผลสัมฤทธิ์ของงานที่ชัดเจน บริหารงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเป็นธรรม จะให้ความสำคัญกับบทบาทการมีส่วนร่วมของประชาชน เสริมสร้างความรัก ความสามัคคีให้เกิดกับชุมชน เสริมสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี เพื่อให้เทศบาลเมืองบ้านไผ่ เป็นเทศบาลที่น่าอยู่อย่างยั่งยืน สมดังวิสัยทัศน์การพัฒนาที่ได้กล่าวไว้ ทั้งนี้จะยึดถือประโยชน์สุขของประชาชนเป็นเป้าหมายสูงสุดของการบริหารราชการเพื่อพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่ นโยบายทั้ง ๖ ประการ ที่กล่าวมานั้น ล้วนมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของพี่น้องประชาชนในชุมชน และภาคส่วนต่าง ๆ อย่างจริงจัง ดังนั้น การดำเนินงานในแต่ละภารกิจ แต่ละโครงการสามารถเดินหน้าให้เป็นไปตามนโยบายที่มีอยู่ทั้ง ๖ ข้อนั้น จึงมีปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การมีส่วนร่วมของชุมชนและทุกภาคส่วน ที่จะต้องเข้ามาช่วยกันเป็นพลังที่สำคัญในการขับเคลื่อนอย่างจริงจัง การแก้ไขปัญหของบ้านเมืองเราและการดำเนินงานตามนโยบายที่กระผมได้แถลงต่อสภาแห่งนี้ไปแล้วนั้น ก็จะต้องบังเกิดผลได้ในทางปฏิบัติ หรือจะสัมฤทธิ์ผลได้โดยไม่ลำบากรัก ทั้งนี้ก็ด้วยความรู้ ความเข้าใจในภารกิจ ทิศทางและเป้าหมายขององค์กร ความร่วมมือของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในแต่ละระดับ ตั้งแต่ระดับภายในองค์กรเทศบาลด้วยกัน ได้แก่ สมาชิกสภาเทศบาลทุกท่าน ข้าราชการ พนักงาน และการหนุนเสริมจากภายนอก ได้แก่ องค์กรภาคีเครือข่าย ส่วนราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง องค์กรพัฒนาเอกชน (NGOs) ภาคเอกชนทั่วไป ชุมชน และพี่น้องประชาชน เป็นต้น

กระผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการร่วมมือกันของทุกภาคส่วนที่จะแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติให้เกิดเป็นรูปธรรมขึ้นมาอย่างจริงจังนั้น จะส่งผลดีต่อความเป็นสังคมที่ดีและมาตรฐานได้ กล่าวคือ เทศบาลเมืองบ้านไผ่ของเราจะสามารถขับเคลื่อนไปสู่ความเป็นท้องถิ่นที่มีความตื่นตัวอย่างมีพลังอยู่ตลอดเวลา เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ มีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี สังคมมีคุณธรรม เป็นบ้านเมืองที่มีความอยู่ดี ผู้คนมีความสุข ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยั่งยืน บนพื้นฐานของความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นเรา และในโอกาสนี้ กระผมและทีมเพื่อบ้านเกิดเมืองนอน ขอทำงานเพื่อสานต่อวิสัยทัศน์ของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ “ศูนย์กลางเศรษฐกิจชุมชน เมืองน่าอยู่ แหล่งเรียนรู้ คู่ธรรมมาภิบาล บริการประทับใจ”

๓.๒ ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านไผ่

๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

⇒ **ปัญหาการระบายน้ำ** ระบบการระบายน้ำและการวางท่อระบายน้ำของเทศบาลยังไม่ได้มาตรฐาน เกิดปัญหาการระบายน้ำไม่ทัน เมื่อฝนตกในช่วงฤดูฝนรวมทั้งสาเหตุจากการอุดตันของท่อระบายน้ำโดยทั่วไป ในการก่อสร้างถนนของเทศบาลบางแห่งระดับของถนนและท่อระบายน้ำสูงกว่าระดับของพื้นดิน โดยทั่วไปของประชาชนที่ใช้ปลูกบ้านเรือน ทำให้ได้รับความเดือดร้อนเสียหายไม่สามารถระบายน้ำออกจากบ้านเรือนได้ ทำให้เกิดน้ำท่วมขัง ซึ่งสภาพดังกล่าวของถนนได้กลายเป็นทำนบและฝายกั้นน้ำซึ่งเป็น สาเหตุทำให้น้ำท่วมขังเป็นเวลานาน ซึ่งปัญหาดังกล่าวเป็นเพราะการก่อสร้างระบบระบายน้ำยังไม่เสร็จสมบูรณ์ทั้งระบบ

⇒ **ปัญหาถนนและท่อระบายน้ำ ผิดจรรยา ไม่ได้มาตรฐาน** ถนนสายหลักโดยทั่วไปมีสภาพของถนนตามซอยต่าง ๆ ผิดจรรยา มีความคับแคบไม่สะดวกในการสัญจรไป - มา และส่วนใหญ่ไม่มีท่อระบายน้ำ ถนนบางสายผิวการจราจรขรุขระเป็นหลุมเป็นบ่อ และบางแห่งมีสภาพเป็นถนนลูกรังและดินทราย การเชื่อมต่อของท่อระบายน้ำยังไม่สมบูรณ์ เพราะถนนบางสายมีท่อระบายน้ำ บางสายไม่มีท่อระบายน้ำ ทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วมขังในฤดูฝน เพราะการระบายน้ำและการไหลเวียนของน้ำไม่สะดวก และมีการอุดตันของท่อระบายน้ำ ท่อระบายน้ำไม่ได้มาตรฐานและชำรุดเสียหาย

⇒ **ปัญหาไฟฟ้าสาธารณะไม่เพียงพอ** การขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะและการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะไม่ทั่วถึง ทำให้แสงสว่างไม่เพียงพอตามถนน ตรอก ซอย บางแห่งจะมีตมมากและมีกิ่งโคไฟฟ้าที่ชำรุดเสียหาย ยังไม่ได้รับการแก้ไขซ่อมแซม ประชาชนรู้สึกไม่ปลอดภัยในการสัญจรไปมาเวลากลางคืนและความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

⇒ **ปัญหาน้ำประปาไม่เพียงพอ** ในปัจจุบันการให้บริการน้ำประปาในเขตเทศบาลยังไม่ทั่วถึง ยังมีบางส่วนของชุมชนยังไม่มีน้ำประปาใช้เพื่อการอุปโภคบริโภค ในช่วงฤดูร้อนจะเดือดร้อนมาก เพราะขาดแคลนน้ำ เช่น ชุมชนสมประสงค์พัฒนา ชุมชนจัดสรร

⇒ **ปัญหาการพัฒนาแหล่งน้ำในเขตเทศบาล** เนื่องจากในช่วงหน้าฝนได้มีปริมาณน้ำมาก การตื่นเงินของลำห้วย หนอง บึง ต่าง ๆ ทำให้เกิดการระบายน้ำไม่ได้สะดวกและทำให้ปริมาณน้ำแห้งขอดอย่างรวดเร็วหลังน้ำลด ทำให้ไม่สามารถเก็บกักน้ำได้เพียงพอกับการเกษตรกรรม ประมง

๒. ด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

⇒ **ปัญหาเรื่องถังขยะไม่เพียงพอ** มีการทิ้งขยะไม่เป็นที่ เพราะไม่มีถังขยะ ประชาชนได้นำขยะมากองตามพื้นดินทำให้เศษขยะปลิวกระจายทั่วไป ถังขยะที่มีอยู่เดิมไม่เพียงพอกับความต้องการ และมีขนาดเล็กไม่เพียงพอกับปริมาณขยะในแต่ละวัน ซึ่งเป็นสาเหตุทำให้ขยะล้นถังมากองที่พื้นดิน ทำให้ขยะปลิวกระจายเต็มพื้นดินและสกปรก

⇒ **ปัญหาเรื่องขยะตกค้าง** เนื่องมาจากถนนตามตรอก ซอย ในเขตเทศบาลจะคับแคบ บางส่วนรถขยะเข้าไปไม่ได้ ทำให้มีขยะตกค้าง บางแห่งรถเก็บของเทศบาล ไม่เข้าไปเก็บทุกวัน ทำให้ขยะล้นถัง หล่นลงตามพื้น ในขณะที่งานเก็บขยะเจ้าหน้าที่เก็บขยะของเทศบาล ไม่เก็บขยะที่หล่นอยู่ตามพื้นดินให้หมด

- ⇒ **ปัญหาการขาดจิตสำนึก** ประชาชนโดยทั่วไป ผู้ประกอบการยังขาดจิตสำนึกในเรื่องสิ่งแวดล้อม การทิ้งขยะ การระบายน้ำเสียลงสู่ลำห้วยสาธารณะ การรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชุมชน
- ⇒ **ปัญหาการระบายน้ำเสีย** สภาพถนนตามตรอก ซอย ส่วนใหญ่ไม่มีท่อระบายน้ำ การระบายน้ำจะปล่อยให้เป็นไปตามธรรมชาติ ตามร่องระบายน้ำที่เป็นดิน ซึ่งทำให้การระบายน้ำไม่ดีเท่าที่ควร น้ำเสียจากบ้านเรือนจะไหลออกมารวมกัน ซึ่งถ้า น้ำเสียดังกล่าวไม่สามารถระบายได้ จะทำให้เกิดน้ำขังและเป็นน้ำเสีย เน่า และส่งกลิ่นเหม็น สร้างความเดือดร้อนให้ประชาชนอย่างมาก

⇒ **ปัญหามลภาวะ** ในเขตเทศบาลมีการทำอุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดเล็กหลายประเภทที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และเป็นปัญหาด้านมลภาวะ เช่น การทำฟาร์มสุกร โรงงานแปรรูปมัน โรงสีข้าว โรงงานทำปลาร้า ปลาทูล และโรงงานทำผลไม้ดอง โรงงานทำขนมจีน โรงงานเหล่านี้จะปล่อยน้ำเสียลงสู่ลำรางระบายน้ำสาธารณะ ทำให้น้ำเสียและมีกลิ่นเหม็น

๓. ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ

⇒ **ปัญหาการส่งเสริมอาชีพ** มีประชาชนตามชุมชนต่าง ๆ จำนวนมากที่รายได้ไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพยังมีผู้ว่างงาน และการว่างงานหลังฤดูการเก็บเกี่ยว ซึ่งเทศบาลได้เข้าไปช่วยเหลือโดยการส่งเสริมอาชีพเพื่อเพิ่มพูนรายได้ให้แก่ประชาชนเหล่านี้ แต่ก็ไม่ประสบผลสำเร็จมากนัก สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากการบริหารจัดการของกลุ่มอาชีพ ไม่มีประสิทธิภาพ การรวมกลุ่มไม่มีความเข้มแข็งอย่างเพียงพอ ขาดความโปร่งใสและความสามัคคี ขาดตลาดรองรับสินค้าที่ได้จากการผลิตของชุมชนหรือสินค้า OTOP หน่วยงานภาครัฐยังไม่สามารถส่งเสริมอาชีพที่เหมาะสมได้ สินค้าหรือผลิตภัณฑ์บางส่วนไม่มีคุณภาพและไม่ได้มาตรฐาน ทำให้มีปัญหาด้านการตลาด และแรงงานมีปัญหาในตลาดการแข่งขันทั้งในและต่างประเทศ เนื่องจากแรงงานขาดฝีมือและทักษะ

⇒ **ปัญหาขาดกองทุนเพื่อการส่งเสริมอาชีพและรายได้** ประชาชนโดยทั่วไปตามชุมชนต่าง ๆ โดยเฉพาะในชุมชนแออัด จะมีสภาพความยากจน ว่างงาน จึงมีความต้องการให้มีการจัดตั้งกองทุน เพื่อช่วยเหลือประชาชนในกลุ่มผู้ที่ด้อยโอกาสหรือมีปัญหา แต่ขาดแหล่งเงินที่จะขอรับการสนับสนุน เพื่อเอามาจัดตั้งกองทุน เช่น กองทุนส่งเสริมอาชีพ กองทุนเพื่อการกุศล ซึ่งยังไม่เพียงพอกับความต้องการของประชาชน

⇒ **ปัญหาการบริหารจัดการกองทุน** นโยบายรัฐบาลได้มุ่งเน้นให้ความสำคัญการกระจายรายได้ให้กับประชาชน โดยมีการจัดตั้งกองทุนในการประกอบอาชีพ ส่งเสริมอาชีพ เพื่อเพิ่มพูนรายได้ของ ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศไทย โดยเฉพาะกลุ่มผู้ด้อยโอกาส คือ กองทุนชุมชนเมือง ๑ ล้านบาท โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างรายได้ที่มีระบบต่อเนื่องและยั่งยืน และยังมีกองทุนประเภทอื่น ๆ ที่เกิดมามากมาย เช่น กองทุนออมทรัพย์ กองทุนสัจจะออมทรัพย์ กองทุนส่งเสริมอาชีพ หรือกองทุนสงเคราะห์ชุมชนกองทุนบ้านมั่นคง ซึ่งบางส่วนเกิดขึ้นมาจากการรวมตัวของคนในชุมชน แล้วตั้งเป็นเงินกองทุนหรือกองทุนที่มีหน่วยงานอื่น ๆ ให้การสนับสนุน เมื่อมีการจัดตั้งกองทุนต่าง ๆ ขึ้นมาและการแต่งตั้งคณะกรรมการด้านต่าง ๆ ขึ้นมาบริหารกองทุน ซึ่งปัญหาที่พบคือการขาดความรู้ประสบการณ์ ในการบริหารจัดการต่าง ๆ เช่น ด้านการบัญชี ด้านการแนะนำส่งเสริมอาชีพ หรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม เกิดทักษะและความรู้ของประชาชน ในการให้เงินกองทุนไปลงทุน เกิดระบบพรรคพวกและอื่น ๆ เกิดการคอร์รัปชัน ขาดความสามัคคีที่ส่งผลให้การบริหารเงินกองทุน ไม่มีประสิทธิภาพ ไม่โปร่งใส มีการนำเงินกองทุนไปใช้อย่างไม่ถูกต้อง ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการหรือกิจกรรมที่ยื่นคำขอไว้ และกิจกรรมที่ลงทุนไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ไม่เกิดอาชีพที่ก่อให้เกิดรายได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ประชาชนส่วนใหญ่คิดเฉพาะการเป็นผู้รับเงินจากกองทุนเพียงฝ่ายเดียว โดยคิดว่ารัฐบาลหรือหน่วยงานภาครัฐจะต้องเป็นผู้ให้ตลอดเวลา ขาดจิตสำนึกในการใช้เงินกองทุนอย่าง

ถูกต้อง ขาดวินัย ขาดความซื่อสัตย์ ขาดคุณธรรม ขาดการพัฒนา ในระบบของการพึ่งพาตนเองที่พอเพียง เหมาะสม บริหารโครงการเงินกองทุน ในระยะสั้นจะเกิดปัญหากับสมาชิกในกองทุนเอง เช่น ปัญหาด้านการชำระหนี้คืน เงินกองทุน ปัญหาการว่างงาน การขาดอาชีพและรายได้ในโครงการนี้ เมื่อการบริหารโครงการขาดประสิทธิภาพ จึงส่งผลต่อภาพรวมของการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของประเทศอย่างแน่นอนในอนาคต

๔. ด้านการพัฒนาสังคม

⇒ **ปัญหาขาดสถานที่ออกกำลังกาย** ประชาชนโดยทั่วไปและเยาวชนขาดสนามกีฬา สำหรับการออกกำลังกาย และสวนสาธารณะสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจและทำกิจกรรมนันทนาการต่างๆ ปัจจุบันภายในเขตเทศบาลมีชุมชนหนาแน่นมากขึ้น โดยเฉพาะเน้นในหมู่เยาวชนที่ต้องการสถานที่ออกกำลังกายเพื่อลดปัญหาการมั่วสุมยาเสพติด และลดภาวะความเครียดของประชาชนและเพื่อการส่งเสริมสุขภาพ ที่ดินภายในเขตเทศบาลที่เหมาะสมสำหรับก่อสร้างสาธารณะ ภายในเขตชุมชนหรือเขตเมืองราคาแพงและหายาก

⇒ **ปัญหาประชาชนที่ยากจนไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง** ประชาชนตามชุมชนต่าง ๆ ไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองใช้พื้นที่ของการรถไฟและที่สาธารณะบางแห่งปลูกสร้างที่อยู่อาศัยแบบชั่วคราว สร้างปัญหาในการจัดระเบียบชุมชนขาดความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง และปัญหาการให้บริการด้านต่าง ๆ อาทิ ด้านสาธารณสุข ปลอดภัย สาธารณูปการ การศึกษาด้านสาธารณสุข เป็นต้น ซึ่งเกิดจากปัญหาความยากจนและการอพยพเข้ามาหางานทำในพื้นที่เขตเมือง

⇒ **ปัญหาเด็ก เยาวชน ขาดการอบรมสั่งสอน** สังคมไทยในปัจจุบันมีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและค่านิยมมาก เนื่องจากระบบเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศ ทำให้หันมานิยมทางด้านวัตถุมากขึ้น และการรับเอาวัฒนธรรมของชาติมาใช้อย่างแพร่หลาย ปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากการขาดการอบรมและสร้างจิตสำนึกในการตระหนักถึงความเป็นคนไทย ค่านิยมแบบคนไทย ความหลากหลายของวัฒนธรรมสังคมที่เกิดขึ้นในประเทศไทย โดยขาดมาตรการการป้องกันที่เข้มแข็ง การปรับเปลี่ยนเพื่อเข้าสู่โลกในยุคโลกาภิวัตน์ หรือโลกไร้พรมแดน เยาวชนบางส่วนต้องออกจากสถานศึกษา เสียนอนาคตและติดยาเสพติด

⇒ **ปัญหายาเสพติด** ได้มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดไปตามชุมชนต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น ทั้งผู้ติดยาเสพติดและผู้ขายทั้งในโรงเรียนและตามชุมชน ประชาชนทั่วไป ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดจากสภาพเศรษฐกิจโดยทั่วไปตกต่ำลง การขาดจิตสำนึก ขาดคุณธรรม จริยธรรม เกิดปัญหาการว่างงาน ค่านิยม ประชาชนยากจนลง หารายได้ไม่เพียงพอเลี้ยงครอบครัว อาชีพขายยาเสพติดเป็นอาชีพที่มีรายได้ดีถึงจะมีความเสี่ยงสูงก็ตาม แต่ประชาชนบางกลุ่มทำเพื่อแก้ปัญหาความยากจนของครอบครัว ซึ่งปัญหาด้านนี้ยังมีสถานการณ์ที่น่าไว้วางใจ ประชาชนโดยทั่วไปหน่วยงาน ภาครัฐ และเอกชนจะต้องเฝ้าระวังป้องกันและปราบปรามกันต่อไป และสร้างจิตสำนึกให้ได้ผล ส่วนสาเหตุของปัญหาการติดยาเสพติดนั้นเกิดจาก ความเครียดและภาวะกดดันจากสภาพสังคม เศรษฐกิจ ครอบครัว ที่ทำงาน เพื่อนชักจูง ผู้ค้ายาเสพติดชักจูงและเกิดความอยากทดลองเสพ แก้ปัญหาของตนเองไม่ได้หาทางออกไม่ได้เลยหันมาพึ่งยาเสพติด

⇒ **ปัญหาไข้เลือดออก** เป็นโรคที่สามารถป้องกันได้ แต่การป้องกันไม่ให้มียุงลายไม่สามารถทำได้ โดยเฉพาะในฤดูฝนจะมีน้ำขัง กลายเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายและยุงชนิดต่าง ๆ ด้วย บ้านเรือนของประชาชนไม่มีมิดชิด ยุงสามารถเข้าไปในบ้านเรือนได้ตลอดเวลา โดยเฉพาะตามชุมชนต่าง ๆ ปัญหาต่าง ๆ มักเกิดจากมีน้ำขังตามแหล่งต่าง ๆ ทำให้ยุงลายขยายจำนวนได้อย่างรวดเร็ว เป็นอันตรายแก่ประชาชน ขาดการป้องกันอย่างถูกวิธี เช่น การทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุงและการพ่นยาฆ่ายุง

⇒ **ปัญหาการขาดสถานที่อ่านหนังสือของชุมชน** ตามชุมชนต่าง ๆ ไม่มีแหล่งความรู้ที่จะได้รับข้อมูลข่าวสารของทางราชการ และด้านต่าง ๆ เนื่องจากขาดสถานที่เป็นศูนย์รวมของประชาชน เพื่อใช้ในการพบปะสังสรรค์ แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น การอ่านหนังสือพิมพ์ และข้อมูลข่าวสารอื่น ๆ ของทางราชการ การขาดงบประมาณจากหน่วยงานในการสนับสนุนในการก่อสร้างศาลากลางชุมชน

⇒ **ปัญหาด้านการศึกษา** ประชาชนบางส่วนตามชุมชนต่าง ๆ มีการศึกษาน้อยและไม่นิยมส่งบุตรหลานให้มีการศึกษาสูงขึ้น เพราะยากจนมีรายได้น้อยไม่เพียงพอที่จะส่งบุตรหลานให้มีการศึกษาในระดับสูงได้ ประชาชนที่มีการศึกษาน้อย ทำให้ทำงานทำยาก ขาดประสบการณ์ ความรู้และขาดทักษะฝีมือในการทำงาน ขาดสถานศึกษาที่เหมาะสม โรงเรียนตั้งอยู่ห่างไกลจากชุมชน ลำบากทั้งต่อเด็กนักเรียนและผู้ปกครองในการเดินทางมาเรียน และรับ-ส่งบุตรหลาน ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดจากการไม่เห็นความจำเป็นด้านการศึกษา ทำให้บ้านเมืองขาดการพัฒนาที่ถูกต้อง ความยากจนและการว่างงาน ทักษะคิดและค่านิยมของแต่ละครอบครัว การขาดแรงจูงใจด้านการการศึกษา ขาดการสนับสนุนและส่งเสริมในการเพิ่มพูนความรู้และการพัฒนาฝีมือทักษะที่มีคุณภาพในการทำงานจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

⇒ **ปัญหาประชาชนขาดการดูแลด้านการควบคุมการก่อสร้าง** ประชาชนขาดความเข้าใจในระเบียบของทางราชการ โดยจะทำการต่อเติมอาคารบ้านเรือนเองโดยไม่ได้ขออนุญาตของทางราชการ ในการตรวจสอบแบบแปลนการก่อสร้างและต่อเติม รวมทั้งการควบคุมการก่อสร้างและเป็นสาเหตุในการสร้างความเดือดร้อนรำคาญให้กับบ้านข้างเคียง และไม่มีความปลอดภัย เนื่องจากหน่วยงานของรัฐขาดการประชาสัมพันธ์ให้กับประชาชนได้รับทราบเกี่ยวกับการขออนุญาตก่อสร้างและต่อเติมอาคารการขาดความรู้ ความเข้าใจของประชาชน

๕. ด้านพัฒนาการเมืองการบริหาร

⇒ **ปัญหาการขาดเครื่องมือเครื่องใช้ในการบริหารงานของชุมชน** ชุมชนต่าง ๆ ในเขตเทศบาล ทั้ง ๒๖ ชุมชน ได้มีการบริหารชุมชนในรูปแบบของคณะกรรมการชุมชน ซึ่งทำงานเพื่อประโยชน์ของส่วนร่วม และเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง แต่ชุมชนมีปัญหาด้านการขาดเครื่องมือเครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการทำงาน เช่น เครื่องใช้สำนักงาน ศาลาอเนกประสงค์ ที่ทำการชุมชน หอกระจายข่าว และค่าตอบแทนในการทำงาน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่สามารถสนับสนุนงบประมาณได้ เนื่องจากข้อจำกัดด้านระเบียบฯ

⇒ **ปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน** ตามชุมชนต่าง ๆ จะมีการลักขโมย การจี้ตบะ ทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนในการเฝ้าระวังทรัพย์สินเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม ส่วนมากจะมาจากกลุ่มผู้ติดยาเสพติด และมีการเล่นการพนันตามชุมชนต่าง ๆ เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในงานสวดอภิธรรมศพในเวลากลางคืนซึ่งปัญหานี้เกิดจากการติดยาเสพติดของเยาวชนและประชาชนโดยทั่วไป การมั่วสุมเล่นการพนัน ความยากจน และการว่างงานทำให้เกิดความอดอยากและไม่มีเงินในการประพังชีวิต

ศักยภาพการพัฒนาของเทศบาลเมืองบ้านไผ่

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

⇒ ด้านคมนาคม

โอกาส มีเส้นทางคมนาคมทางรถยนต์สายสำคัญ คือ ถนนมิตรภาพและทางรถไฟพาดผ่านตัวเมือง และเป็นเส้นทางมีความสะดวกในการขับขี่ เนื่องจากจากเป็นถนนเมน ที่สามารถเดินทางเข้าสู่ตัวเมืองขอนแก่นได้อย่างรวดเร็ว เป็นเส้นทางคมนาคมหลักภาคอีสาน สามารถรองรับการขยายตัวเพิ่มศักยภาพด้านการเป็นศูนย์กลางการค้า การบริการ การส่งออก และการขนส่งของจังหวัดได้ มีเส้นทางคมนาคมทางรถยนต์สามารถเชื่อมโยงกับอำเภอต่าง ๆ และจังหวัดอื่น ๆ ได้อย่างสะดวก เช่น ถนนเชื่อมต่อระหว่างอำเภอบ้านไผ่ และอำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม มีแนวโน้มการขยายตัวของชุมชนเมืองค่อนข้างสูง ทำให้ประชาชนเกิดความต้องการด้านคมนาคมมากขึ้น และอยู่ไม่ห่างจากสนามบินจังหวัดขอนแก่นจนเกินไป

ข้อจำกัด การขยายถนนและปรับปรุงผิวจราจรในเขตเมืองเพื่ออำนวยความสะดวกในการสัญจรไปมาของประชาชนมีข้อจำกัดด้านผังเมือง และชุมชนที่อยู่อาศัย งบประมาณและอัตราค่าจ้างมีไม่เพียงพอ ถนนชำรุดบ่อย ต้องมีการบำรุงรักษาซ่อมแซมอยู่เป็นประจำ ผู้ใช้รถใช้ถนนไม่รักษากฎจราจร ขาดวินัยในการขับขี่ ยานพาหนะ

⇒ ด้านสาธารณูปโภค / สาธารณูปการ

โอกาส ปริมาณความต้องการมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น มีส่วนราชการที่เกี่ยวข้องและบริษัทเอกชน ที่รับผิดชอบด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ในระดับอำเภอ คือ สำนักงานการประปา สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เป็นต้น ชุมชนภายในเขตเทศบาล ยังขาดแคลนความพร้อมในด้านสาธารณูปโภค / สาธารณูปการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบประปา ระบบไฟฟ้าแสงสว่างในบางพื้นที่

ข้อจำกัด การขยายและการพัฒนาสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ มีขั้นตอนการดำเนินการล่าช้าเนื่องจาก เป็นบริการของรัฐและรัฐวิสาหกิจ และมีหลายหน่วยงานดำเนินการยังมีปัญหาด้านการประสานงานและการวางแผนร่วมกันของหน่วยงาน ประชาชนบางส่วนยังไม่มีน้ำประปาใช้ การให้บริการไม่สะดวกและไม่สอดคล้อง กับความต้องการเนื่องจากงบประมาณมีจำกัด ทำให้ไม่สามารถสนองตอบต่อปัญหาความต้องการของประชาชนไม่ทันทั่วถึง ขาดแคลนแหล่งน้ำผิวดินสำหรับน้ำดิบที่จะใช้ในการผลิตน้ำประปาเพราะในบางฤดูแหล่งน้ำดิบที่มีน้ำจะลดลงมากและเหลือน้อย ไม่เพียงพอต่อระบบการผลิต ทำให้การบริการไม่สม่ำเสมอ

⇒ ด้านการสื่อสารคมนาคม

โอกาส มีบริษัทที่ดำเนินเกี่ยวกับระบบการสื่อสารเช่น บริษัท ทศท คอปอเรชั่น จำกัด มหาชน และบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด มหาชน ซึ่งมีการขยายตัวทางธุรกิจในการประกอบการลงทุนของภาคเอกชนเพิ่มขึ้น รวมทั้งการขยายบริการของภาครัฐ อำเภอบ้านไผ่ เป็นอำเภอที่ตั้งอยู่ในจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอุตสาหกรรมในภูมิภาค ตามนโยบายการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค การสื่อสารมีความพร้อม

ข้อจำกัด ความไม่คล่องตัวในการให้บริการของหน่วยงานที่รับผิดชอบการให้บริการสาธารณะในระดับชุมชนมีน้อยไม่ครอบคลุม ทำให้ประชาชนเดือดร้อน ไม่ได้รับความสะดวกเท่าที่ควร การสื่อสารและการโทรคมนาคมของประเทศ มีข้อจำกัด เช่น ข้อจำกัดในเรื่องคู่สาย และสัญญาณโทรศัพท์ สัญญาณดาวเทียม อัตราค่าธรรมเนียมและค่าบริการราคาแพง การทำลายทรัพย์สินของกลุ่มคนร้าย เช่น ทำลายตู้โทรศัพท์สาธารณะ

ด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

⇒ ทรัพยากรธรรมชาติ

โอกาส มีแหล่งน้ำเพื่อการกักเก็บน้ำ และอุปโภคบริโภค และการประมงน้ำจืด คือ หนองจั่ว สระสวรรค์ หนองลุมพุก เป็นต้น และแหล่งน้ำดิบเพื่อผลิตน้ำประปา คือ แก่งละว้า มีแหล่งน้ำชลประทานที่สำคัญ คือ อ่างเก็บน้ำชลประทาน หรือ แก่งละว้า ฝ่ายหนองนาวัว

ข้อจำกัด ที่ดินมีราคาแพง การถือครองที่ดินของเกษตรกรที่แท้จริงลดลง ดินเป็นดินร่วนปนทราย สภาพดินมีความอุดมสมบูรณ์น้อย ทำให้การเกษตรไม่ได้ผลเท่าที่ควร และขาดความรู้ความเข้าใจที่จะนำหลักวิชาการด้านการเกษตรมาพัฒนา

⇒ สิ่งแวดล้อม

โอกาส ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ และมีจิตสำนึกและตระหนักในเรื่องสิ่งแวดล้อมมากขึ้น และมีการรณรงค์ให้ประชาชนสนใจด้านสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ปัญหาสิ่งแวดล้อมยังมีไม่มาก มีการวางแผนด้านสิ่งแวดล้อมของเทศบาล เพื่อป้องกันและบำบัดฟื้นฟู แก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม รวมทั้งได้รับการสนับสนุนด้านเทคนิค วิชาการและงบประมาณจากหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบ มีความร่วมมือในการดำเนินการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในพื้นที่ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งระหว่างเทศบาลเมืองบ้านไผ่ และ อบต.ประชาชนมีความเข้าใจมากขึ้น ยังมีพื้นที่เพียงพอในการรองรับปัญหาด้านขยะและแหล่งรองรับการพัฒนา ระบบบำบัดน้ำเสีย

ข้อจำกัด ชุมชนมีการขยายตัวเพิ่มมากขึ้น และความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย การจัดระเบียบชุมชน โดยเฉพาะหาบเร่ แผงลอย ทำยากขึ้น โดยเฉพาะในชุมชนใน ชุมชนตลาดสด และชุมชนแออัด การลงโทษผู้กระทำความผิดด้านสิ่งแวดล้อมไม่เด็ดขาด การประสานงานด้านสิ่งแวดล้อมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งมีมาก ทั้งด้านการปฏิบัติทั้งด้านระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ขาดแคลนบุคลากร เครื่องมือ เครื่องใช้ ในการตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อม ความร่วมมือจากผู้ประกอบการมีน้อย ในการแก้ไขปัญหาและผู้ประกอบการขาดความรับผิดชอบต่อสังคมในด้านสิ่งแวดล้อม

ด้านเศรษฐกิจ

โอกาส มีการส่งเสริมอาชีพ และสนับสนุนผลิตภัณฑ์สินค้า OTOP จากภาครัฐมากขึ้น ด้านการแปรรูปสินค้าเกษตร การเลี้ยงสัตว์ และการทอผ้าไหม โรงงานยาสูบ และสินค้าของที่ระลึกประเภทอาหาร ชุมชนมีการเคลื่อนไหวสูงต่อการเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็งเพื่อสร้างรายได้เพิ่มขึ้น การขนส่งสินค้า และถ่ายเทสินค้าได้ทั้งทางรถไฟ และทางรถยนต์ ปริมาณการปล่อยสินเชื่อเพื่อการลงทุนขนาดกลาง และเล็ก มีมากขึ้น

ข้อจำกัด การส่งเสริมอาชีพให้กับชุมชนต่าง ๆ ยังไม่ดี มีปัญหาด้านคุณภาพและการตลาดรองรับขายสินค้าไม่ได้ขาดความยั่งยืน กองทุนเพื่อการส่งเสริมอาชีพ และรายได้ เกิดปัญหาด้านการบริหารขาดความเป็นธรรมและโปร่งใส การลงทุนในภาคอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และการบริการส่วนมากเป็นนักลงทุนในท้องถิ่น อัตราการขยายตัวจึงไม่สูงมากนัก รายได้เฉลี่ยของประชาชนส่วนใหญ่มีรายได้น้อย โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพเกษตรกรรม และรับจ้าง เศรษฐกิจจะดับชุมชน หรือการพัฒนาสินค้า ๑ ชุมชน ๑ ผลิตภัณฑ์ ยังไม่สามารถบรรลุเป้าหมาย

⇒ การเกษตรกรรม

โอกาส การลงทุนในภาคอุตสาหกรรมเกษตร ส่วนมากจะเป็นการใช้วัตถุดิบทางการเกษตรเป็นหลัก ซึ่งสามารถรองรับผลผลิตในภาคเอกชนได้ เช่น การปลูกข้าว และอ้อย ประชาชนยังมีการบริโภคสินค้าด้านการเกษตร และสัตว์เลี้ยงเป็นสำคัญ มีแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร และการประมง จำนวน ๕ แห่ง คือ หนองจิว สระสวรรค์ หนองลุมพุก อ่างเก็บน้ำห้วยทราย ฝ่ายหนองนาวัว ถ้าได้รับการพัฒนา และปรับปรุงระบบการเก็บกักน้ำให้ดีขึ้นจะทำให้สามารถสนับสนุนในการพัฒนาภาคการเกษตร การประมงได้

ข้อจำกัด พื้นที่การเกษตรส่วนใหญ่จะอาศัยน้ำจากน้ำฝนเป็นหลัก การเปลี่ยนแปลงและการแปรผันทางสภาพภูมิอากาศส่งผลต่อการผลิตสินค้าทางการเกษตร ทำให้เกิดความไม่แน่นอน ไม่ต่อเนื่อง มีอัตราการเสี่ยงสูง ปัจจัยการผลิตโดยเฉพาะดินซึ่งเป็นดินร่วนปนทรายไม่อุ้มน้ำ ดินมีคุณภาพต่ำทำให้การเกษตรไม่ได้ผลเท่าที่ควร ขาดการส่งเสริมเกษตรกรและเกษตรกรไม่มีความรู้ด้านการเกษตรอย่างแท้จริง หน่วยงานภาครัฐซึ่งมีนักวิชาการน้อย ไม่เพียงพอที่จะเข้ามาช่วยเหลือเกษตรกร เกษตรกรบางส่วนไม่สามารถใช้น้ำจากแหล่งเก็บกักน้ำได้

เกษตรกรขาดความรู้ความสามารถ ขาดเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่จะนำมาใช้ในการผลิต เนื่องจากส่วนใหญ่เกษตรกรยากจน ใช้วิธีการผลิตแบบเดิม ทำให้การผลผลิตต่ำ คุณภาพไม่ดี ไม่ได้มาตรฐาน ไม่คุ้มกับการลงทุน แรงงานภาคการเกษตรลดลง คนหนุ่มสาวจะเปลี่ยนเป็นการทำงานประเภทอื่นแทน เนื่องจากรายได้ดีกว่า และจะกลับมาทำการเกษตรเฉพาะในช่วงฤดูการทำเกษตรเท่านั้น เกิดความไม่แน่นอนมีการเคลื่อนย้ายบ่อย

ผลผลิตทางการเกษตรส่วนมากจะมีลักษณะเป็นเกษตรรายย่อย ขาดการรวมกลุ่มทำให้แต่ละรายมีผลผลิตไม่มากนักและอยู่กระจัดกระจาย ทำให้ลำบากต่อการควบคุมในด้านคุณภาพของการผลิต ความไม่แน่นอนของราคาสินค้าภาคเกษตรกรรมและความไม่เป็นธรรมในด้านราคา บทบาทของการพัฒนาเศรษฐกิจในสาขาภาคอุตสาหกรรม พาณิชยกรรมและการบริการ มีสูงกว่าภาคเกษตร เกษตรกรในภาคเกษตรบางส่วนไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินทำกิน ทำการเกษตรได้ในพืชบางชนิด เนื่องจากข้อจำกัดด้านที่ดินที่ใช้ในการเกษตรกรรม รวมทั้งความแปรปรวนของสภาพธรรมชาติและกลไกของตลาด เกษตรกรส่วนใหญ่มีหนี้สินภาคครัวเรือนที่เกิดจากการกู้ยืมเพื่อการลงทุน

⇒ การอุตสาหกรรม

โอกาส อุตสาหกรรมเป็นอุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดย่อม ที่ยังสามารถเข้าไปส่งเสริมและพัฒนาได้ วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตจะมาจากวัตถุดิบภาคการเกษตรที่ไม่ขาดแคลน มีแรงงานจำนวนมาก และค่าจ้างไม่แพง การคมนาคมที่สามารถอำนวยความสะดวกในการขนส่งทั้งทางรถยนต์และรถไฟ ที่ดินเพื่อใช้เป็นที่ตั้งของอุตสาหกรรมยังมีมาก ราคาไม่แพงจนเกินไป มีแหล่งเงินทุนหรือสถาบันการเงินในพื้นที่

ข้อจำกัด วัตถุดิบในการผลิต จากภาคการเกษตรไม่แน่นอน และคุณภาพไม่ได้มาตรฐาน แรงงานมีคุณภาพต่ำในด้านทักษะฝีมือ และมีความรู้ด้านเทคโนโลยีน้อย การเคลื่อนย้ายสูง ขาดแคลนนักลงทุนรายใหม่ บทบาทการเมืองระดับชาติ การส่งเสริมการลงทุนของภาครัฐ ยังไม่สามารถกระตุ้นให้เกิดการลงทุนเท่าที่ควรได้

⇒ การพาณิชย์กรรม / การค้า

โอกาส เป็นแหล่งรวมความต้องการและการแลกเปลี่ยนสินค้าบริการในระดับอำเภอ การคมนาคมมีความสะดวก ทั้งทางรถยนต์ และทางรถไฟ มีแหล่งเงินทุนในพื้นที่ โดยเฉพาะของภาครัฐ เช่น ธนาคารออมสิน ธนาคารกรุงไทย ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ผู้ประกอบการพาณิชย์กรรม/การค้าส่วนใหญ่เป็นลักษณะของการขายปลีก ย่อย

ข้อจำกัด ตลาดศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนสินค้ายังไม่มี ไม่มีคลังสินค้าหรือศูนย์รวมสินค้าประชาชนในภาคชนบทมีอำนาจการซื้อต่ำ แหล่งเงินทุนยังมีข้อจำกัดในการปล่อยสินเชื่อขนาดกลางและเล็ก ขาดตลาดรองรับสินค้า OTOP และสินค้าเกษตรในพื้นที่

⇒ การท่องเที่ยว

โอกาส มีแหล่งท่องเที่ยวด้านโบราณสถาน โบราณวัตถุ คือ รอยพระพุทธรูปหินลาด ภาพจิตรกรรมฝาผนัง วัดมณีนิมิตวิทยาราม และวัดสวนวาริ เป็นต้น มีสินค้าของที่ระลึก ประเภทอาหาร คือ กุนเชียง และผ้าไหม การคมนาคมไปสู่แหล่งท่องเที่ยว สะดวกและเชื่อมโยงไปทีอื่นได้ มีเทศกาลท่องเที่ยวงานประเพณีสงกรานต์ งานประเพณีบุญกุ่มข้าวใหญ่ งานประเพณีลอยกระทง

ข้อจำกัด ขาดการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวที่ต่อเนื่อง ขาดศูนย์ให้บริการแนะนำการท่องเที่ยวระดับอำเภอ แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งยังไม่ได้มีการบูรณะและฟื้นฟู ขาดแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่น่าสนใจ ศักยภาพในการดึงดูดของแหล่งท่องเที่ยวที่มีต่อนักท่องเที่ยวต่ำ

ด้านสังคม

⇒ ประชากรชุมชนและการประกอบอาชีพ

โอกาส ประชากรส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ประชาชนมีความผูกพันและความสัมพันธ์ในลักษณะของสังคมชนบทอยู่มาก จะมีความเกื้อกูล รักและสมานสามัคคีต่อกันดี มีประชากรในวัยแรงงานมาก และสามารถทำงานได้เฉพาะในงานที่มีการใช้เทคโนโลยีต่ำเป็นส่วนมาก เพราะขาดฝีมือและทักษะ จำนวนประชากรเคลื่อนย้ายออกนอกภาคเกษตรมากขึ้น มีการขยายตัวของชุมชนออกไปและจะตั้งอยู่ตามแนวเส้นทางคมนาคมคือ ทางรถไฟ และทางรถยนต์ ชุมชนมีความสนใจที่จะเข้ามามีส่วนรวมในการสร้างอาชีพและรายได้

ข้อจำกัด มีการเคลื่อนย้ายแรงงานออกไปต่างถิ่นสูง โดยเฉพาะหลังฤดูการเก็บเกี่ยวค่อนข้างสูง แรงงานมีความรู้ต่ำ ไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานในภาคการเกษตร และภาคอุตสาหกรรม มีการเอารัดเอาเปรียบผู้ใช้แรงงาน และยังมีการใช้แรงงานเด็ก อาชีพในท้องถิ่นมีน้อยไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชากรวัยแรงงาน การดำเนินชีวิตของประชากรส่วนใหญ่ยังเป็นสังคมแบบดั้งเดิม ชุมชนมีการพัฒนาช้า

ด้านการศึกษา

โอกาส มีโรงเรียนในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ทั้งในระบบโรงเรียน และนอกระบบโรงเรียน รวมทั้งวิทยาลัยการอาชีพ เป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการ เฉลิมพระเกียรติ ที่เปิดสอนตั้งแต่ปริญญาตรีและปริญญาโท สถานศึกษามีความพร้อมสูงทั้งด้านบุคลากร/อุปกรณ์การศึกษา ประชาชนมีความต้องการในการศึกษามากขึ้น ทั้งในและนอกระบบ โดยเฉพาะตามชุมชนต่าง ๆ

ข้อจำกัด อัตราการเรียนต่อในระดับภาคบังคับ ๑๒ ปี ยังมีปัญหา รวมทั้งในระดับที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชาชนที่มีรายได้ต่อครัวเรือนต่ำ โอกาสทางการศึกษาของประชาชนยังไม่ครอบคลุมทั่วถึงต่อนโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี ทักษะชีวิตของผู้ปกครองต่อการส่งเสริมและสนับสนุนบุตรหลาน ให้ได้รับการศึกษาต่อ และมีค่านิยมส่งบุตรหลานที่จบการศึกษาภาคบังคับแล้ว ออกไปใช้แรงงานแทน นักเรียน นักศึกษา บางส่วนมีปัญหาในระหว่างเรียน ทำให้ไม่สามารถอยู่ในระบบการเรียนได้

ด้านการสาธารณสุข

โอกาส ความต้องการรับบริการด้านสาธารณสุข จากศูนย์บริการสาธารณสุข โรงพยาบาล ยังมีความต้องการจำนวนมาก ความต้องการในด้านการส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันรักษาโรค การอนามัยแม่และเด็ก ยังมีความต้องการพัฒนาด้านความรู้ ความเข้าใจ โดยเฉพาะในชุมชนและในกลุ่มผู้ด้อยโอกาส ยังมีอัตราการเสี่ยงต่อการเจ็บป่วย จากปัญหามลพิษของสถานประกอบการเพิ่มขึ้น ประชาชนส่วนใหญ่ที่มีรายได้น้อย ยังต้องการทั้งการบริการสาธารณสุขจากภาครัฐมากกว่าภาคเอกชนเพราะค่าใช้จ่ายถูกกว่า สามารถใช้ระบบส่งต่อผู้ป่วยที่มีอาการหนัก และต้องการแพทย์เฉพาะทางไปยังโรงพยาบาลขนาดใหญ่ในจังหวัดขอนแก่นได้

ข้อจำกัด ขาดแคลนงบประมาณในการสนับสนุน บุคลากรไม่เพียงพอ ภาคเอกชนมีการให้บริการในราคาแพง

ด้านการเมืองการบริหาร

⇒ นโยบายของรัฐ

โอกาส เป็นอำเภอที่ตั้งของจังหวัดที่เป็นเมืองศูนย์กลางของการพัฒนาของภูมิภาค ทั้งทางด้านการคมนาคม เศรษฐกิจ ศูนย์กลางการเงิน การบริการ การค้า การลงทุน แหล่งรวมสถาบัน การศึกษา ศูนย์กลางการประชุมสัมมนา ศูนย์รวมบริการด้านการแพทย์และการสาธารณสุข เป็นศูนย์ราชการ แหล่งวัตถุดิบ นโยบายการเปิดประตูสู่อินโดจีนผลของการพัฒนาด้านต่าง ๆ จึงส่งผลต่อการพัฒนาอำเภอบ้านไผ่ด้วย เช่น โครงการขยายช่องทางถนนมิตรภาพตลอดสาย เป็นเส้นทางที่พาดผ่านอำเภอบ้านไผ่ โครงการก่อสร้างทางรถไฟรางคู่ทั่วประเทศ ซึ่งเส้นทางรถไฟสายดังกล่าวเป็นเส้นทางพาดผ่านอำเภอบ้านไผ่ มีการกระจายอำนาจจากส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคมาสู่ส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น ซึ่งอำเภอบ้านไผ่ มีสินค้าหลายอย่างที่มีศักยภาพที่จะพัฒนาต่อไปได้

ข้อจำกัด การแปลงนโยบายมาสู่การปฏิบัติยังไม่ปรากฏรูปธรรมที่ชัดเจน และต่อเนื่อง การประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อผลักดันไปสู่เป้าหมายตามนโยบายของรัฐยังไม่ดีเท่าที่ควร ข้าราชการขาดความรู้ ความเข้าใจรูปแบบการบริหารแบบบูรณาการ กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ยังเป็นข้อจำกัดต่อดำเนินงานเพื่อการสนองต่อในระดับนโยบาย การถ่ายโอนภารกิจการกระจายอำนาจมาสู่ท้องถิ่น ขาดความชัดเจนในทางปฏิบัติ และหน่วยงานที่จะถูกถ่ายโอนไม่ให้ความร่วมมือ ก่อให้เกิดความล่าช้า เช่น ด้านการศึกษา นักลงทุนจากภายในและภายนอกประเทศอยู่ในอัตราต่ำ เพราะขาดสิ่งดึงดูดใจในการลงทุน การประชาสัมพันธ์และส่งเสริมเพื่อทำความเข้าใจต่อนโยบายของประชาชนน้อย ทำให้ประชาชนขาดความเข้าใจในระดับนโยบาย และการแปลงนโยบายของรัฐไปสู่การปฏิบัติ

⇒ ด้านการเมือง

โอกาส การกระจายอำนาจมาสู่ท้องถิ่น ทำให้ท้องถิ่นมีภารกิจ และบทบาท อำนาจหน้าที่งบประมาณในการพัฒนาท้องถิ่น เพิ่มมากขึ้น ความสำคัญในระบบการปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นมากขึ้นตามลำดับ นักการเมืองท้องถิ่นส่วนใหญ่เป็นคนที่ในพื้นที่ มีเจตนาแน่วแน่ที่จะพัฒนาท้องถิ่นของตน ระดับความขัดแย้งทางการเมืองไม่รุนแรงมากนัก ยังมีลักษณะที่สามารถประนีประนอมได้

กลุ่มผลประโยชน์ เป็นกลุ่มผลประโยชน์ในท้องถิ่นมากกว่าท้องถิ่น ประชาชนเริ่มต้นตัวด้านการเมืองสูงขึ้น โดยเฉพาะเรื่องเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นตนเอง

ข้อจำกัด การดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน และสนองตอบความต้องการของประชาชนของนักการเมืองท้องถิ่น จะเน้นเฉพาะในเขตพื้นที่เลือกตั้งของตนเอง การมองประเด็นปัญหาของการพัฒนาในภาพรวม ระดับ อำเภอ และ จังหวัด ระดับชาติลดลง มีการเมืองระดับชาติ เข้ามาแทรกแซงระบบการเมืองท้องถิ่น ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจที่ชัดเจนในระบบการปกครองส่วนท้องถิ่น มีการผูกขาดของกลุ่มผลประโยชน์ ความไม่โปร่งใส ความเข้าใจที่ไม่ชัดเจนในระบบการปกครองส่วนท้องถิ่นและขาดความชัดเจนในบทบาทหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่นเอง

⇒ ด้านโครงสร้างการบริหารของเทศบาล

จุดแข็ง เป็นองค์การที่เป็นนิติบุคคลที่มีอำนาจหน้าที่ในการนิติบัญญัติ และบริหาร มีงบประมาณเพื่อการพัฒนา และบริหารจัดการเป็นของตนเอง มีอิสระในการตัดสินใจทางการบริหาร และการพัฒนา ภายใต้กฎระเบียบของทางราชการ สามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน และความต้องการของประชาชนได้รวดเร็ว กว่าระบบอื่น ข้าราชการส่วนท้องถิ่นปฏิบัติงานภายใต้การควบคุมกำกับ ดูแลและตรวจสอบของนักการเมืองท้องถิ่น อย่างใกล้ชิด มีส่วนราชการในระดับอำเภอที่คอยให้ข้อเสนอแนะและสนับสนุนการปฏิบัติงาน มีความร่วมมือระหว่างเทศบาลและชุมชนต่าง ๆ เป็นอย่างดีรวมทั้งในการประสานงานเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

จุดอ่อน เนื่องจากเทศบาลมีภารกิจด้านการบริหาร และการพัฒนาที่ครอบคลุมในหลายด้าน ซึ่งบางส่วนยังต้องมีการปรับปรุงหรือพัฒนามากกว่านี้ เช่น บุคลากรบางส่วนยังขาดความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงาน การจัดเก็บรายได้ไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย รายได้ของเทศบาลยังไม่สอดคล้องกับค่าใช้จ่าย ขาดการติดตามประเมินผล ขาดการนำข้อมูลมาวางแผน และขาดการนำข้อมูลมาวางแผน

⇒ ด้านกฎระเบียบ

จุดแข็ง การปฏิบัติงานขององค์กรมีความชัดเจนภายใต้ขอบของกฎหมาย เป็นหลักประกัน ข้อผิดพลาดให้กับข้าราชการที่ต้องการปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างเคร่งครัด เพื่อรักษาผลประโยชน์ของทางราชการ และเอื้อประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน ทำให้การบริหาร การปกครองมีความเป็นธรรม และทำให้การพัฒนาเป็นไปอย่างระเบียบ

จุดอ่อน ขาดความยืดหยุ่น ระเบียบ กฎหมายมีช่องให้ผู้ปฏิบัติสามารถเลือกปฏิบัติได้ กฎระเบียบบางอย่างไม่ทันสมัยกับสภาพสังคมในปัจจุบันการปฏิบัติงานของแต่ละหน่วยงานมีระเบียบกฎหมายหลายฉบับ รongรับมากเกินไป ระเบียบกฎหมายบางอย่างมีความซับซ้อนและไม่เกื้อกูลต่อกัน ในการปฏิบัติงานมีการยึดถือระเบียบมากเกินไปหรือไม่ก็ละเมิดการปฏิบัติตามกฎระเบียบ

⇒ ด้านบุคลากร

จุดแข็ง มีบุคลากรทั้งในภาครัฐและภาคเอกชนส่วนใหญ่เป็นคนในพื้นที่ มีสถาบันการศึกษาที่พร้อมที่จะให้การพัฒนาประสิทธิภาพด้านบุคลากรขององค์กร บุคลากรมีโอกาสได้รับข้อมูลข่าวสาร เนื่องจากอำเภอบ้านไผ่ตั้งอยู่ในจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางทางการศึกษา และที่อำเภอบ้านไผ่เป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่เปิดสอนทั้งระดับปริญญาตรี และ ปริญญาโท มีการถ่ายโอนบุคลากรจากการกระจายอำนาจเข้ามาสู่ ส่วนท้องถิ่นมากขึ้น ตาม พ.ร.บ. ขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จุดอ่อน การขาดความรู้ความเข้าใจ และความชัดเจนในกฎระเบียบของหน่วยงานของข้าราชการ และลูกจ้างของท้องถิ่น ขาดการพัฒนาและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และขาดความกระตือรือร้น ขาดความสามัคคี ขอบทำงานตามที่อยู่บังคับบัญชาสั่งและมอบหมาย ข้าราชการขาดความมั่นใจในการปฏิบัติหน้าที่ และการตัดสินใจ องค์กรให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนไม่มากเท่าที่ควร ข้าราชการบางส่วนขาดกำลังใจ การพัฒนาความดีความชอบไม่มีความเป็นธรรม ใช้ระบบผลประโยชน์และพรรคพวก ผลจากนโยบายของคณะผู้บริหารบางครั้ง ขาดความชัดเจน จำทำให้บุคลากรขาดความไม่มั่นใจในการปฏิบัติงาน จึงรอรับการสั่งการเพียงอย่างเดียว บุคลากรที่ถ่ายโอนมาจากส่วนราชการอื่น ส่วนมากจะประสบปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ในรูปแบบการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ที่มีนักการเมืองท้องถิ่นเป็นผู้บริหาร และเป็นปัญหาต่อการถ่ายโอนของหน่วยงานเดิม ปัจจุบันราชการส่วนท้องถิ่นมีปัญหาด้านการขาดแคลนบุคลากรในบางตำแหน่ง

⇒ ด้านงบประมาณ/เงินอุดหนุน

จุดแข็ง เป็นองค์กรที่มี ก.ม. ให้มีการจัดหารายได้เป็นของตนเอง มีการกระจายอำนาจจากส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคมาสู่ส่วนท้องถิ่น ทำให้มีการกระจายงบประมาณมาให้ ท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้นด้วย ทำให้ท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มมากขึ้น การใช้จ่ายงบประมาณมีความคล่องตัวสูงกว่าระบบอื่น ๆ ส่งผลให้มีการจัดสรรงบประมาณให้มากขึ้นด้วย มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งสามารถระดมเงินงบประมาณเข้ามาในพื้นที่ได้สูง มีการลงทุนของภาคเอกชนพอสมควร มีการกำกับ ตรวจสอบ การใช้จ่ายงบประมาณ จากจังหวัด อำเภอ และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ภายปี ๒๕๔๙ เทศบาลจะมีรายได้เพิ่มขึ้นตามพระราชบัญญัติขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จุดอ่อน กฎระเบียบการใช้งบประมาณท้องถิ่นมีช่องว่างทำให้เกิดการทุจริตได้ ข้าราชการผู้ปฏิบัติงานด้านการเงิน การคลังขาดความชัดเจนในกฎระเบียบปฏิบัติ เนื่องจากเทศบาลเป็นองค์กรที่มีการจัดหารายได้เอง และมีกำหนดการใช้จ่ายงบประมาณที่จัดทำมาได้เอง บางครั้งทำให้การใช้จ่ายงบประมาณไม่เกิดการประหยัด นโยบายในการบริหารด้านงบประมาณของผู้บริหารไม่ชัดเจน การใช้จ่ายงบประมาณบางประเภทไม่สอดคล้องและเอื้อประโยชน์ต่อนโยบายการพัฒนา จังหวัดและ ประเทศในภาพรวม หน่วยงานตรวจสอบภายในองค์กรขาดเอกภาพ

⇒ ด้านเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน

จุดแข็ง เทศบาลมีเครื่องมือ เครื่องใช้และอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานพอสมควร มีเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัยเข้ามาใช้ในการปฏิบัติงาน และการบริหารงาน

จุดอ่อน เครื่องมือและอุปกรณ์บางอย่างมีประสิทธิภาพต่ำเนื่องจากการใช้งานมานาน งบประมาณในการจัดซื้อ ขาดการดูแล รักษา และการซ่อมบำรุงที่ดี ขาดบุคลากรของหน่วยงานในการที่จะดูแลรักษาและซ่อมแซมเครื่องมือเครื่องใช้ ขั้นตอนและระเบียบปฏิบัติในการจัดซื้อ/จัดหาอุปกรณ์มีมาก รวมทั้งขั้นตอนในการซ่อมแซมเครื่องมือเครื่องใช้มีความยุ่งยากไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานบางอย่างที่ต้องใช้ความเร่งด่วน รวดเร็ว สำหรับเครื่องมือที่มีเทคโนโลยีสูงผู้ใช้ขาดเทคนิคและความชำนาญในการใช้ ขาดความเข้าใจในการบำรุงดูแลรักษา

⇒ ด้านการประสานงาน

จุดแข็ง เป็นเทศบาล ที่มีระบบการสื่อสารภายใน และภายนอกที่ดี และเป็นประโยชน์ ในการสนับสนุนการติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงาน ประชาชน และส่วนราชการอื่นเป็นอย่างดีโดยเฉพาะมีการประชุมพบปะและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่าง ๆ ทุก ๆ เดือน ระหว่างส่วนราชการ และระหว่าง ชุมชนและผู้บริหารเทศบาล และเทศบาลได้เปิดบริการมีศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์จากประชาชน

จุดอ่อน การประสานงานของเทศบาลต้องผ่านไปยังอำเภอ และจังหวัดบางครั้งมีความล่าช้า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ล่าช้าไม่ทันต่อเหตุการณ์

➡ ด้านข้อมูลข่าวสาร

จุดแข็ง ตั้งอยู่ในจังหวัดที่เป็นแหล่งรวมข้อมูลข่าวสาร มีเครื่องทันสมัย ที่พร้อมจะสนับสนุนในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร เทศบาลมีศูนย์บริการอินเทอร์เน็ตฟรี และห้องสมุด แก่ประชาชน นักเรียน นักศึกษา

จุดอ่อน การเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนมีน้อย ข้อมูลไม่ชัดเจนไม่เป็นปัจจุบันและมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย การจัดเก็บข้อมูลของหน่วยงานยังไม่มีประสิทธิภาพ การนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์มีน้อย การกระจายข้อมูลข่าวสารยังไม่ทั่วถึง ขาดบุคลากรในหน่วยงานที่มีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสมัยใหม่

สภาพการณ์ปัจจุบัน

เป็นเทศบาลที่ตั้งในอำเภอและจังหวัดที่เป็นเมืองศูนย์กลางการคมนาคม เป็นแหล่งรวมสถาบันการศึกษา เป็นศูนย์กลางการประชุม/สัมมนา ศูนย์รวมบริการการแพทย์และการสาธารณสุข เป็นศูนย์ราชการการเงินและสถาบันการเงิน เป็นแหล่งวัตถุดิบทางการเกษตร แหล่งพลังงาน และวัฒนธรรมที่โดดเด่น รวมทั้งเป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงการพัฒนาของกลุ่มประเทศในอินโดจีน ซึ่งภาพรวมของผลพวงของการพัฒนาต่าง ๆ ส่งผลถึงการพัฒนาในระดับท้องถิ่นด้วย มีอัตราการขยายตัวในด้านการพาณิชย์ การค้า การบริการ แต่ในภาคอุตสาหกรรมมีน้อย ส่วนภาคการเกษตรในพื้นที่มีลักษณะลดลง มีถนนสายสำคัญคือ ถนนมิตรภาพและทางรถไฟพาดผ่านตัวเมืองจึงสะดวกต่อการเชื่อมโยงไปสู่อำเภอและจังหวัดอื่น ทั้งในการเดินทางและขนส่งสินค้า ประชากรส่วนใหญ่รายได้ยังต่ำ และมีความยากจน เป็นเทศบาลที่เป็นที่ตั้งของโรงเรียน ระดับประถม มัธยม วิทยาลัย มหาวิทยาลัยมากแห่งหนึ่ง มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปสู่แรงงานประเทศอื่นมากขึ้น โดยเฉพาะหลังฤดูเก็บเกี่ยว สัดส่วนการลงทุนเพิ่มขึ้นไม่มาก ประชาชนยังว่างงานอยู่มาก และค่าแรงต่ำ

สรุปประเมินสภาพการณ์

ด้านการค้า การพาณิชย์และการบริการ มีเพิ่มขึ้นในเขตเมืองซึ่งเป็นแหล่งศูนย์รวมของการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าต่าง ๆ ในระดับอำเภอ เนื่องจากการคมนาคมที่มีความสะดวก รวมทั้งความพร้อมในด้านสาธารณูปโภค และสาธารณูปการในเขตเมือง และมีความพร้อมด้านสถาบันการเงินที่จะมาสนับสนุนโครงสร้างด้านเศรษฐกิจระดับชุมชน โดยเฉพาะระดับกลาง และเล็ก มีการเปลี่ยนแปลงจากภาคเกษตรกรรมมาสู่ภาคพาณิชย์กรรม และการบริการมากขึ้น เกิดจากปัจจัยด้านแรงงาน และปัจจัยด้านการผลิตที่เปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากความไม่แน่นอนของภาคเกษตรซึ่งการผลิตส่วนใหญ่ต้องพึ่งพาธรรมชาติ ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมของท้องถิ่นมากขึ้น และเข้าใจในระบบการปกครองท้องถิ่นเพิ่มขึ้นมาก

สภาพสังคมโดยทั่วไป มีการพัฒนามาสู่การเป็นสังคมเมืองมากขึ้น บางส่วนยังมีลักษณะเป็นสังคมชนบททั้งสังคมเมือง และมีการขยายตัวของชุมชนออกไปตามเส้นทางคมนาคมทั้งทางรถไฟ และทางรถยนต์ จนบางแห่งกลายเป็นชุมชนแออัด เกิดความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย และมีปัญหาด้านต่าง ๆ ตามมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการขาดแคลนที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง และการให้บริการสาธารณะของหน่วยงานในพื้นที่ เช่น ประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์ และการสาธารณสุข

การประเมินศักยภาพในการพัฒนา

โอกาส มีทำเลที่ตั้งที่เหมาะสม โดยตั้งอยู่ตอนกลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นอำเภอด่านสุดท้ายก่อนเข้าสู่จังหวัดขอนแก่น และตั้งอยู่บนถนนสายสำคัญของภาคอีสาน คือ ถนนมิตรภาพ และมีทางรถไฟสายหลักของภาคอีสานวิ่งผ่านตัวเมืองซึ่งทำให้สามารถเชื่อมโยงกับจังหวัดต่าง ๆ ในภูมิภาคได้ เช่น จังหวัดมหาสารคาม นครราชสีมา ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่และทรัพยากรธรรมชาติ ที่จะเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาเทศบาล ทั้งในภาคอุตสาหกรรมและภาคเกษตรกรรม คือ เป็นพื้นที่ซึ่งไม่อยู่ในเขตอิทธิพลของมรสุมโดยตรง มีทรัพยากรธรรมชาติประเภทแหล่งน้ำ และดิน มีพื้นที่ที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาได้อีกมาก และราคาที่ดินไม่สูงมากนัก สามารถรองรับและสนับสนุนการพัฒนาโครงข่ายและ การขยายตัวด้านการคมนาคม การลงทุน ระดับอำเภอ จังหวัดและเหมาะที่จะเป็นที่ตั้งคลังสินค้าการเกษตร และสินค้าอื่น ๆ มีความพร้อมในด้านของปัจจัยโครงสร้างพื้นฐานระบบสาธารณูปการ การติดต่อสื่อสารโทรคมนาคม และพร้อมที่จะพัฒนาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ผลพวงของการพัฒนาต่าง ๆ ของจังหวัดส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นทั้งทางตรงและทางอ้อม มีทรัพยากรด้านแรงงานเป็นจำนวนมาก การขนส่งสินค้าเข้าสู่จังหวัดทำได้สะดวก ทั้งทางรถยนต์และทางรถไฟ ทางอากาศ และมีระบบการส่งต่อสู่จังหวัดได้อย่างสะดวก รวดเร็ว

ข้อจำกัด การจัดหาวัตถุดิบภาคเกษตรในพื้นที่เพื่อสนับสนุนฐานการผลิต มีจำนวนไม่แน่นอน และมีคุณภาพต่ำ แรงงานในท้องถิ่นส่วนใหญ่จะเป็นแรงงานที่มีคุณภาพทางทักษะและฝีมือแรงงานต่ำ ไม่สามารถใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ที่มีเทคโนโลยีสูงมากได้ การเคลื่อนย้ายแรงงานสูงและบ่อยมาก ภาวะความเสี่ยงในการประกอบอาชีพการเกษตรมาก เนื่องจากความแน่นอนในการผลิตที่ยังคงพึ่งพาธรรมชาติ การประกอบการมีข้อจำกัดในคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางน้ำ และมลพิษ ประชาชนส่วนใหญ่ยากจน ว่างาน ความรู้ น้อย และมีหนี้สิน การส่งเสริมอาชีพยังไม่ได้ผลเท่าที่ควร ไม่มีตลาดศูนย์กลางในการซื้อ-ขาย ผลผลิตทางการเกษตร อาศัยตลาดศูนย์กลางในตัวจังหวัดช่วยในการระบาย ซื้อ และ ขาย สินค้าเกษตรต่างๆ

ด้านองค์การและการบริหาร

จุดแข็ง เป็นองค์กรท้องถิ่นที่มีที่ตั้งอยู่ในจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางการพัฒนาในภูมิภาค และเมืองศูนย์กลางของการพัฒนาอุตสาหกรรม การค้า การลงทุน การบริการ มีส่วนราชการในระดับอำเภอ และจังหวัดเป็นจำนวนมาก และมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันบ่อย มีความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ประชาชนตามชุมชนต่าง ๆ ให้ความร่วมมือกับเทศบาลสูง มีระบบงบประมาณและระบบการบริหารงานที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาท้องถิ่นเป็นอย่างดี เป็นองค์กรที่สามารถสนองตอบต่อปัญหาความต้องการของประชาชนได้อย่างรวดเร็ว เนื่องจากพื้นที่ที่มีความเหมาะสมไม่ใหญ่เกินไป และมีเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ที่จะเป็นและสามารถนำมาใช้ในการดำเนินการช่วยเหลือประชาชนได้ดี ผู้นำมีชื่อเสียงและมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล ผู้บริหารท้องถิ่นจะอาศัยอยู่ในพื้นที่ซึ่งง่ายต่อการแก้ไขปัญหา และการให้บริการประชาชน

จุดอ่อน เนื่องจากเทศบาลมีภารกิจด้านการบริหาร และการพัฒนาที่ครอบคลุมในหลายด้าน ซึ่งบางส่วนยังต้องมีการปรับปรุงหรือพัฒนามากกว่านี้ เช่น บุคลากรบางส่วนยังขาดความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงาน การจัดเก็บรายได้ไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย รายได้ของเทศบาลยังไม่สอดคล้องกับค่าใช้จ่าย ขาดการติดตามประเมินผล ขาดการนำข้อมูลมาวางแผน และขาดการนำข้อมูลมาวางแผน

วิสัยทัศน์ (Vision) และ พันธกิจ (Mission) การพัฒนาท้องถิ่น

วิสัยทัศน์ (Vision)

“เมื่อน่าอยู่ คู่ธรรมชาติ บริการประทับใจ ก้าวไกลสู่อาเซียน”

พันธกิจ (Mission)

๑. การรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง ความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของบ้านเมือง
๒. พัฒนาการศึกษแก่ประชาชนทุกกลุ่มอายุทั้งในระบบนอกระบบการศึกษาและตามอัธยาศัย อนุรักษ์ วัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ
๓. การให้สวัสดิการและการสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาสในชุมชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีพึ่งตนเองได้
๔. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและพัฒนาการให้บริการด้านสาธารณสุขอย่างมีประสิทธิภาพ
๕. เพิ่มศักยภาพในการพัฒนาเมืองโดยปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. พัฒนาระบบการให้บริการให้มีประสิทธิภาพและประทับใจ
๗. พัฒนาประสิทธิภาพระบบบริหารงานและบริหารงานโดยยึดหลักธรรมาภิบาล
๘. ส่งเสริม พัฒนา เข้าสู่อาเซียน

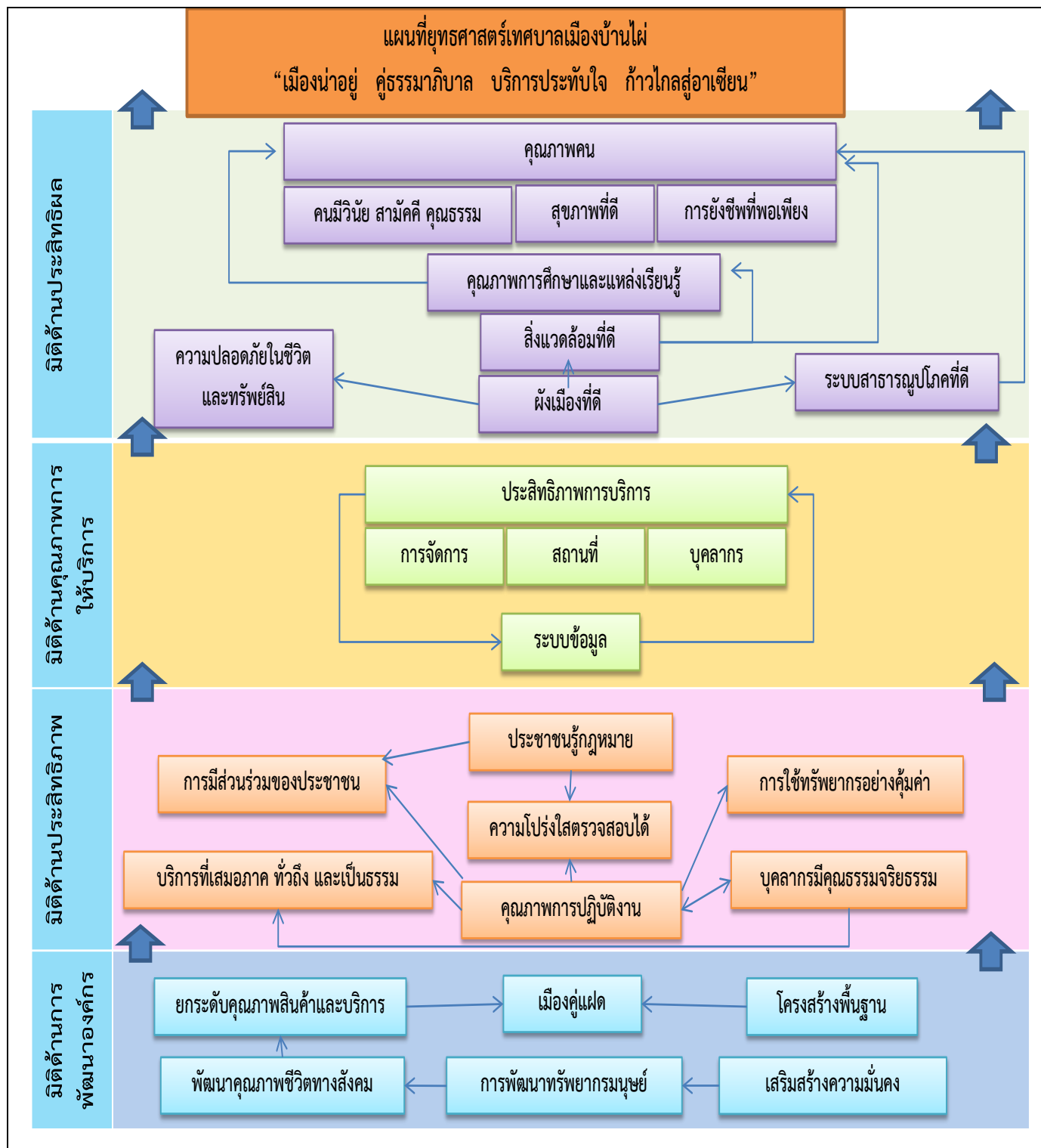
วัตถุประสงค์การพัฒนาท้องถิ่น (Objective)

๑. ยกระดับการพัฒนาสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และการคมนาคมที่สะดวก รวดเร็ว และครอบคลุม
๒. สร้างความเข้มแข็งและเพิ่มพูนศักยภาพของชุมชน ประชาชนมีอาชีพ และรายได้ที่พอเพียง ความยากจนลดลง
๓. มีระบบการบริหารจัดการที่ดี โดยยึดหลักธรรมาภิบาล ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาทุกระดับ และการเข้าถึงบริการภาครัฐ ให้มีช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยของประชาชนเพิ่มขึ้น
๔. สิ่งแวดล้อมไม่เป็นพิษ มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ และสถานที่ออกกำลังกายอย่างเพียงพอ
๕. พัฒนาระบบการศึกษา และเปิดโอกาสด้านการศึกษาทั้งในระบบ และนอกระบบ ส่งเสริม ศาสนา ประเพณีและ วัฒนธรรมท้องถิ่น
๖. ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีสุขภาพจิตที่ดี สุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ และห่างไกล ยาเสพติด และประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากขึ้น
๗. พัฒนาระบบการให้บริการให้มีประสิทธิภาพและประทับใจ
๘. ส่งเสริม พัฒนา เข้าสู่อาเซียน

๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลเมืองบ้านไผ่

๓.๔ แผนที่ยุทธศาสตร์

บทที่ ๕

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

บทที่ ๔

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

เทศบาลเมืองบ้านไผ่ ได้ใช้เวทีการประชุมประชาคมท้องถิ่นในการระดมสมองจากภาคประชาชน ภาครัฐ ภาคเอกชน หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้การจัดทำวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ แนวทางการพัฒนา รวมทั้งกิจกรรม โครงการที่เป็นความต้องการ และเพื่อแก้ปัญหาของชุมชน โดยได้ประเด็นยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนา ดังต่อไปนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่ (Strategic Issue)

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่สู่ความเป็นเมืองน่าอยู่
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาระบบบริหารจัดการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาระบบบริการให้มีประสิทธิภาพเพื่อการบริการประทับใจ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ส่งเสริม พัฒนา เข้าสู่อาเซียน

แนวทางการพัฒนา (Strategy)

๑.แนวทางการพัฒนา ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่สู่ความเป็นเมืองน่าอยู่

- แนวทางการพัฒนาที่ ๑.๑ การพัฒนาวินัย ความสามัคคี และคุณธรรมสำหรับเด็ก เยาวชน และประชาชน
- แนวทางการพัฒนาที่ ๑.๒ การส่งเสริมประชาชนให้มีสุขภาพดี
- แนวทางการพัฒนาที่ ๑.๓ การสนับสนุนและส่งเสริมให้ประชาชนมีอาชีพและรายได้ต่อการยังชีพที่พอเพียง
- แนวทางการพัฒนาที่ ๑.๔ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ
- แนวทางการพัฒนาที่ ๑.๕ การยกระดับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- แนวทางการพัฒนาที่ ๑.๖ การพัฒนามาตรฐานระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการอย่างยั่งยืน ทัวถึง และทันสมัย
- แนวทางการพัฒนาที่ ๑.๗ การเป็นเมืองต้นแบบด้านผังเมืองที่ดี
- แนวทางการพัฒนาที่ ๑.๘ การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี

๒.แนวทางการพัฒนา ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริหารจัดการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

- แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๑ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงานพร้อมยกระดับการให้บริการประชาชน
- แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๒ ส่งเสริมและพัฒนาให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ
- แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๓ ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ด้านกฎหมาย
- แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๔ ส่งเสริมบุคลากรให้มีคุณธรรม จริยธรรม และตระหนักในการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า

๓. แนวทางการพัฒนา ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริการให้มีประสิทธิภาพเพื่อการบริการประทับใจ

- แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๑ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบบริการ
- แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๒ ปรับปรุงสถานที่การให้บริการ
- แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๓ การพัฒนาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพการบริการประทับใจ
- แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๔ การพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารทางท้องถิ่น

๔. แนวทางการพัฒนา ตามยุทธศาสตร์ ส่งเสริม พัฒนา เข้าสู่อาเซียน

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๑ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๒ ส่งเสริม พัฒนาและยกระดับคุณภาพสินค้าและบริการ

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๓ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๔ พัฒนาคุณภาพชีวิตทางสังคม

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๕ การเพิ่มศักยภาพของเมืองเพื่อเชื่อมโยงโอกาสจากอาเซียน

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๖ การเสริมสร้างความมั่นคง

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์ ของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่สู่ความเป็นเมืองน่าอยู่

กลยุทธ์ที่ ๑.๑ การพัฒนาวินัย ความสามัคคี และคุณธรรมสำหรับเด็ก เยาวชน และประชาชน

เป้าประสงค์	ตัวบ่งชี้	ข้อมูลฐาน	เป้าหมาย				แนวทางการพัฒนา	เจ้าภาพหลัก (O) เจ้าภาพรอง (S)
			ระยะที่ ๑	ระยะที่ ๒	ระยะที่ ๓	ระยะที่ ๔		
ส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน และประชาชน ให้มีวินัย คุณธรรม รู้รักสามัคคี	๑. เด็กในโรงเรียนได้รับการปลูกฝังวินัย คุณธรรม สามัคคี	ไม่มีข้อมูล	๑๐๐%	๑๐๐%	๑๐๐%	๑๐๐%	-โครงการปลูกฝังวินัย คุณธรรม ความสามัคคีเด็กในโรงเรียน	กองการศึกษา (O)
	๒. เยาวชนในและนอกระบบได้รับการปลูกฝังวินัย คุณธรรม สามัคคี	๐	๖๐%	๗๐%	๘๐%	๙๐%	-โครงการปลูกฝังวินัย คุณธรรม ความสามัคคี -โครงการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน -โครงการสะอาดภูมิทัศน์สวยงาม	กองการศึกษา (O)
	๓. เยาวชนต้นแบบ	๐	๓ คน	๖ คน	๙ คน	๑๒ คน	-โครงการส่งเสริมคนดีศรีเมืองไผ่	กองการศึกษา (O)
	๔. ครอบครัวต้นแบบ	๐	๓ คน	๖ คน	๙ คน	๑๒ คน		กองการศึกษา (O)
	๕. คนดีศรีบ้านไผ่	๐	๓ คน	๖ คน	๙ คน	๑๒ คน		กองการศึกษา (O)

กลยุทธ์ที่ ๑.๒ : การส่งเสริมประชาชนให้มีสุขภาพดี

เป้าประสงค์	ตัวบ่งชี้	ข้อมูลฐาน	เป้าหมาย				แนวทางการพัฒนา	เจ้าภาพหลัก (O) เจ้าภาพรอง (S)
			ระยะที่ ๑	ระยะที่ ๒	ระยะที่ ๓	ระยะที่ ๔		
ประชาชนมีสุขภาพดี	๑. ประชาชนได้รับการตรวจคัดกรองสุขภาพ		๗๐%	๘๐%	๙๐%	๑๐๐%	๑. โครงการตรวจคัดกรองสุขภาพเชิงรุก	กองสาธารณสุขฯ (O)
	๒. อัตราป่วยด้วยโรคติดต่อลดลง		๒๐%	๔๐%	๕๐%	๖๐%	๒. โครงการเฝ้าระวังป้องกันโรคติดต่อเชิงรุก	กองสาธารณสุขฯ (O)
	๓. ร้อยละของประชาชนได้รับการส่งเสริมสุขภาพ		๕๐%	๖๐%	๗๐%	๘๐%	๓. โครงการส่งเสริมการออกกำลังกายในชุมชน	กองสาธารณสุขฯ (O)
	๔. ร้อยละของประชาชนเข้าถึงบริการสาธารณสุข		๘๐%	๘๕%	๙๐%	๑๐๐%	๔. โครงการศูนย์อุ้มใจสายใยรักคนเมือง	กองสาธารณสุขฯ (O)
							๕. โครงการกู้ชีพกู้ภัยฉุกเฉิน	กองสาธารณสุขฯ (O)

กลยุทธ์ที่ ๑.๓ : การสนับสนุนและส่งเสริมให้ประชาชนมีอาชีพและรายได้ต่อการยังชีพที่พอเพียง

เป้าประสงค์	ตัวบ่งชี้	ข้อมูลฐาน	เป้าหมาย				แนวทางการพัฒนา	เจ้าภาพหลัก (O) เจ้าภาพรอง (S)
			ระยะที่ ๑	ระยะที่ ๒	ระยะที่ ๓	ระยะที่ ๔		
ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านไผ่มีอาชีพและรายได้ที่เพียงพอต่อการยังชีพเพื่อนำไปสู่ชุมชนเข้มแข็ง	๑.รายได้ของครัวเรือนไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ.	ปีละ ๓๐,๐๐๐ บาท	๓๐,๐๐๐ บาท	๔๐,๐๐๐ บาท	๕๐,๐๐๐ บาท	๖๐,๐๐๐ บาท	๑.โครงการฝึกอบรม ส่งเสริมอาชีพ	กองสวัสดิการฯ (O)
							๒.โครงการจัดทำบัญชีครัวเรือน	กองสวัสดิการฯ (O)
							๓.โครงการเกษตรทฤษฎีใหม่ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง	กองสวัสดิการฯ (O)
							๔.โครงการสร้างศูนย์จำหน่ายสินค้าชุมชน	กองสวัสดิการฯ (O)
							๕.โครงการอบรมให้ความรู้เรื่องการค้าขายกะมุข	กองสาธารณสุข(๐)
	๒.ประชาชนวัยทำงานมีงานทำทุกคน		๗๐%	๘๐%	๙๐%	๑๐๐%	๑.โครงการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และทักษะด้านอาชีพ (รู้ปัญหาเข้าถึง พัฒนา และติดตาม)	กองสวัสดิการฯ (O)
							๒.โครงการนัดพบแรงงาน	กองสวัสดิการฯ (O)

กลยุทธ์ที่ ๑.๔ : การพัฒนาคุณภาพการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์	ตัวบ่งชี้	ข้อมูลฐาน	เป้าหมาย				แนวทางการพัฒนา	เจ้าภาพหลัก (O) เจ้าภาพรอง (S)
			ระยะที่ ๑	ระยะที่ ๒	ระยะที่ ๓	ระยะที่ ๔		
๑.มีการศึกษาที่มีคุณภาพ	๑. เด็กได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานตามเกณฑ์	-	๙๐	๙๒	๙๔	๙๘	๑. โครงการอบรมบุคลากรทางการศึกษา	กองการศึกษา (O)
	๒. นักเรียนอ่านออกเขียนได้ตามมาตรฐานของช่วงชั้น						๒. ประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจของการศึกษา	กองการศึกษา (O)
๒.มีแหล่งเรียนรู้ที่มีคุณภาพ	๑. มีสถานที่หรือบุคคลซึ่งเป็นแหล่งเรียนรู้ในการศึกษาดูงานของหน่วยงานหรือองค์กรต่างๆ	-	๑ แห่ง	๒ แห่ง	๓ แห่ง	๔ แห่ง	๑. จัดทำฐานข้อมูลแหล่งเรียนรู้ในเขตเทศบาล	กองการศึกษา (O)
							๒. จัดกิจกรรมประกวดแหล่งเรียนรู้ในเขตเทศบาล	กองการศึกษา (O)

กลยุทธ์ที่ ๑.๕ : การยกระดับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

เป้าประสงค์	ตัวบ่งชี้	ข้อมูลฐาน	เป้าหมาย				แนวทางการพัฒนา	เจ้าภาพหลัก (O) เจ้าภาพรอง (S)
			ระยะที่ ๑	ระยะที่ ๒	ระยะที่ ๓	ระยะที่ ๔		
มีระบบดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๑. มีการเฝ้าระวังด้วยการติดตั้งกล้องวงจรปิด CCTV	๒๖ ชุมชน	๖ ชุมชน	๖ ชุมชน	๖ ชุมชน	๘ ชุมชน	๑. โครงการติดตั้งกล้อง CCTV	สำนักปลัดฯ (O)
	๒. เจ้าหน้าที่เฝ้าระวังรักษาความปลอดภัยในเขตเทศบาล	ชุดละ ๑๐ คน ๒๖ ชุมชน	๑๐๐%	๑๐๐%	๑๐๐%	๑๐๐%	๒. โครงการอบรมให้ความรู้ อาสาสมัครสายตรวจเฝ้าระวังฯ	สำนักปลัดฯ (O)
	๓. ประชาชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสารการแจ้งเตือนภัย	๒๖ ชุมชน	๑๐๐%	๑๐๐%	๑๐๐%	๑๐๐%	๓. โครงการประชาสัมพันธ์เตือนภัย ด้านกายภาพและด้านชีวภาพ	สำนักปลัดฯ (O)
	๔. ดำรวจชุมชน/ยามท้องถิ่น	๒๖ ชุมชน ชุมชนละ ๑๐ คน	๑๐๐%	๑๐๐%	๑๐๐%	๑๐๐%	๔. โครงการจัดตั้งตำรวจชุมชน/ ยามท้องถิ่น	สำนักปลัดฯ (O)
	๕. มีการจัดระเบียบทางเท้าและการจราจร		๑๐๐%	๑๐๐%	๑๐๐%	๑๐๐%	๕. โครงการจัดระเบียบทางเท้าและ การจราจร	สำนักปลัดฯ (O)

กลยุทธ์ที่ ๑.๖ : การพัฒนามาตรฐานระบบสาธารณูปโภคอย่างยั่งยืน ทัวถึง และทันสมัย

เป้าประสงค์	ตัวบ่งชี้	ข้อมูลฐาน	เป้าหมาย				แนวทางการพัฒนา	เจ้าภาพหลัก (O) เจ้าภาพรอง (S)
			ระยะที่ ๑	ระยะที่ ๒	ระยะที่ ๓	ระยะที่ ๔		
มีระบบระบบสาธารณูปโภคที่ได้มาตรฐาน	๑. ขยายเขตไฟฟ้าครอบคลุมพื้นที่	-	๗๐% ของพื้นที่	๘๐% ของพื้นที่	๙๐% ของพื้นที่	๑๐๐% ของพื้นที่	- โครงการปรับปรุงระบบไฟฟ้า ลงใต้ดิน	กองช่าง (O)
	๒. ประปา (จำนวนครัวเรือนที่มีน้ำประปาใช้)	๑๑,๒๐๐ ครัวเรือน	๙๕% ของครัวเรือน	๑๐๐% ของครัวเรือน	๑๐๐% ของครัวเรือน	๑๐๐% ของครัวเรือน	- โครงการขยายเขตประปา ในเขตเทศบาลเมืองบ้านไผ่	กองช่าง (O)

กลยุทธ์ที่ ๑.๗ : การเป็นเมืองต้นแบบด้านผังเมืองที่ดี

เป้าประสงค์	ตัวบ่งชี้	ข้อมูลฐาน	เป้าหมาย				แนวทางการพัฒนา	เจ้าภาพหลัก (O) เจ้าภาพรอง (S)
			ระยะที่ ๑	ระยะที่ ๒	ระยะที่ ๓	ระยะที่ ๔		
ผังเมืองที่ดี	๑. เพิ่มพื้นที่สีเขียวให้ได้ ๑๕% ของพื้นที่สีเขียวตามประกาศ ผังเมืองรวมของ ทม.บ้านไผ่	๕%	๓%	๙%	๑๒%	๑๕%	๑.โครงการก่อสร้างสวนสาธารณะ ถนนจักรยาน ลู่วิ่งออกกำลังกาย	กองช่าง (O)
							๒.ขอความร่วมมือจากส่วนราชการ ประชาชน และวัด ช่วยเพิ่มพื้นที่ สีเขียวของตนเอง	กองช่าง (O)
							๓.โครงการประกวดหน้าบ้านน่ามอง ผักสวนครัวรั้วกินได้	
							๔. จัดสวน ๙๐ องศา ในพื้นที่ สาธารณะ เช่นบริเวณที่พักรถโดยสาร เกาะกลางถนน สวนหย่อม	กองช่าง (O)
	๒. ให้ความรู้เกี่ยวกับผังเมืองรวม เมืองบ้านไผ่แก่ประชาชนทุกชุมชน	-	๑	๑	๑	๑	๕. โครงการ Clean&Clean City	กองช่าง (O) กองสาธารณสุข(S)
							๑. อบรมให้ความรู้แก่ประชาชน ในชุมชนเกี่ยวกับผังเมืองรวม เมืองบ้านไผ่และศึกษาดูงาน	กองช่าง (O)
							๑. แต่งตั้งคณะกรรมการ ควบคุมและบังคับใช้กฎหมาย เกี่ยวกับผังเมืองรวมเมืองบ้านไผ่	กองช่าง (O)
	๓. ควบคุมและบังคับใช้กฎหมาย เกี่ยวกับผังเมืองรวมเมืองบ้านไผ่ ตามประกาศอย่างจริงจัง	-	๒ ครั้ง/ปี	๒ ครั้ง/ปี	๒ ครั้ง/ปี	๒ ครั้ง/ปี	๑. โครงการปรับปรุงวงเวียนน้ำพุ ให้เป็นเอกลักษณ์ของเมืองบ้านไผ่	กองช่าง (O)
	๔. ปรับปรุงวงเวียนน้ำพุเพื่อจัดเป็ Land Mark ของเมือง	-	๑	๑	๑	๑	๑.โครงการจัดทำและปรับปรุง ป้าย ถนน ชื่อซอย และป้ายชุมชน ให้เป็นมาตรฐานและครบทุกชุมชน	กองช่าง (O)
	๕.จัดทำป้ายถนน , ซอย ให้มีชื่อ ที่เป็นมาตรฐานและจัดทำป้าย ชุมชนให้ครบทุกชุมชน		๔๐%	๖๐%	๘๐%	๑๐๐%		๔-๘

กลยุทธ์ที่ ๑.๘ : การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี

เป้าประสงค์	ตัวบ่งชี้	ข้อมูลฐาน	เป้าหมาย				แนวทางการพัฒนา	เจ้าภาพหลัก (O) เจ้าภาพรอง (S)
			ระยะที่ ๑	ระยะที่ ๒	ระยะที่ ๓	ระยะที่ ๔		
๑.ระบบการจัดการขยะที่ดี	๑. มีการคัดแยกขยะในครัวเรือน คัดกรองคุณภาพ	๒๖ ชุมชน	๒	๓	๔	๕	- โครงการเพิ่มประสิทธิภาพ การจัดการขยะมูลฝอย	กองสาธารณสุขฯ (๐)
	๒. มีการรวบรวมและเก็บขนขยะ ที่มีคุณภาพ							
	๓. มีการกำจัดขยะมูลฝอยที่ได้ มาตรฐานตามหลักสุขาภิบาล	๑ แห่ง	๑	๑	๑	๑	- โครงการกำจัดขยะมูลฝอยที่ได้ มาตรฐานตามหลักสุขาภิบาล	กองช่าง (๐)
๒.มีระบบบำบัดน้ำเสียที่ได้ มาตรฐาน	๑. ครัวเรือนมีระบบบำบัดไขมัน บ่อเกรอะ บ่อซึม	๒๖ ชุมชน	๑	๒	๓	๔	- โครงการติดตั้งบ่อดักไขมัน ในสถานประกอบการ ร้านอาหาร	กองสาธารณสุขฯ (๐)
	๒. มีระบบรวบรวมน้ำเสีย และ ระบบบำบัดน้ำเสียที่ได้มาตรฐาน	๒๖ ชุมชน					- โครงการก่อสร้างระบบรวบรวม และบำบัดน้ำเสีย	กองช่าง (๐)
๓.ควบคุมเหตุรำคาญต่างๆ ภายใน เขต เช่น ฝุ่นละออง ควัน กลิ่นเหม็น เสียง	๑. จำนวนแหล่งที่ก่อให้เกิด เหตุรำคาญ	โรงสี ๒ แห่ง ฟาร์มหมู ๔ แห่ง และอื่นๆ	๑ แห่ง ๒ แห่ง	๒ แห่ง ๔ แห่ง	-	-	- โครงการควบคุมเหตุรำคาญ ในเขตเทศบาลเมืองบ้านไผ่	กองสาธารณสุขฯ (๐)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาระบบบริหารจัดการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์ที่ ๒.๑ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงานพร้อมยกระดับการให้บริการประชาชน

เป้าประสงค์	ตัวบ่งชี้	ข้อมูลฐาน	เป้าหมาย				แนวทางการพัฒนา	เจ้าภาพหลัก (O) เจ้าภาพรอง (S)
			ระยะที่๑	ระยะที่ ๒	ระยะที่ ๓	ระยะที่ ๔		
๑. มีระบบการปฏิบัติงานที่ดี	๑. ประชาชนเกิดความพึงพอใจในการรับบริการจากเทศบาล	N/A	๘๐% ของผู้รับบริการ	๘๕% ของผู้รับบริการ	๙๐% ของผู้รับบริการ	๙๕% ของผู้รับบริการ	๑.โครงการติดตามประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น	กองวิชาการฯ (O) ทุกกอง (S)
							๒.การประเมินความพึงพอใจในการรับบริการจากเทศบาลทุกงานบริการ	กองวิชาการฯ (O) ทุกกอง (S)
๒. ประชาชนได้รับการบริการที่เสมอภาค เป็นธรรมและทั่วถึง	๑.จำนวนบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ ในการปฏิบัติงาน	N/A	๘๐%	๙๐%	๑๐๐%	๑๐๐%	๑. การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงานประจำปี ๒.โครงการอบรมประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาล	สำนักปลัด (O)
	๒. จำนวนบุคลากรที่เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน	๕๐% ของบุคลากรทั้งหมด	๗๐%	๘๐%	๙๐%	๑๐๐%		
	๓. จำนวนครั้งของบุคลากรที่เข้าอบรมใน ๑ ปี	๑ ครั้ง/ปี	๒ ครั้ง/ปี	๒ ครั้ง/ปี	๒ ครั้ง/ปี	๒ ครั้ง/ปี		

กลยุทธ์ที่ ๒.๒ ส่งเสริมและพัฒนาให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ

เป้าประสงค์	ตัวบ่งชี้	ข้อมูลฐาน	เป้าหมาย				แนวทางการพัฒนา	เจ้าภาพหลัก (O) เจ้าภาพรอง (S)
			ระยะที่๑	ระยะที่ ๒	ระยะที่ ๓	ระยะที่ ๔		
เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ	ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ	N/A	๕๐% ร้อยละของประชาชนที่เข้ามามีส่วนร่วม	๕๐%	๕๐%	๕๐%	๑. โครงการจัดทำแผนชุมชน ๒.โครงการจัดประชุมประชาคมหมู่บ้านไผ่ ๓.โครงการประชาพิจารณ์ของแต่ละกอง	กองสวัสดิการฯ (O) ทุกกอง (S)

กลยุทธ์ที่ ๒.๓ ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ด้านกฎหมาย

เป้าประสงค์	ตัวบ่งชี้	ข้อมูลฐาน	เป้าหมาย				แนวทางการพัฒนา	เจ้าภาพหลัก (O) เจ้าภาพรอง (S)
			ระยะที่ ๑	ระยะที่ ๒	ระยะที่ ๓	ระยะที่ ๔		
ประชาชนมีความรู้ด้านกฎหมาย	ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของเทศบาลและกฎหมายอื่น ๆ	N/A ของจำนวนประชาชนในชุมชนที่เข้ารับการอบรม	๑๐%	๒๐%	๓๐%	๔๐%	๑. โครงการทนายอาสา ๒. โครงการให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่ใช้ในการปฏิบัติงานของเทศบาล ๓.โครงการอบรมให้ความรู้ความเข้าใจเจ้าหน้าที่ และประชาชนด้านประชาคมอาเซียนและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	กองวิชาการฯ (O)

กลยุทธ์ที่ ๒.๔ ส่งเสริมบุคลากรให้มีคุณธรรม จริยธรรม และตระหนักในการทรัพยากรอย่างคุ้มค่า

เป้าประสงค์	ตัวบ่งชี้	ข้อมูลฐาน	เป้าหมาย				แนวทางการพัฒนา	เจ้าภาพหลัก (O) เจ้าภาพรอง (S)
			ระยะที่ ๑	ระยะที่ ๒	ระยะที่ ๓	ระยะที่ ๔		
๑.บุคลากรมีคุณธรรม จริยธรรม	๑. บุคลากรได้รับการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ๒. ข้อร้องเรียนที่มีในเรื่องคุณธรรม จริยธรรมของบุคลากร	๕๐% ของบุคลากรทั้งหมด N/A	๗๐%	๘๐%	๙๐%	๑๐๐%	๑. โครงการอบรมคุณธรรมจริยธรรม ๒.โครงการคัดเลือกบุคลากรดีเด่นด้านคุณธรรม จริยธรรม ๑. ตรวจสอบข้อร้องเรียนเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม ของบุคลากร	สำนักปลัด (O)
๒.บุคลากรมีความตระหนักในการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า	๒.บุคลากรมีจิตสำนึกในการใช้ทรัพยากรและประหยัดพลังงาน -ปริมาณการประหยัดวัสดุสิ้นเปลือง -ปริมาณการใช้ไฟฟ้าลดลง	N/A					๑.รณรงค์การประหยัดพลังงาน ๒. ตรวจประเมินการใช้พลังงาน (ไฟฟ้า/ประปา/น้ำมันเชื้อเพลิง) ๓.รณรงค์การประหยัดทรัพยากรที่ใช้ เช่น วัสดุสิ้นเปลือง	สำนักปลัด (O) กองคลัง (S)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาระบบบริการให้มีประสิทธิภาพเพื่อการบริการประทับใจ

กลยุทธ์ที่ ๓.๑ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบบริการ

เป้าประสงค์	ตัวบ่งชี้	ข้อมูลฐาน	เป้าหมาย				แนวทางการพัฒนา	เจ้าภาพหลัก (O) เจ้าภาพรอง (S)
			ระยะที่ ๑	ระยะที่ ๒	ระยะที่ ๓	ระยะที่ ๔		
๑.เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการจัดให้บริการ	- ลดขั้นตอนการบริการ -ขยายการบริการแบบครบวงจรทั้งในและนอกเวลาราชการ	๑๗ รายการ	๑๘	๑๙	๒๐	๒๑	๑.โครงการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน	สำนักปลัด (O)
		๑ งาน	๔	๔	๔	๔	๒.โครงการยกระดับการบริการแบบครบวงจร (One Stop Servis)	สำนักปลัด (O)
	-มีบริการส่วนหน้า (เคาร์เตอร์ เซอวิส และคอลเซนเตอร์)		๑	๑	๑	๑	๓.โครงการจัดบริการส่วนหน้า	สำนักปลัด (O)
	-ขยายบริการให้เข้าถึงชุมชน		๒๖	๒๖	๒๖	๒๖	๔.โครงการเทศบาลเคลื่อนที่	กองสวัสดิการ (O)

กลยุทธ์ที่ ๓.๒ ปรับปรุงสถานที่การให้บริการ

เป้าประสงค์	ตัวบ่งชี้	ข้อมูลฐาน	เป้าหมาย				แนวทางการพัฒนา	เจ้าภาพหลัก (O) เจ้าภาพรอง (S)
			ระยะที่ ๑	ระยะที่ ๒	ระยะที่ ๓	ระยะที่ ๔		
๑ .มีสถานที่เอื้อต่อการให้บริการ	-ความพอเพียงของพื้นที่จอดรถของผู้มาขอรับบริการ		๘๐%	๙๐%	๑๐๐%	๑๐๐%	๑.โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์และพื้นที่การจอดรถภายในสำนักงานเทศบาล	สำนักปลัด (O) กองช่าง (S)
๒. สิ่งแวดล้อมภายนอกเอื้อต่อการให้บริการ	-ความร่มรื่นของสถานที่จำนวนพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้นพร้อมจำนวนที่พักนั่งรอเพิ่มขึ้น		๑๐๐%	๑๐๐%	๑๐๐%	๑๐๐%	๒.โครงการจัดซื้อชุดม้านั่งรอภายใน	สำนักปลัด (O) กองช่าง (S)
	-ระบบการจราจรและป้ายบอกสถานที่ติดต่อราชการแบบ ๒ ภาษา		๑๐๐%	๑๐๐%	๑๐๐%	๑๐๐%	๓.โครงการปรับปรุงการจราจรในเทศบาลพร้อมจัดทำป้ายบอกทาง	กองช่าง (O)

กลยุทธ์ที่ ๓.๒ ปรับปรุงสถานที่การให้บริการ

เป้าประสงค์	ตัวบ่งชี้	ข้อมูลฐาน	เป้าหมาย				แนวทางการพัฒนา	เจ้าภาพหลัก (O) เจ้าภาพรอง (S)
			ระยะที่ ๑	ระยะที่ ๒	ระยะที่ ๓	ระยะที่ ๔		
๓.สิ่งแวดล้อมภายในเอื้อต่อการให้บริการ	-มีระบบและวัสดุอุปกรณ์อำนวยความสะดวกแก่ประชาชนผู้มาขอรับบริการ (มีมุมที่นั่งพักรอ , มุมเด็กเล่น จุดบริการน้ำดื่ม , ป้ายบอกขั้นตอนการขอรับบริการและจุดให้บริการต่างๆ เป็นต้น)		จำนวน ๑ จุด	จำนวน ๑ จุด	จำนวน ๑ จุด	จำนวน ๑ จุด	๔.โครงการปรับปรุงขยายอาคารให้บริการ (ศูนย์บริการร่วม)	สำนักปลัด (O)
	-ร้อยละของระบบการรักษาความปลอดภัยครอบคลุมพื้นที่ (ติดกล้องวงจรปิด)		๗๐% ของ พท. ที่ กล้องวงจรปิด ครอบคลุม	๘๐% ของ พท. ที่ กล้องวงจรปิด ครอบคลุม	๙๐% ของ พท. ที่ กล้องวงจรปิด ครอบคลุม	๑๐๐% ของ พท. ที่ กล้องวงจรปิด ครอบคลุม	๕.โครงการติดตั้งกล้อง CCTV ให้ครอบคลุมจุดเสี่ยง	สำนักปลัด (O)

กลยุทธ์ที่ ๓.๓ การพัฒนาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพการบริการประทับใจ

เป้าประสงค์	ตัวบ่งชี้	ข้อมูลฐาน	เป้าหมาย				แนวทางการพัฒนา	เจ้าภาพหลัก (O) เจ้าภาพรอง (S)
			ระยะที่ ๑	ระยะที่ ๒	ระยะที่ ๓	ระยะที่ ๔		
๑.ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน	-บุคลากรที่ทำงานด้านบริการ ภาษาและด้านเทคโนโลยี ได้รับการพัฒนาด้าน		๓๐ ชม./คน/ปี	๓๕ ชม./คน/ปี	๔๐ ชม./คน/ปี	๔๕ ชม./คน/ปี	๑.โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการให้บริการประชาชน (บริการสู่ความเป็นเลิศ)	สำนักปลัด (O)
๒.การพัฒนาสร้างขวัญและกำลังใจบุคลากร	-ร้อยละของบุคลากรที่พึงพอใจต่อการประเมินความดีความชอบ -บุคลากรมีสวัสดิการที่ดี		๘๐%	๘๕%	๙๐%	๙๕%	๒.โครงการสร้างเสริมขวัญกำลังใจบุคลากรในองค์กรและศึกษาดูงาน	สำนักปลัด (O)

กลยุทธ์ที่ ๓.๓ การพัฒนาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพการบริการประทับใจ

เป้าประสงค์	ตัวบ่งชี้	ข้อมูลฐาน	เป้าหมาย				แนวทางการพัฒนา	เจ้าภาพหลัก (O) เจ้าภาพรอง (S)
			ระยะที่ ๑	ระยะที่ ๒	ระยะที่ ๓	ระยะที่ ๔		
	-ได้รับค่าตอบแทนที่เป็นธรรม -ส่งเสริมความก้าวหน้า ในอาชีพ -ระบบกองทุนเงินกู้ยืม							

กลยุทธ์ที่ ๓.๔ การพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารทางท้องถิ่น

เป้าประสงค์	ตัวบ่งชี้	ข้อมูลฐาน	เป้าหมาย				แนวทางการพัฒนา	เจ้าภาพหลัก (O) เจ้าภาพรอง (S)
			ระยะที่ ๑	ระยะที่ ๒	ระยะที่ ๓	ระยะที่ ๔		
๑.พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารเพื่อให้ประชาชน สามารถเข้าถึงการให้บริการได้อย่างทั่วถึงและถูกต้อง	-ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารผ่านช่องทางต่างๆ	๕ ช่องทาง	๖ ช่องทาง	๗ ช่องทาง	๘ ช่องทาง	๙ ช่องทาง	๑.โครงการจัดทำและพัฒนาสื่อ ประชาสัมพันธ์เทศบาลฯ ๒.โครงการจัดทำระบบการให้บริการ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ๓.โครงการเมืองไม่ Wifi ๔.โครงการหอกระจายข่าวไร้สาย	กองวิชาการฯ (O)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ ส่งเสริม พัฒนา เข้าสู่อาเซียน

กลยุทธ์ที่ ๔.๑ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

เป้าประสงค์	ตัวบ่งชี้	ข้อมูล ฐาน	เป้าหมาย				แนวทางการพัฒนา	เจ้าภาพหลัก (O) เจ้าภาพรอง (S)
			ระยะที่ ๑	ระยะที่ ๒	ระยะที่ ๓	ระยะที่ ๔		
๑.ส่งเสริมและพัฒนา ประชาชนให้มีทักษะ ภาษาอังกฤษ/อาเซียน	๑.ประชาชนได้รับการ ฝึกอบรมทักษะภาษาอังกฤษ	N/A	๑,๐๐๐	๒,๐๐๐	๓,๐๐๐	๔,๐๐๐	๑.โครงการอบรมความรู้ทาง ภาษาอังกฤษ ๒.โครงการเผยแพร่ความรู้ ภาษาอังกฤษทางหอกระจายข่าวชุมชน ๓.โครงการอบรมความรู้ทาง ภาษาอังกฤษแก่เจ้าหน้าที่ พนักงาน	กองการศึกษา (O)
๒.ส่งเสริม พัฒนาทักษะ ฝีมือแรงงานให้ได้มาตรฐาน	๑.ประชาชนได้รับการ ฝึกอบรมพัฒนาทักษะฝีมือ แรงงาน	N/A	๑๐๐	๒๐๐	๓๐๐	๔๐๐	๑.โครงการอบรมพัฒนาทักษะในการ ประกอบอาชีพ เพื่อเข้าสู่ตลาด	กองสวัสดิการฯ (O)
๓.เตรียมความพร้อม นักเรียน นักศึกษา สู่ ประชาคมอาเซียน	๑.พัฒนาหลักสูตรสู่ประชาคม อาเซียน	N/A	๘๐%ของ จำนวนชั้น เรียน	๙๐%ของ จำนวนชั้น เรียน	๑๐๐%ของ จำนวนชั้น เรียน	๑๐๐%ของ จำนวนชั้น เรียน	๑.โครงการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา สู่ประชาคมอาเซียน	กองการศึกษา (O)
๔.ส่งเสริมกลุ่มอาชีพเสรี เตรียมพร้อมสู่อาเซียน	๑.นักเรียน นักศึกษา ประชาชน ได้รับความรู้ เกี่ยวกับอาชีพเสรีสู่อาเซียน	N/A	๕๐	๑๐๐	๑๕๐	๒๐๐	๑.โครงการแนะแนว นักเรียน นักศึกษา ประชาชน เกี่ยวกับกลุ่มอาชีพเสรีใน ประชาคมอาเซียน	กองการศึกษา (O)

กลยุทธ์ที่ ๔.๒ ส่งเสริม พัฒนาและยกระดับคุณภาพสินค้าและบริการ

เป้าประสงค์	ตัวบ่งชี้	ข้อมูล ฐาน	เป้าหมาย				แนวทางการพัฒนา	เจ้าภาพหลัก (O) เจ้าภาพรอง (S)
			ระยะที่ ๑	ระยะที่ ๒	ระยะที่ ๓	ระยะที่ ๔		
๑.ยกระดับคุณภาพสินค้า ชุมชนให้ได้มาตรฐาน	๑.สินค้าได้รับรองมาตรฐาน	N/A	๑ ประเภท	๒ ประเภท	๓ ประเภท	๔ ประเภท	๑.โครงการส่งเสริมให้ความรู้เกี่ยวกับ มาตรฐานสินค้าชุมชน	กองสวัสดิการ(O) กองสาธารณสุขฯ (S)
๒.จัดตั้งศูนย์จำหน่ายสินค้า ชุมชน	๑.สร้างศูนย์จำหน่ายสินค้า ชุมชนบริเวณริมถนนมิตรภาพ	๐	ศึกษา ความ เป็นไปได้	ออกแบบ ก่อสร้าง	ก่อสร้าง ๑ ศูนย์		๑.โครงการก่อสร้างศูนย์จำหน่ายสินค้า ชุมชน	กองสวัสดิการฯ (O) กองช่าง (S)

กลยุทธ์ที่ ๔.๓ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าประสงค์	ตัวบ่งชี้	ข้อมูล ฐาน	เป้าหมาย				แนวทางการพัฒนา	เจ้าภาพหลัก (O) เจ้าภาพรอง (S)
			ระยะที่ ๑	ระยะที่ ๒	ระยะที่ ๓	ระยะที่ ๔		
๑.พัฒนาถนนสายหลักให้เป็น ๔ ช่องทาง	๑.ขยายถนนสายหลักให้เป็น ๔ ช่องทาง	N/A	๑ เส้น	๒ เส้น	๓ เส้น	๓ เส้น	๑.โครงการก่อสร้างถนนแจ้งสนิท-บริบูรณ์ เป็น ๔ ช่องทาง ๒.โครงการก่อสร้างถนนแจ้งสนิท-ชนบท เป็น ๔ ช่องทาง ๓.โครงการก่อสร้างถนนประชุมชนสาร-มนตรี เป็น ๔ ช่องทาง	กองช่าง (O)
	๒. ถนนคสล.	พื้นที่ ๒๘,๕๐๐ ตร.ม.	๘,๐๐๐ ตร.ม.	๑๒,๐๐๐ ตร.ม.	๑๖,๐๐๐ ตร.ม.	๒๘,๐๐๐ ตร.ม.	- โครงการก่อสร้างถนน คสล. ภายในเขตเทศบาล	กองช่าง (O)

กลยุทธ์ที่ ๔.๔ พัฒนาคุณภาพชีวิตทางสังคม

เป้าประสงค์	ตัวบ่งชี้	ข้อมูล ฐาน	เป้าหมาย				แนวทางการพัฒนา	เจ้าภาพหลัก (O)
			ระยะที่ ๑	ระยะที่ ๒	ระยะที่ ๓	ระยะที่ ๔		เจ้าภาพรอง (S)
๑.ส่งเสริม การให้บริการ สุขภาพประชากรอาเซียน	๑.ประชากรอาเซียนในเขต เทศบาลได้รับการด้าน	N/A	๑๐๐% ของ	๑๐๐% ของ	๑๐๐% ของ	๑๐๐% ของ	๑.โครงการให้บริการด้านสุขภาพและ ป้องกันโรคติดต่อแก่ประชากรอาเซียน	กองสาธารณสุขฯ (O)

กลยุทธ์ที่ ๔.๕ การเพิ่มศักยภาพของเมืองเพื่อเชื่อมโยงโอกาสจากอาเซียน

เป้าประสงค์	ตัวบ่งชี้	ข้อมูล ฐาน	เป้าหมาย				แนวทางการพัฒนา	เจ้าภาพหลัก (O)
			ระยะที่ ๑	ระยะที่ ๒	ระยะที่ ๓	ระยะที่ ๔		เจ้าภาพรอง (S)
๑.ส่งเสริมเมืองคู่แฝด	๑.จับคู่เชื่อมโยงเพื่อพัฒนา เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมกับ	N/A	๑ เมือง	๒ เมือง	๓ เมือง	๔ เมือง	๑.โครงการเมืองคู่แฝด	กองวิชาการฯ (O) กองการศึกษา (S)
	๒.กิจกรรมระหว่างเมืองคู่แฝด	N/A	๑กิจกรรม	๒ กิจกรรม	๓ กิจกรรม	๔ กิจกรรม	๑.โครงการแลกเปลี่ยนครู - นักเรียนกับ เมืองคู่แฝด	กองการศึกษา (O)
							๒.โครงการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม	กองการศึกษา (O)
							๓.โครงการแสดงสินค้า แลกเปลี่ยน สินค้าตามงานระหว่างประเทศต่างๆ	กองสวัสดิการฯ (O)
							๔.โครงการส่งเสริมการเชื่อมโยงผ่าน IT	กองวิชาการฯ (O)
	๓.การมีส่วนร่วมจากภาครัฐ เอกชน และประชาชน เช่น	N/A	๒ กิจกรรม	๔ กิจกรรม	๖ กิจกรรม	๘ กิจกรรม	๑.โครงการประชุม กรอ.เพื่อหาแนวทาง กิจกรรม ความร่วมมือในทุกด้าน	สำนักปลัดฯ (O)

กลยุทธ์ที่ ๔.๖ การเสริมสร้างความมั่นคง

เป้าประสงค์	ตัวบ่งชี้	ข้อมูล ฐาน	เป้าหมาย				แนวทางการพัฒนา	เจ้าภาพหลัก (O)
			ระยะที่ ๑	ระยะที่ ๒	ระยะที่ ๓	ระยะที่ ๔		เจ้าภาพรอง (S)
๑.ส่งเสริมการป้องกันการ สวมตัว ทางทะเบียนราษฎร	๑.ไม่มีผู้กระทำความผิดทาง ทะเบียนราษฎรและบัตร	N/A	๑๐๐%	๑๐๐%	๑๐๐%	๑๐๐%	๑.โครงการเฝ้าระวังไม่ให้เกิดการ กระทำความผิดทางทะเบียนราษฎรและบัตร	สำนักปลัดฯ (O)
๒.ป้องกันและแก้ไขปัญหายา เสพติดในชุมชนและโรงเรียน	๑.ชุมชนไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด	N/A	๒๖ ชุมชน	๒๖ ชุมชน และ	๒๖ ชุมชน และ	๒๖ ชุมชน และ	๑.โครงการอบรมกลุ่มเสี่ยงจากยาเสพติด	สำนักปลัดฯ (O) กองสาธารณสุขฯ
		N/A	๒๖ ชุมชน	๒๖ ชุมชน และ	๒๖ ชุมชน และ	๒๖ ชุมชน และ	๒.โครงการค้นหาและบำบัดผู้ ที่ เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	กองสาธารณสุขฯ(O) สำนักปลัดฯ (S)